

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCOMMISSIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM

d.d. 6 december 2018

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Goedenavond. Met enige vertraging gaan we toch beginnen aan de commissie Samenleving van 6 december. Commissieleden, wethouder – wethouders; één wethouder – welkom. En bezoekers op de publieke tribune en de kijkers thuis, die kunnen nu meekijken met de live uitzending. Van harte welkom. We hebben een tamelijk volle agenda. En ja, we lopen alweer een kwartier uit dus gaarne let op uw spreektijd. Voor agendapunt 7 zijn de schoolbesturen uitgenodigd en heeft zich een spreker aangemeld voor punt 7.2. Mevrouw Klazes heeft zich afgemeld en de heer Smit van OP Haarlem komt wat later. En mevrouw Sterenberg heeft een mededeling.

Mevrouw Sterenberg: Mevrouw Özogul is er vanavond niet en in plaats daarvan komt ... Om 20:00 uur 's avonds sluit een schaduwraadslid van de SP aan.

De voorzitter: Dank u wel. En dan hebben we nog bij agendapunt 9, heeft zich ook een spreker gemeld.

3. Mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Zijn er verder nog mededelingen vanuit de commissie? De heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Nou, dank u wel, voorzitter. Dit is voorlopig mijn laatste commissie Samenleving-vergadering omdat ik naar de commissie Bestuur gaan. De heer Hulster gaat mij vanaf 1 januari vervangen. Of althans: ik vervang hem. Dus het origineel komt, zullen we maar zeggen.

De voorzitter: Dank u wel. Nog andere mededelingen? Nee? Heeft de wethouder nog mededelingen? Ook niet vanuit de gemeenschappelijke regelingen? Nee, hè? De heer Botter heeft als het goed is om meteen een mededeling, als hij komt.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Goed, dan gaan we naar het vaststellen van de agenda. Kan deze conform worden vastgesteld? Ja? Inventarisatie rondvraag: ik heb 1, 2, 3, 4 ... Dus van de Actiepartij, Partij van de Arbeid, Jouw Haarlem en Trots Haarlem heb ik al rondvragen gekregen. Zijn er nog meer? En het CDA. Oké. En voor welke wethouder is dat dan eventueel? Komt zo wel. Goed, zijn ... Zijn er nog andere commissieleden?

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik heb als een soort verlaat sinterklaascadeautje vanmorgen in mijn mail aangetroffen dat het ministerie gekomen is met de mededeling dat de jeugdzorgregio's 108 miljoen euro voor het plannen van betere jeugdhulp krijgen. Dat gaat naar alle 42 regio's, dus als je dat uitrekent, dan is het een fors bedrag. Ongeveer 2,5 miljoen voor een centrale gemeente als Haarlem. Jeugdzorg komt op verschillende plaatsen in onze agenda terug. Ik wil nadrukkelijk deze mededeling daarbij betrekken en ik wil weten wat de wethouder daarvan vindt ook.

De voorzitter: Het woord gaat naar de andere wethouder, eventueel nog ... Cadeautje. Nou, mooi ingepakt.

4. Agenda komende vergadering(en), jaarplanning en actielijst

De voorzitter: Dan zijn we bij de agenda komende vergaderingen, jaarplanning en actielijst. De volgende vergadering is op 10 januari. Zijn er nog op- of aanmerkingen? De heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Het is goed om te lezen dat zeg maar de toezegging van de wethouder Meijs over wonen in zelfbeheer is toegevoegd. '...' toegezegd dat actiepunten van mevrouw Jacobs, wat is afgesproken in de vergadering, ook nog op de actielijst komt. Dus dat komt later.

De voorzitter: Dank u wel. Verder niemand? Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Over de '...'

De voorzitter: Even kijken. Verder niks? Nou, de agenderen stukken: zijn er nog stukken die we moeten agenderen? Helemaal nie... Ja, mevrouw Sterenberg, VVD.

Mevrouw Sterenberg: Niet te agenderen, maar we gaan straks toch ook nog gewoon de jaarplanning en dat de raadsstuk bespreken? Dus dan zal ik ook een paar dingen noemen die ontbreken.

5. Het transcript van de vergadering van 1 november 2018 (alleen naar aanleiding van)

De voorzitter: Goed, dan zijn we bij punt 5, het transcript van de vergadering. Zijn daar nog op- of aanmerkingen over? Aan kunnen vullen? Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Bladzijde 10 ... Nee, punt 10, bladzijde 38. Over de rondvraag: ik had het over de voetbalvereniging, maar de naam is weggevalen – Onze Gezellen. Later staat er nog tussen haakjes Schaatsselftal; dat mag ook weg.

De voorzitter: Nee, ja, je kunt er wat nuancering aanbrengen als het echt een belangrijk ... Want het transcript herkent niet alles. Of tenminste, de computer die het transcript maakt herkent niet alles. Dus u mag daar wat over zeggen, dan kan het eventueel worden toe... Maar ja, het wordt nu gemeld dat het over OG gaat, Onze Gezellen. Prima.

6. Rapport RKC-onderzoek Leren Waarderen - vergroten van de evalueerbaarheid van welzijnssubsidies (MTM)

De voorzitter: Dan komen we bij het eerste punt, dat is een ter advisering aan de raad. Het gaat over punt 6, het rapport RKC-onderzoek Leren Waarderen - vergroten van de evalueerbaarheid van welzijnssubsidies. Aan de commissie wordt verzocht advies te geven aan de raad over het voorstel van het college in paragraaf 2 en over de wijze van agenderen van het raadsstuk in de raadsvergadering. Ik heb hier aan mijn rechterzijde de heer Hulster zitten en Inge Mulder. En de heer Hulster gaat een korte toelichting geven. Gaat uw gang. En die is van de RKC.

De heer Hulster: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ben inderdaad Gert van Hulster en ik ben een van de leden van de Rekenkamercommissie. Dit rapport Leren Waarderen over het vergroten van de evalueerbaarheid van welzijnssubsidies liet al een tijdje toen ik in de Rekenkamercommissie kwam, dus ik pronk een beetje met andermans veren nu ik ga uitleggen wat er in dit rapport staat. En om te beginnen wil ik zeggen dat we bij dit rapport, en dat is eigenlijk heel bijzonder voor een Rekenkamercommissierapport, is er heel nauw samengewerkt met het college en met het ambtelijk apparaat. En dat was ook nodig. Maar daar kom ik straks

nog even op terug omdat het een hele specifieke aanpak is geweest. Eerst maar even de aanleiding: de raad heeft meermaals verzocht om te beoordelen of de middelen die worden gestopt, dat is zo'n 18 miljoen subsidies die in de basisinfrastructuur worden gestopt, om daar beter grip op te hebben. Wat gebeurt er nou mee en wat zijn de resultaten van die investeringen? Dat is ook heel belangrijk want daarmee kun je kijken of er geen dingen dubbel gebeuren of dat er blinde vlekken zijn.

Mevrouw Steyger: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ik hoor net dat '...'

De voorzitter: Gaan we even checken, momentje. We gaan ... Ja, de livestream doet het helaas niet, maar de opname werkt wel. Dus we gaan gewoon de vergadering voortzetten. Ja? Dank u wel, mevrouw Sterenberg. De heer Hulster gaat zijn verhaal voortzetten, gaat uw gang.

De heer Hulster: Ja, ik had dus net uitgelegd wat de aanleiding van het rapport is. Het is belangrijk grip te hebben op de subsidies omdat je daarmee beter kunt zien waar er bijvoorbeeld dubbel werk is of er blinde vlekken zijn. Dus daarvoor is het belangrijk om een beoordelingskader te hebben, om die subsidies evalueerbaar te maken. Nu lijkt het natuurlijk erg, bijna ondoenlijk om dat te gaan meten, want de welzijnssubsidies ... Of de basisinfrastructuur, daar vallen heel veel verschillende soorten werkzaamheden onder. En het gaat van hele kleine organisaties tot hele grote. En toch heeft de Rekenkamercommissie een aanpak voor ... Stelt een aanpak voor, waardoor het toch mogelijk wordt om straks beter grip te krijgen op die subsidies. Nou, het rapport is in twee fasen ... Het gaat over een onderzoek wat in twee fasen is verlopen. Eerst is er onderzocht of het mogelijk is om de subsidies te evalueren. Nou, dat is eigenlijk met een vergelijkend onderzoek gedaan in den lande en er bleek dat er eigenlijk op weinig plekken goed grip is op de subsidies in het welzijnswerk. Daarom is er gekozen om een methodiek op te zetten en die te gaan toetsten. En daarvoor is er ook echt samengewerkt met het ambtenarenapparaat en met het college, om dat mogelijk te maken. Dus er is eigenlijk een soort praktijktoets gedaan om te kijken of het überhaupt mogelijk zou zijn om met zo'n soort systematiek te werken. Nou ja, als je systematiek toepast op lopende contracten, dan kom je er natuurlijk meteen achter dat het niet past. Dus dat was ook de uitkomst. Dus dan kun je heel erg schrikken en denken van: zie je wel, het werkt niet. Maar er blijkt ook uit dat het wel degelijk mogelijk is om te beoordelen of zo'n welzijnscontract voldoet aan criteria die je van tevoren hebt bedacht. En dat is eigenlijk ook een beetje wat nu de conclusie is van het rapport. Je zou eigenlijk nu er een nieuwe subsidieronde aankomt, dus een nieuw subsidietraject, zou je nu moeten beginnen met deze methodiek om die in te voeren. En dat betekent dus dat je van tevoren een goede doelenmatrix afsprekt met elkaar. En dat is een heel belangrijk punt; dat is ook een van de aanbevelingen. En op basis daarvan samen met de welzijnsorganisaties te kijken hoe je die ... Hoe die het contract vervolgens kan worden uitge... Of die subsidie vervolgens kan worden omgezet. Of die doelen kunnen worden omgezet in een bepaalde aanpak. En dat hebben we ... In het rapport wordt dat interventielogica genoemd. Dat betekent dat organisaties dus zeggen: wij gaan aan dit probleem werken en dat doen we op deze manier, omdat we denken dat als we dit doen, dan gebeurt er dat. Dat is een soort van theoretische onderbouwing. En op basis van die theoretische onderbouwing kun je ook straks indicatoren gaan afspreken van als je dus dit doet, dan kun je dit gaan meten. En dan kun je op die manier en dat hij zo vaak. En op die manier kun je zien of het inderdaad werkt wat je hebt afgesproken met elkaar. Dus dat is eigenlijk wat het rapport in het kort voorstelt. Dan zijn er nog twee aanbevelingen. Dus in het voorjaar van 2019 komt er kaderstelling voor de nieuwe subsidieronde naar de raad. En dan is dus heel belangrijk voor de raad om heel alert te zijn, want daarin wordt geregeld hoe de evalueerbaarheid wordt geborgd en op welke

wijze de raad de komende drie jaar wordt geïnformeerd. De RKC biedt aan om daar eventueel bij te ondersteunen. Want als je het vooraf niet goed regelt, kun je het achteraf niet meer goed meten, niet meer goed beoordelen. En in de tweede plaats: het college onderschrijft alle aanbevelingen maar het is toch belangrijk dat er een raadsbesluit over wordt genomen. Want alleen op die manier kunnen we met z'n allen ook straks weer gaan volgen of er inderdaad goed opvolging wordt gegeven aan dit besluit. Dus wij raden toch heel erg sterk ... Of wij raden de raad sterk aan om hier echt ook echt een besluit over te nemen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Hulster. Zijn er commissieleden met een vraag? Nee, we gaan ... Ja, aan de heer Hulster. Dan gaan we dit stuk behandelen. Ja, we kunnen even laten toelichten nog door ambtenaren of we gaan het stuk behandelen. Ja, dan gaan we het stuk behandelen. Wie eerst? Mevrouw Sterenberg, gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik zou zeggen: ik denk dat iedereen hier wel weet dat de VVD al jaren hamert, aanstuurt op meer inzicht in de effectiviteit van onze subsidies binnen de basisinfrastructuur. Als ik hier om mij heen kijk, dan zit er eigenlijk maar één of twee andere mensen die er al die jaren ook bij waren en dat maakt het rapport van de RKC extra belangrijk, omdat het ook een risico is. Want je doet hier in deze commissie heel erg veel kennis op. Er gaat enorm veel geld in om. En die kennis, die moet ook mee. En het fijne aan dit onderzoek is dat we zien, nu dus eigenlijk zien waar we de afgelopen jaren om hebben gevraagd als raad wat dat doet. Want wat de VVD betreft subsidiëren wij prestaties en niet organisaties. En dat hebben we ook bij de kadernota laten weten dit jaar. Daar dienden wij een motie in, ook om meer inzicht. Nou, die werd eigenlijk ... Wij waren niet op de hoogte van het RKC-onderzoek, dus dit rapport is daar een prachtig uitwerking van – ook al werd de motie niet aangenomen. Maar dankzij het rapport weten we dus wel dat onze roep om informatie niet onterecht was. En de VVD kan en wil dan ook niet anders dan alle aanbevelingen van de RKC overnemen, maar ook inderdaad het bekrachtigen in de raad. En daar vragen de aanbevelingen ook om, ook om die goed te blijven monitoren. Want het rapport is natuurlijk niet mild. Wat we moeten echt zaken gaan verbeteren. We hebben het niet nergens over, niet over een paar euro – maar zoals in de sociale basis, gaat 18 miljoen euro om. Maar het gaat natuurlijk niet alleen om het geld. Het gaat om de doelen die wij willen bereiken. En wat de VVD betreft, vergroten wij daarom niet alleen de evalueerbaarheid van onze welzijnssubsidies, maar natuurlijk ook de effectiviteit. Want we hebben er uiteindelijk ook niks aan als we straks heel goed kunnen evalueren dat wat we doen, niet effectief is. Zo weten we bijvoorbeeld al jaren al wel dat in Haarlem er heel weinig ... Dat maar weinig Haarlemmers op de hoogte zijn van ons aanbod. En dat vindt de VVD zonde. Wat ook moet verbeteren, dat is de informatievoorziening richting de raad. Onze kaderstellende en controlerende rol kunnen wij op dit moment onvoldoende vervullen, ondanks dus die herhaaldelijke roep en het verzoek om informatie zijn we toch eigenlijk onvoldoende geïnformeerd. Nou, dat is eigenlijk in de politiek een doodzonde. Ook de theoretische onderbouwing is onvoldoende bij de subsidies: de relaties tussen activiteiten en doelen ontbreekt; het is niet duidelijk of de juiste doelgroep wordt bereikt; er zijn geen cijfers over de uitval; te weinig verantwoordingsinformatie; en bij de tevredenheidsonderzoeken is ook onduidelijk of de uitkomsten daarvan aansluiten bij de doelen. Dat maakt ook dat de VVD uitkijkt naar de jaarlijkse rapportage die voortaan zal komen. En wij vinden het heel waardevol wat de RKC daarover in haar nawoord schrijft. Want het gaat niet om een beknopte rapportage, maar het gaat echt om betekenisvolle verantwoording op basis van weloverwogen kwantitatieve en kwalitatieve informatie. En die informatie, die is zo belangrijk. Want we gaan je straks ook de keuzes maken richting 2020 en dan vindt de VVD het toch wel bijzonder dat als je dan de brief, de collegereactie leest, dat dan in die brief, dat daar alleen maar vooruit wordt gekeken, maar dat er niet even een '...' met van korte sorry, mea culpa staat over hoe er de afgelopen jaren eigenlijk dus niet goed is geïnformeerd en over hoe de raad haar rol niet goed heeft uit kunnen voeren. En daar zit gewoon een groot risico in. Dus een blik in de spiegel door het college zou niet

verkeerd zijn, want we hebben geen idee hoeveel geld we eigenlijk de afgelopen jaren verspild hebben door het niet juist inzetten van die enorme bakken met geld. En van dat geld hadden we Haarlemmers ook kunnen helpen. En over spiegels gesproken wil de VVD ook in aanloop naar het volgende onderwerp wat hierop aansluit, namelijk de toekomst, ook de andere partijen vragen dat we zelf ook echt goed in de spiegel moeten gaan kijken. Want het gaat dus niet om dat we die organisaties in de lucht houden, qua sociale basis. Maar de sociale basis is de hulp van de Haarlemmer. En die moet goed, en daar moet het geld naartoe. En het doel is om de Haarlemmers te helpen en niet om al die organisaties in de lucht te houden. En dat kunnen we alleen maar weten als er eens echt goed gaan kijken of de Haarlemmers krijgen wat ze nodig hebben. Dat doen we niet door alleen maar naar de organisaties om te kijken. En bij het volgende onderwerp zullen we dus ook eigenlijk een korte terugblik op dit rapport. Dus nogmaals, heel veel dank aan de RKC voor dit waardevolle rapport. Hier kunnen we echt iets mee als raad. Maar het is niet alleen kunnen, maar hier moeten we ook iets mee.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: Het rapport van de RKC geeft wel behoorlijk inzicht. En het gaat over de evalueerbaarheid en methodiek en aanbevelingen. En als de fractie van de PvdA, daar willen wij beter de vinger aan de pols houden. Want de monitoren van de subsidies hebben te weinig plaatsgevonden: als ik het goed begrijp, vier jaar. Dat moet effectiever kunnen, zeker in geval van problemen. Hoe passen de voorstellingen uit het evaluatierapport hierbij? De brief van het college waarin ze aangeven wat zij met de rapportage van RKC en het onderzoeksrapport gaan doen, geeft bepaalde antwoorden. Als commissie moeten wij beoordelen of de relatie tussen de gemeente, instellingen, subsidievragers en gebruikers voldoende duidelijk is en of de jaarlijkse voortgangsrapportage voldoende is om de ontwikkelingen als raad goed kunnen te monitoren. Aan de hand van de opgestelde evaluatie ... Het gaat over de aantallen hier, het gaat over de aantallen vragen ... Evalueerbaarheid van de subsidie. Dat daarvoor heeft de RKC in bepaalde methodiek ontwikkeld ...

De voorzitter: U heeft een interruptie.

De heer Yerden: ... Theoretische onderbouwing.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: U vraagt over het monitoren van het rapport. Ik zou ook willen vragen aan u, op het moment dat vanuit de monitoring blijkt dat het geen effect heeft, wat zou dan het standpunt van de Partij van de Arbeid zijn?

De heer Yerden: Daarvoor moeten wij wel ... Dat was ook ons uitgangspunt: vingers aan de pols houden. En dan gaan bekijken wat de methodiek is, hoe de methodiek in de praktijk toepassen. En dat was mijn ...

Mevrouw Zoon: Voorzitter, gaat het dan alleen over de methodiek of gaat het ook over het effect wat het heeft op onze burgers van Haarlem? En is de Partij van de Arbeid dan ook bereid om daar sturing aan te geven?

De heer Yerden: Jazeker, daar zijn wij bezig. Dus dat is wel het belangrijkste uitgangspunt. En dan gaan we kijken naar de theoretische onderbouwing, wat we dat gehoord hebben. Dan is de vraag: is de gemeente in staat om de beoogde maatschappelijke effect doet baat onderbouwen? Welke rol spelen de aanbieders en gebruikers hierbij? En het tweede punt was uitvoerbaarheid van de subsidies in de praktijk. Dan is het de

vraag: de gemeente wil komen met een jaarlijkse voortgangsrapportage. Is deze vorm van verantwoording voor de raad voldoende om zijn controlerende taak te kunnen uitvoeren? Hoe kunnen wij omgaan met beleidsvernieuwing als het probleem is of incidenten? Er belangrijke ook van nog een vraag, het gaat over de bereikbaarheid van de beoogde doelgroepen. De aanbevelingen zijn in het algemeen goed. Nou, u heeft wel twee aanbevelingen geformuleerd maar hoe bereik je de doelgroepen? Bijvoorbeeld, hoe maak je contacten met jongeren die problemen geven? Dat is uiteindelijk de praktijk en hoe kunnen we daarmee omgaan? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. ...

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Als eerste: erg veel dank aan de RKC voor dit rapport. D66 heeft het met heel veel interesse gelezen. Er zijn heel veel bevindingen en duidelijke adviezen. We zijn het er ook hartstikke mee eens. Gelukkig geeft het college ook aan en is de samenwerking ook goed geweest onderling de aanbevelingen over te nemen. Ik hoor ook de oproep van de collega's van de VVD om dat toch wel echt te blijven monitoren de komende jaar en dan ook maar niet te denken van: oké, het college neemt het over en daarmee is de kous af. Nee. Dus maar goed, de intentie is duidelijk dus daar ben ik blij om. Het is wat D66 betreft dan ook erg goed om met dit rapport in de hand dan ook weer te kijken naar de subsidierelaties voor de komende paar jaar. Wat het gaat om meerjarige subsidierelaties. Ja, want zijn partijen die een paar jaar geleden innoverend en onderscheidend waren dat nu nog steeds? Wat voor effect sorteert de inzet van deze partijen en wat voor resultaten? Kunnen ze even wil samengaan met andere partijen? Of moeten we het in sommige gevallen gewoon niet meer doen? Met andere woorden: helpen bij Haarlemmers door deze partijen te subsidiëren? Want het zal verschijnen al vaker gezegd gaan worden: iedere euro kunnen we maar één keer uitgeven. En dan moet het ook wel aan de juiste zaken worden uitgegeven. Maar verantwoorden op deze vragen moeten wij toch echt gaan meten. We moeten gaan monitoren, we moeten gaan evalueren. Uit het rapport van de RKC blijkt ook duidelijk dat de raad tot op heden toch wel echt een beetje in het huis heeft getast en dat ook wel duidelijk veranderingen moet gaan komen de komende jaren. Wat D66 betreft, betekent dit dan ook ... Wij sluiten ons ook graag aan bij de jaarlijkse rapportage aan de raad. Dus de aanbeveling die daarmee wordt gedaan. Wat D66 betreft moet er dan ook instaan de duidelijke prioriteiten die worden gesteld vanuit de gemeente, zoals vastgesteld ook in de programmabegroting; heldere, indien mogelijk, zo concreet mogelijke doelstellingen die worden geformuleerd door organisaties en gemeenten gezamenlijk. Dus die theoretische onderbouwing. En dan daarbij ook eventuele tussenresultaten of uiteindelijke resultaten in kaart brengen aan de hand van de gestelde doelen. Natuurlijk over dat geen enorme boekwerken jaarlijkse zijn, want er moet natuurlijk ook wel uitvoerbaar blijven voor die organisaties. Maar het moet echt beter dan nu. Ik hoor ook graag of de wethouder deze punten met D66 ook deelt. Maar de aanbevelingen van de RKC betekenen ook wel wat voor de ambtelijke organisatie. Voor de werkwijze, die toch wel anders is dan zoals het nu is gegaan, en de verwachtingen van partijen die subsidie aanvragen gaan indienen. Daarom heb ik nog een paar vragen aan de wethouder daarover. Ik doe het toch ook maar een beetje aan de wethouder, maar misschien heeft de RKC daar ook wel inzichten over. Of er überhaupt genoeg capaciteit is om deze werkwijze te implementeren en de aanbevelingen daadwerkelijk uit te voeren? Wat betekent dit voor de werklust? Ik heb dan ook nog wel de vraag: op welke wijze gaat de gemeente dan partijen begeleiden en faciliteren in die nieuwe vorm van aanvragen? En of er al begonnen is met de noodzakelijke voorbereidingen? Dus tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Dank u wel, voorzitter. GroenLinks is ook blij met het rapport en ook blij met het feit dat het college de aanbevelingen overneemt. GroenLinks vraagt ook al heel lang om een betere meetbare punten om al het geld wat er naar de instellingen gaat te kunnen evalueren. Voor GroenLinks is het belangrijk dat er niet alleen naar grote partijen gekeken wordt, maar dat ook kleinere initiatieven. Bijdragen kunnen leveren aan de sociale basis. Wij vinden het ook belangrijk dat de doelen meetbaar zijn, kwantificeerbaar, kwalitatief goed, maar dat nog steeds evaluatie om evaluatie niet het enige is ... Even mijn zin afmaken, alstublieft. Maar dat daarin ten eerste het maatschappelijk effect naar voren komt en dat de gebruikers, de Haarlemmers die gebruik maken van al die voorzieningen, dat die in de evaluatie ook nadrukkelijk worden meegenomen en dat we daar als raad ook kennis van kunnen nemen hoe zij de verschillende trajecten ervaren.

De voorzitter: En dan heeft u een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Ja, de vorige spreker ging al ... Vast ook op ... In ... Lukt het de ambtenaren straks om dit toe te passen? Ja, dat antwoord zit enigszins verscholen in het volgende agendapunt wat we gaan bespreken, en dat zijn die vervolgstappen richting 2020. Nu geeft u aan dat er ook andere initiatieven aan tafel moeten kunnen. Maar dat voorstel lezen we dat het gesloten tafels gaan worden. Hoe vindt u dan met uw visie hier? Gaan we dat dan straks terug horen in het volgende agendapunt, dat we niet gaan kiezen voor gesloten thematafels waar alleen de bestaande partijen mogen aanschuiven? Of gaat ons aanbod openstaan voor allerlei partijen die kunnen gaan doen wat wij voor Haarlem willen?

Mevrouw Steyger: Als we straks het punt gaan behandelen over de sociale basis, dan zal ik dat verder toelichten. Wij hebben ook onze zorg over de aanbeveling die het RKC doet, dat de ambtelijke organisatie dit ook wel moet kunnen uitvoeren. En onze vraag is ook vooral: ten eerste, is dat mogelijk? En ten tweede: gaat de capaciteit niet ten koste van het uitvoeringsbudget wat er is?

De voorzitter: U heeft nog een interruptie, ogenblikje. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Ja, mevrouw Steyger, u had het over het effect meten. Dan vertaal ik dat altijd dat er SMART-doelen moeten worden neergezet. Maar als het vaak hebben over de interveniëren naar sociale doelen, zeg maar: we gaan de eenzaamheid verminderen. Hoe SMART ziet u dat? Zeggen we: dan gaan we ieder jaar 10 eenzame mensen veranderen? Want dan heb ik het over inkooptrajecten. Dus hoe ziet u nu dat die effectenmeting ten opzichte van de subsidies die nu verstrekt worden? Want soms is het niet zo SMART te verwoorden, mijns inziens.

Mevrouw Steyger: Nou, dat ben ik helemaal met u eens. Ik heb het woord SMART volgens mij ook niet genoemd. Ik zeg alleen dat als je gaat evalueren, en ik ben ervan overtuigd dat instellingen die professioneel werken, daar zich ook in verdiepen hoe ze dat kunnen doen. Hopelijk heeft de gemeente hen daar ook ondersteuning in. En ik bedoel me maatschappelijk effect dat een maatregel niet altijd een op een ... Hè, eenzaamheid onder ouderen is een goed voorbeeld daarvoor. Je kan allerlei activiteiten bedenken. Het feit dat mensen daaraan deelnemen per definitie nog niet zeggen dat ze daar mee ook minder eenzaam zijn. Dus dat je ook creatief moet worden en hoe je je activiteiten zo inricht dat we die problemen die er zijn, ook daadwerkelijk voor mensen oplossen of lichter maken.

De voorzitter: Dat was het? De heer Rijbroek, Trots.

De heer Rijbroek: Ja, allereerst wat betreft de nota, wil ik toch de inspanningen van de RKC ... Wil ik toch mijn bewondering voor uitspreken. Ze hebben het serieus aangepakt, ook onderliggende bijlagen, wat erbij

betrokken is, mensen die ze gesproken hebben. Ik wil mij niet over wat we eventueel zouden kunnen invullen hebben, maar over de nota zelf. Als ik dan even naar dat raadsstuk ga op bladzijde 2, dat staat dus onder punt 2, Voorstel van de Raad, onder de eerste bullet. Daar staat het onderwerp van de subsidietrajecten proces uit vraag/aanvraag beschikking, werkwijze, et cetera van de gemeente Haarlem als zodanig te wijzigen. En dat voldoet aan de evalueerbaarheidscriteria. Dan lees ik verder op dat dat eigenlijk cruciaal is voor het verloop van de subsidieaanvraag. En ik zou eigenlijk wensen dat zeg maar de gemeenteraad er zelf erbij betrokken. Want als je doorleest, dan worden wij alleen bij de evaluatie, conclusie trekken, enzovoorts, als het om budgetten gaat uiteindelijk, of die goed verantwoord worden. Ik vind dat vooral aan het begin van het traject, als je het initieert, invult, dat je daar ook bij aanwezig moet zijn. Dat was hem.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ook vanuit de Actiepartij dank aan de RKC voor dit onderzoek. Zoals al eerder gezegd: ja, de raad wil al jarenlang betere informatie er inzetten in de effectiviteit van de middelen. En Actiepartij onderschrijft ook de aanbevelingen in de verbetermogelijkheden die de RKC heeft genoemd. Het college neemt deze zaken over. Maar het college stelt wederom wel in haar antwoord op het RKC-rapport dat nog steeds dat er beperkingen zitten ten aanzien van de evalueerbaarheid van subsidies zonder reservering, zonder nuancering. Dus vanwaar deze reservering als het college de aanbevelingen overneemt? En dan is de vraag: hoe wordt dan bij de volgende aanbesteding de theoretische onderbouwing van effecten en interventies in het sociaal domein uit gevraagd en vervolgens gemeten? En hoe verhoudt zich dat in de verantwoording met het oog op de noodzakelijke verbetering voor het meten van de effectiviteit van de subsidies in het sociaal domein? De RKC stelt ook vast dat er informatie ook beschikbaar is. Ook stelt de RKC vast dat vaak verschillende terminologie in worden gebruikt bij het begin, het midden en het eind. Dus graag ... Ik wil graag weten in hoeverre het college in staat is om voor het volgende subsidie '...' dat allemaal op orde te hebben. Dan nog een ander punt: de Actiepartij heeft al vaker voorgesteld, heel vaak zelfs, om naast rechtmatigheid, doelmatigheid en doeltreffendheid ook kostenefficiëntie te meten. Dat is vrij simpel. Ik gebruik vaak dit voorbeeld: een ontruiming van een huurschuld van € 2000 kost per persoon die ontruimd wordt € 100.000 binnen een jaar. Dus als je een huisuitzetting bespaart, weet je dus dat je ongeveer 1 ton bespaart van gemeentelijke middelen. Dus de vraag is of ook de kostenefficiëntie wordt meegenomen in het sociaal domein, zoals ze dat in Amsterdam wel zijn gaan doen. In het onderzoek zelf valt te lezen dat het college parallel aan het onderzoek twee pilots heeft gestart. De vraag is hoe dat nou zo kan gebeuren. Als het college ook meewerkt met het RKC-rapport zelf en uiteraard denk ik dat het goed zou zijn als de commissie Samenleving actief wordt geïnformeerd over iedere stap die zeg maar wordt gezet naar een verbetering van ... Dus ook zeg maar zoals de aanvang, zoals Trots ook al noemde, de aanvang ... Maar dat we heel goed zeg maar kunnen meekijken met het begin want als het begin niet goed gaat, zoals de RKC al zegt, dan krijg je aan het eindproblemen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, heel hartelijk dank voor dit mooie rapport. Ik haak even in op mevrouw Sterenberg. Ik geloof, ik praat nog een beetje uit een vorig verleden, maar toen was dit ook al actueel. En eindelijk ligt er iets dat er wat aan gaan doen. En dat is toch wel heel erg fijn, dat het college dat ook oppakt en aanbevelingen overneemt. Maar heel hartelijk dank dat u er een keer bent in gedoken. Als het gaat over subsidies voor welzijnsorganisaties hebben we het vaak over een effect. Daar had GroenLinks het ook over. Dat is vaak moeilijk meetbaar; dat gaat ook over lange jaren. Maar het gaat er wel over dat we dat effect goed met elkaar weten te definiëren. En dan heb ik het over dan zijn wij ervoor om de kaders te stellen

op te kijken wat het effect is en hoeveel jaar we daarover willen gaan doen. Dat is een. Aan de andere kant zeggen we ... Als we een doel hebben, zeg ik: koop het dan in. En dat inkopen en subsidie verstrekken, die verschillen zie ik niet helemaal terug in dat rapport. En daar zou ik het college willen vragen om daar over na te denken van wat kopen we nou in? Wat is nou echt ... Waar gaan we een doel mee bereiken? We gaan 10 trajecten voor jongeren inkopen die een afstand tot de arbeidsmarkt hebben en we gaan eenzaamheid monitoren, en dat effect is wat langer. Daar doe je een subsidie voor; het andere koop je in. Verder vindt Hart voor Haarlem dat wij er zijn om die kaders dan te stellen. En ik ga er vanuit dat het college ons voortijdig op de hoogte houdt wanneer we die kaders dan moeten stellen zodat we met elkaar, en dan wijs ik naar ons, dan ook heel goed die kaders aan het college kunnen stellen, meegeven om hoe gaan we dan met de subsidies om of inkopen – een van de twee – om het gewenste effect te bereiken. En ik vraag me dan dus ook af: wanneer begint die subsidieronde zodat we ons daar nu op kunnen voorbereiden, om te zorgen dat we goed geoutilleerd zijn om dat te gaan doen? En misschien kunnen we dan aan de voorkant met elkaar in groepjes, weet ik veel wat, al iets gaan bedenken. Dus dat is ook een vraag aan onszelf. Verder ben ik blij dat het college deze aanbevelingen overneemt en ik ben het met iedereen eens van: hoe gaan ze dat dan doen? Want is er wel genoeg capaciteit? Kennelijk wel, want anders neem je dat niet over. Want je niets over als je het niet kan uitvoeren. En hoe betreft zij deze commissie, die kaderstellend is, c.q. raad, hoe betreft ze die daar in bij?

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Om te beginnen: ik wilde benadrukken dat wij vertrouwen hebben in de professionaliteit van onze subsidie. Maar vertrouwen is goed, controle is beter. Om mijn controlerende taak als raadslid uit te kunnen oefenen, verwacht ik in de komende subsidieperiode dat er duidelijke afspraken worden gemaakt over de doelen, interventies, aan verantwoording. Deze afspraken horen duidelijk vastgelegd worden. En er moeten duidelijke afspraken gemaakt worden over de aanvraag. In de fase van de aanvraag moeten de doelen helder geformuleerd worden. Dan volgt een beoordeling over de afspraken en de monitoring en de tussenevaluaties en de beantwoording. Wij verwachten als CDA als dat het college jaarlijks een rapportage opstelt over de interventies en de effectiviteit van de verleende subsidies. Dit moet mogelijk zijn om tussentijds en achteraf te kunnen beoordelen of de gesubsidieerde activiteiten hebben bijgedragen aan de beleidsdoelen die de gemeente heeft gesteld. Door heldere doelen te stellen en goede afspraken te maken waarop organisaties afgerekend kunnen worden, ontstaat de noodzaak om efficiënt te gaan werken. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Berg, ChristenUnie.

Mevrouw Berg-Overbeek: Ja, dank u wel, voorzitter. ChristenUnie is ook zeer blij met dit stuk zoals het hier ligt. Goed om te lezen dat de evalueerbaarheid van de subsidie in relatie gebracht wordt tot de beleidsdoelstellingen en het bereiken van doelgroepen. Hierdoor zal er een beter overzicht ontstaan van wat er gedaan is en welke zaken er nog ontbreken. Ondanks de extra financiële kosten lijkt het ons als ChristenUnie toch gewenst om deze stap te zetten om de effecten te kunnen verantwoorden en te kunnen evalueren. Los van de methodiek die gekozen wordt, is altijd tijd nodig om dit eigen te maken, om het vorm te geven. En die tijd moet ook gewoon genomen worden. Dus zoals u zelf al aangaf: als het niet in één keer lukt, gewoon doorgaan. Voor de ChristenUnie is de keuze om subsidiegelden te willen evalueren echt een groeiproces. En het lijkt ons dan ook een goede keus dat een adviesbureau ingeschakeld wordt om je in te helpen. Ik vroeg mij af als commissie, welke mogelijkheden hebben wij met elkaar op het moment dat er een evaluatie komt die niet goed is van een organisatie, om daar actie op te ondernemen. Dat is een vraag.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OP Haarlem. U mag het woord nemen.

De heer Smit: Dank u. Een doorwrocht onderzoek, een moeilijk onderzoek. In onderzoek opgezet in twee delen. Het eerste deel eigenlijk een haalbaarheidsstudie: is het wel mogelijk om de doeltreffendheid te meten? En vervolgens, toen die vraag positief beantwoord, dit onderzoek. In samenwerking met ambtelijke organisatie en laten we zeggen in goede samenwerking met ambtelijke organisatie. En ik wil me beperken tot dit stuk. Want je kan een heleboel dingen vragen die ook nog wilt – niet relevant; het gaat om dit stuk. Om de meting van de doeltreffendheid. De controleerbaarheid van doeltreffendheid. En daarin maakt OP Haarlem zich geen zorgen over de capaciteit en de kwaliteit van de ambtelijke organisatie. Bepaalt de ambtelijke organisatie inderdaad of zij zich extern laten ondersteunen in dit traject. Is het ook helemaal waar dat het begint bij het ontwerp van het subsidieproject, want als je daar niet de zaak oppakt – maar zo staat het ook bij punt 1 in de cyclus – dan kom je nooit bij 2 en 3. Ik denk dat ook het gesubsidieerde veld hier goed mee kan werken, want het gaat niet om meer werk maar het gaat om meer eenduidigheid in de informatieoverdracht. Andere vorm van meten, andere vormen van de vastlegging van de activiteiten. En natuurlijk zal je in de eerste ronde tegen dingen aanlopen die je moeten leren. Nou, dat zullen we ook wel merken. Maar dat vind ik op zich helemaal niet erg. Uiteindelijk gebeurt hier wat wij al jarenlang roepen: wij willen zo graag de doeltreffendheid meten. Niet: wat hebben we uitgegeven en kloppen de kwartjes en dubbeltjes voor en achter de komma? Nee, hoe is het met de doeltreffendheid? Nou, dat andere, mijnheer Peter, is natuurlijk ook belangrijk. Maar het gaat om de doeltreffendheid. Wat hebben we er voor gekregen? Nou, hier gaan wij een nieuw traject in. Dat zal eens een keer wellicht met vallen en opstaan gebeuren. Maar we hebben er gewoon vertrouwen in dat het goed gaat en wij zijn enthousiast over het rapport van de RKC. En ik denk dat hij enthousiast beginnen aan het begin van het traject. Ik waardeer het wel, OP Haarlem waardeert het, als wij daar goed bij betrokken worden en blijven. Dank u.

De voorzitter: Dank u voor het enthousiasme en het vertrouwen. U heeft een interruptie, mijnheer Rijbroek? Ja, oké. Gaat uw gang.

De heer Rijbroek: Interruptie. Het gaat eventjes aan de heer Smit. Labelen van subsidiegelden: zou dat een goed iets zijn?

De heer Smit: Nou, als ik de ambtelijke organisatie aanvoer, dan zou ik het moeten weten. Maar dat doe ik niet. Ik vind dat als je labelt ... Je kunt proberen een subsidie te segmenteren. Per onderdeel naar een organisatie zeggen: voor dat doe je dat, voor dat doe je dat. Je kunt ook zeggen: hier heb je een bedrag en daar is subsidie waarheid binnen mogelijk, maar dit is de output die wij willen. Dit is wat wij in feite doeltreffend vinden voor de middelen, doeltreffend gaan vinden voor de middelen die ingezet hebben. Het is niet aan mij om daar de finesse in de spelregels te gaan benoemen.

De heer Rijbroek: Toch even een interruptie: Wmo-gelden. Stel, je hebt gereserveerd – niet uitgegeven. Dan gaat het natuurlijk op een gegeven moment terug naar de algemene middelen. Kunnen we dan opnieuw verzoeken als raad: het wordt opnieuw besteed aan Wmo? Het blijft gewoon daarvoor besteed worden?

De heer Smit: Er staat hier, en nou zeg ik dan misschien met gezag, maar dat staat helemaal los van. Dat staat hier helemaal los van. Hier gaat het alleen maar over een methodiek. Je gaat het alleen maar om een nieuwe methodiek om doeltreffendheid te meten. Niet meer. Dus alle andere suggesties: ja, breng ze maar een keer in. Maar je kunt hier niet onder vangen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Trompetter, interruptie?

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Mijnheer Smit, wat vindt u dan van het door mij voorgestelde kostenefficiëntie? Valt hier ook niet onder?

De heer Smit: Indirect. Briljant, hè. Indirect. Ja natuurlijk, op het moment dat je doeltreffendheid meet zit daar een prijskaartje aan. En als dat prijskaartje per doeltreffende verrichting veel te hoog is, heb je een nieuw probleem. Dus in die zin is het onlosmakelijk wel met elkaar verbonden maar is het een afgeleide van het thema dat we hier pakken.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar een reactie van het college of van de RKC. Eerst van de RKC? De heer Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel. Dank u wel ook voor de waardering die u uitspreekt voor het rapport. Ik had een paar kleine opmerkingen. Want ik denk dat we ja, helaas, de meeste opmerkingen toch voor de wethouder zijn. Maar ik wil niet geval, en dat heb ik misschien niet heel duidelijk in de toelichting gezegd, een aantal misschien wat verwarring en wegnemen. Het is wel degelijk zo dat er informatie wordt opgeleverd door de welzijnsorganisaties. De heer El Aichi van het CDA noemde dat ook al. Het is alleen zo dat die informatie niet goed bij de raad terecht komt. En dat is natuurlijk ... Deze methodiek helpt om ons als raad, of u als raad, straks om beter inzicht te hebben in wat gebeurt er nou met dat geld en doen we de goeie dingen. Ik denk dat dat heel belangrijk is. Ik denk dat de waardering voor het welzijnswerk heel groot en hoog is; dat wij heel goed weet dat het heel belangrijk is, maar juist door het meer kwantificeerbaar te maken en ook kwalitatieve informatie over te krijgen, kunnen we dat ook meer in de vingers krijgen en wordt het ook steviger en robuuster. Want alles wat je niet meetbaar maakt, kun je ook heel makkelijk omver blazen. Want ja, je weet toch niet wat het waard is. Dat was één ding. Er was een andere vraag, die kwam onder anderen van GroenLinks. Die zei: ja, maar de kleine partijen dan? Daar staat in het rapport ook expliciet iets over gemeld. Want we maken echt onderscheid in de grootte van de subsidies. Dus kleinere partijen hoeven minder informatie op te leveren dan voor... Of kleinere subsidierelaties hoeven minder subsidie op te leveren dan grotere subsidierelaties. Dat is natuurlijk ook logisch: anders is de partij bijna alleen maar bezig met het opleveren van informatie in plaats van nog het leveren van het zo belangrijke werk wat zij doen. En dan: ik wil toch iets zeggen over de vraag of dit rapport ook gaat helpen om het efficiënt werken ... De efficiëntie te bevorderen. Ik denk dat je daarvoor inderdaad eerst goede informatie nodig hebt, zodat je vervolgens kan gaan proberen de efficiëntie te verhogen. En zolang je alleen maar een paar sporadische splintert je hebt waarin je merkt dat efficiëntie misschien niet zo goed is, dan is het veel moeilijker om daar op te sturen. Dus ik denk dat dat zeker een uitkomst zou kunnen zijn van dit rapport, maar dat dat pas in een volgende fase weer zou zijn. Maar dat zeg ik dan als RKC-iemand. Even kijken. Volgens mij heb ik dan de belangrijkste dingen die ik ... Of die mij opvielen genoemd. Ja.

De voorzitter: Wethouder Meijs. Sorry, één ding ... De heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, er zijn een aantal partijen die ook hebben gezegd: wij vinden het heel belangrijk om ook betrokken te worden straks bij de nieuwe subsidieronde, die overigens in het voorjaar van 2019 al is. Om daarbij betrokken te worden. Wij hebben als RKC expliciet aangeboden om daarbij ook te ondersteunen. Dus wij zouden ... Ja, in die periode gaan wij bijvoorbeeld doelen stellen van welke doelen hebben we nou als gemeente. En de RKC kan natuurlijk een overzicht maken van: welke doelen hebben andere gemeentes gemaakt? Die kunnen dat vast wat inkaderen. Want als we met z'n allen weer geeltjes gaan plakken, ik zeg het een beetje '...', En zitten we straks weer met een hele doelenboom die veel moeilijker te vertalen is naar iets concreets. Dus dat is echt een heel cruciaal moment om het even goed te doen. Dus ik hoop dat u dan bereid bent om onze diensten dan weer te vragen.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Uit. Oh nee, aan. Pardon. Ik ben zeker bereid om antwoorden te geven op alle vragen maar ik stel eigenlijk voor dat de vragen meegenomen worden duidelijk in het traject of in de nota over de sociale basis, omdat ik het toch niet helemaal los kan koppelen ... Vooral ook het laatste argument, wat u noemt, om dan voortvarend van start te gaan. En niet om het nu weg te schuiven, maar ik denk dat we daar niet los van kunnen zien. En de reactie die wij als college hebben gegeven, hebben we ook in het stuk opgenomen. Wat dat betreft, alleen maar hulde en waardering dat we daar samen en opgetrokken hebben. Dus ja, mijn voorstel zou zijn om dat mee te nemen in de nota sociale basis. Ik denk dat we het dan ook veel concreter handen en voeten kunnen geven.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Geen mea culpa ten aanzien van die informatievoorziening richting de raad? Daar heeft de VVD ook een opmerking over gemaakt. Het is natuurlijk geen mild rapport. U heeft gewoon eig... Het college heeft ervoor gezorgd dat de raad haar kaderstellende en controlerende rol niet goed het uit kunnen voeren en daar gaat u in uw reactie en in de brief en hier dus niet op in.

Wethouder Meijs: Nou, volgens mij hebben we daar in de brief wel wat over gezegd. Maar ook dat zal ik vanmiddag ... Of vanmiddag. Alsof het ochtend is. Dat kan ik meenemen in het tweede stuk, bij de nota sociale basis. Hij stelt het vrij hard; volgens mij hebben we direct in een antwoord gegeven dat wij uiterst prettig hadden samengewerkt en dat wij daar eigenlijk alleen maar samen en geopereerd hebben. En u bent als raad wel degelijk geïnformeerd, dus ik heb het toch verre van mij dat wij u niet hebben voorzien van informatievoorziening. Dus u bent ook volgens mij in de vorige commissie ... heeft u gezeten of misschien één van uw collega's. En daar is toen op verschillende manieren op verschillende momenten overzichten geweest. En er is ook een raadsmarkt toen geweest, volgens mij, met alle partners. Die hebben daar ook de prestaties laten zien. Dus ik denk niet dat wij geen informatie hebben gegeven. Maar mijn voorstel zou zijn om alle vragen die wij zojuist hebben gehoord mee te nemen in die nota. Dat is een nieuw moment en ik ... Nou ja, dat was mijn voorstel, maar daar ga ik niet over.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dat is een beetje kort door de bocht want ik een hele bak informatie over ons uitgooien, maar het gaat er wel omdat het de juiste informatie is waar wij iets mee kunnen als raad en waardoor wij kaders kunnen stellen en waardoor wij kunnen controleren. En dan verzoek ik u het rapport nog maar eens goed te lezen, want uit het onderzoek van de RKC blijkt dat wij ons werk niet goed hebben kunnen doen. En dat is zeker wel ... Dat is niet zo mooi richting raad, want daarvoor zitten wij hier. En dat heeft alles te maken met de juiste informatie. Ja, u kunt ons een raadsmarkt geven – ik ben daar bij geweest. Was heel leuk en gezellig. Maar uiteindelijk word je er niks wijzer van of nou precies de doelen behaald zijn; weet je alleen maar over gezellig koffie is gedronken. En een beetje het fingerspitzengefühl. Maar gewoon echt doelmatig kunnen evalueren en weten of dit de juiste euro op de juiste plek is, dat kun je er niet mee.

De voorzitter: Dank u wel. Mensen op willen reageren? Dit punt is duidelijk, denk ik. De heer Smit, even kort.

De heer Smit: Mag ik een reactie op mijn collega geven? Als wij hier in slagen om doeltreffendheid, mevrouw Sterenberg, van de subsidietoekenningen te meten, dan lopen we voorop in Nederland. Ik denk dat wij tot die tijd in het peloton van alle Nederlandse gemeentes hebben gezeten die echt problemen hebben met het

belangrijkste wat wij eigenlijk vinden: het meten van doeltreffendheid. Maar het is moeilijk. Het vereist een techniek die, zoals ervaren is door de vorige RKC, eigenlijk landelijk nauwelijks voorhanden is. En in die zin proberen wij voorop te lopen. En dan kun je dan nu constateren dat we te weinig informatie hebben gehad. We hebben het ook gezegd in het verleden: onze doeltreffendheidsmeting, die is ontoereikend. Maar het is een weerbarstige materie ...

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: ... en ik vind dat het hier wordt opgepakt nu ...

De voorzitter: Het is geen interruptie. Ik snap uw verhaal wel, maar het is geen interruptie. Dank u wel. Mevrouw Meijs nog tenslotte.

Wethouder Meijs: Ja, ik wil nog een laatste ding zeggen dat ik daarstraks ook op de vraag van u, mevrouw Sterenberg, mee zal nemen ook bij de sociale basis. Wat ik denk wel zeker dat we het anders kunnen doen. En ik denk dat uw vraag daar ook beter tot zijn recht komt, om dat aan de nota sociale basis te knopen. Ik kan nu niet geval zeggen, en dat is ook naar de RKC en de heer Verhulst naast mij, dat wij zeker van zin zijn om Regieplan, die ook betrokken is geweest bij het opstellen van deze RKC-nota, en MoVisie ook weer te betrekken juist bij het effectueren of het effectiever inrichten van de aftrap van een nieuwe nota sociale basis, die effectiviteit ook beter in beeld te hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Sterenberg, nog heel kort.

Mevrouw Sterenberg: Ja, een korte afsluiting. Ik heb straks gewoon weer allemaal nieuwe vragen voor u en onder anderen over de kaderstellende rol. Want ik kan u alvast verklappen dat ik nog niet helemaal overtuigd ben dat het nu straks allemaal beter geregeld is, en dat we het beter vooraf inbouwen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden. Even uw microfoon aanzetten.

De heer Yerden: Oh ja, mijn excuus. U heeft wel gezegd: traject met MoVisie loopt nog door. Het gaat over de ... U heeft gezegd: dat traject met MoVisie loopt nog door?

Wethouder Meijs: Ja, dat is eigenlijk een vraag ... Volgens mij is de nota afgerond, dus ...

De heer Hulster: Wij hebben niks met MoVisie. De RKC heeft niet met MoVisie samengewerkt maar met Regioplan. En met Regioplan is het werk afgerond. Maar we hebben begrepen van het college dat de Regioplan wel wordt betrokken bij de vervolgstappen die nu moeten worden genomen om dit geïmplementeerd te krijgen. Dus dit tot uitvoering te krijgen. En ja, daarbij zal er waarschijnlijk de informatie weer of de expertise weer gebruikt worden van deze organisatie. Dat is wat ik ervan weet.

De voorzitter: Goed, dank u wel.

Wethouder Meijs: Ik heb nog een mededeling.

De voorzitter: En mevrouw Meijs heeft nog ...

Wethouder Meijs: Nee, niet op dit onderwerp.

De voorzitter: Nou, ik wil even dit punt eerst maar even afsluiten. Oké, gaat uw gang, mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Vraag aan de RKC omdat RKC het aanbod heeft gedaan om te helpen bij de vervolgstappen. Zou het kunnen helpen als wij dat dan bij dit onderwerp, als dit naar de raad gaat, als een motie indienen als verzoek aan de RKC om ons te helpen waardoor jullie gewoon eigenlijk al in positie worden gebracht om aanwezig te zijn op de juiste momenten en bij te sturen en van raad te voorzien op de juiste momenten?

De heer Hulster: Ja, welke vorm weet ik ook niet zo goed. Wij zijn natuurlijk eigenlijk uw instrument. Dus u gaat over ons werk. Dus als u ons een opdracht geeft, dan voeren wij dat uit. Nou ja, niet helemaal. We zijn wel onafhankelijk, maar ... Wij zijn een onafhankelijk instrument van de raad. In die zin, ja, op welke wijze dat gaat; dat maakt eigenlijk niet zoveel uit.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Dan is de laatste vraag: hoe gaan we dit naar de raad te brengen? Hamerstuk? Met stemverklaring? De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, over de vraag hoe het naar de raad gaan brengen is natuurlijk van belang: wat is er voor nodig om dit te besluiten, om het een goed besluit te maken? Dat is denk ik de goeie vraag. Want ik denk dat iedereen het rapport op zichzelf natuurlijk prima vindt, maar de vraag is de raad dus zeg maar gaat besluiten? En dat kan misschien met hamerklap, maar dat is een stukje techniek, denk ik.

De voorzitter: Nou ja, het om paragraaf 2. Er wordt een voorstel gedaan in het raadsstuk in paragraaf 2. En die punten die daarin opgesomd zijn, daar vragen we nu van: wat vinden we daarvan? Zijn we het er mee eens, dan gaan we het hamerstuk. Wilt u er nog iets over zeggen, dan hamerstuk met stemverklaring. Zullen we het maar hamerstuk met stemverklaring doen? De heer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Ik heb nog een vraagje daarover. Zoals ik dat in mijn toelichting gaf, die opmerking van de initiatiefase, de invulling en dergelijke is voor het college. De controle en het budgettair is voor de gemeenteraad. Toen zei ik van: betrek er alsjeblieft ook de raad bij. Het staat er nu als zodanig dat het voorbehouden is aan B&W; moeten wij daar niet in betrokken worden? Dan moet het stuk worden aangepast. Dat staat in het raadsstuk, in het stuk wat ervoor zit. Bladzijde 2 staat dat. En dat is dus het voorstel aan de gemeenteraad, de eerste bullet onderaan, staat dat. En dan krijg je een verder vervolg richting bladzijde 4. Van het voorstel wordt niet gezegd dat men per se wil doordrukken, maar het voorstel wordt gedaan aan de raad om die hele voorfase over te laten aan het college, dus burgemeester en wethouders, gemeentelijk apparaat en dat de controle en budgettair, dus of dat allemaal goed loopt, aan de raad. Maar dan heb je toch geen controle? Je moet er vanaf het begin erbij zijn?

De heer Hulster: Kunt u nog één keer zeggen waar u precies zit?

De heer Rijbroek: Je hebt een voorstuk, een raadsstuk, een algemeen stuk. En dan bladzijde 2. Moet ik even kijken. Nee, dat is ... Het heet ... Even kijken, staat erboven. Gemeente Haarlem, raadsstuk rapport RKC-onderzoek Leren Waarden vergroten van de evalueerbaarheid van welzijnssubsidies. Staat de portefeuillehouder bij, afdeling, auteur, enzovoorts. Dat is de gemeentelijke ambtenaar. Daar onderaan, op bladzijde 2, dan krijg je dus de eerste bullet – voorstel aan de raad. Het is een voorstel. En ik zeg dan: volgens mij moet je de raad vanaf het begin erbij betrekken. Die zegt: het ontwerp van de subsidietrajecten, procesuitvraag ... Dat is van de gemeente Haarlem als zodanig. En verderop wordt gezegd: het advies om dat aan het college B&W over te laten en de daarop volgende trajecten aan de gemeenteraad ook de budgetten.

Maar ik denk: dan heb je geen controleraad. Je moet er vanaf het begin bij. Ja, omdat ik zeg: moet daar geen aanpassing in?

De voorzitter: Het staat niet zo omschreven.

De heer Rijbroek: Ik heb het gedownload als pdf. En daar staat op van de 797 pagina's, laat ik het zo zeggen, op pagina 71. Dat is de inleiding. Totaal. Nee, totaal, van alle agendastukken.

Mevrouw ...: Het staat op bladzijde 2, voorstel aan de raad. En als je daar naar onder gaat heb je punt 1, tussentijds of achteraf te kunnen beoordelen. En dan de eerste bullet. Dat is wel wat hij bedoelt.

De heer Rijbroek: Dat is wat ik bedoel. En dat voor te behouden aan het college, dat hele traject. En dat de gemeenteraad alleen aan het einde aan bod is, inclusief controle van het budget. En dat staat op pagina ... Even kijken, daar weer onder. Jawel, het staat er wel. Op pagina 4, daar weer. Kijk, het college van B&W stelt voor dat het ontwerp van de subsidietrajecten procesuitvraag, -aanvraag, -beschikking, werkwijze, et cetera, voorbehouden is aan de gemeente. En daar had ik bij gezet: terwijl onderzoek RKC uitwijst dat de subsidietrajecten vooraf onvoldoende zijn ingericht om achteraf de effectiviteit te kunnen beoordelen. En daarom dat ik zeg: hoort de raad dan niet in het begin van het traject, de gemeenteraad, daarbij betrokken te worden? Daarom dat ik appeleer aan het feit van: als we het zoals hamerstuk doen, dan gaat het er zo doorheen. Ik wil daar alleen even op wijzen. Anders dien ik een motie in, hoor.

De voorzitter: Nee, wij kunnen daar niet ... Zoals u het stelt, staat hier niet bij het voorstel. Dus ik stel voor om het gewoon bij hamerstuk met stemverklaring te laten. U kunt altijd nog opwaarderen, in de raad. Ja? Gaan we doen. Hamerstuk met stemverklaring. En dan gaan we nu eten. Het is pauze. Dank u wel. Sorry, mevrouw ... Ja, u komt nog terug.

Wethouder Meijs: Nou, ik kom wel terug, maar dat kan ook later. Ik heb beneden ook nog wat en dan weer hier. Dan wordt het wel heel erg krap. Dus ik wil er nog even doen.

De voorzitter: Mevrouw Meijs had nog een mededeling.

Wethouder Meijs: Ik had afgelopen dinsdag in het college een raadsinformatiebrief vastgesteld en ... Ik moet even zoeken wat ik ging zeggen. En die zou ik gezonden hebben naar u ter informatie, maar ik zag dat de brief nog niet in de laatste Raadzaam stond. Dus ik denk dat dat morgen wel komt en dat die morgen ook opgenomen zal worden. Maar voor de volledigheid wil ik u hier alvast mededelen dat er op dit moment achterstanden zijn bij de behandeling van de Wmo-aanvragen. En dat is de afgelopen jaren wel meer geweest, heb ik begrepen. Maar hij loopt nu op tussen de 2-6 maanden. We zijn hard bezig dat weg te werken, deze achterstanden. En in de brief licht ik dat doe, welke maatregelen bij hebben en welke oorzaken daaraan ten grondslag liggen. En we zullen u hierover natuurlijk snel op de hoogte brengen. Maar dan weet u dat hij morgen in de Raadzaam staat. Ik had gehoopt dat hij er vandaag al in zou komen.

De voorzitter: Dank u wel. Het is een mededeling, hè. Dus we gaan niet in discussie.

Mevrouw Sterenberg: Nou, dit is nogal een mededeling. Wat ik dan vervelend vindt, is dat we nu dus met een nieuwe vergadersystematiek ... We vergaderen dit jaar niet meer. Dus de eerstvolgende keer dat het hier over gaan hebben is ergens in januari. Nou, dat vind ik heel erg onwenselijk met dit soort gevallen. Ik zou echt voortaan ... Ik weet niet hoe we dat misschien als commissie kunnen regelen, maar echt bij dit soort kwesties

zorgen dat we daar gewoon dan nog in de commissie over kunnen hebben, die daar heel snel opvolgen. Maar ik vind dit gewoon voor ons zeg maar als commissie heel erg onwenselijk.

De voorzitter: Ja, dat is het probleem. Nou, daar zijn we het mee eens natuurlijk. Maar ja, het kan altijd even door de druk en et cetera, kan het gewoon niet ingepast worden. Dus het was de bedoeling ... Helaas. Maar u heeft gelijk. Ja? Dank u wel. Nee, wij gaan nu echt eten. Afsluiten. Zo, welkom terug. We gaan zo meteen verder met punt 7. Maar allereerst zeg ik even welkom tegen de heer Botter. En u heeft nog een mededeling. Gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik heb er eigenlijk nog twee. U heeft recentelijk van mij cijfers ontvangen van DUO over het vroegtijdig school verlaten. En daar is bij de voorlopige cijfers die zij hebben ingediend en de cijfers die nu definitief zijn ingekomen, zet wat verschil. En dat zijn cijfers die het wat negatiever maken dan dat we eerst hadden. Het verschil is namelijk '...'. Wat wij in ieder geval zullen gaan doen, is dat u met de eerstvolgende mogelijkheid om u weer te informeren via de brief ook even goed aan te geven van hoe het precies zit, waar de verschillen in zitten. Dus dat krijgt u dan meegestuurd. Een andere mededeling is dat ik, zoals u wellicht weet, druk bezig ben met de nota Jeugd. En ik zal mijn uiterste best doen om in januari ook een korte bespreeknotitie '...'

De voorzitter: Zal ik hem vasthouden?

Wethouder Botter: Nou, dat is wel heel luxe. Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Het is ook weer niet luxe, want u kunt dan gaan over wat ik wel niet mag zeggen. Maar toch. Het is 39 minder kinderen die wij op school hebben zitten dan dat wij hoopten. Dus het is 39 leerlingen minder die zeg maar naar school gaan en dus vroegtijdig de onderwijs carrière hebben verlaten. Dat kan zijn door verhuizing, dat kan zijn door allerlei andere aspecten. Maar daarover zal ik u nader informeren.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder.

7.1 Realisatie Instandhouding openbaar primair onderwijs 2017 (JB)

7.2 Realisatie Instandhouding openbaar voortgezet onderwijs 2017 (JB)

7.3 Realisatie Instandhouding openbaar gymasiaal onderwijs 2017 (JB)

De voorzitter: Goed, dan gaan we naar punt 7, dat is realisatie instandhouding openbaar primair voortgezet en gymasiaal onderwijs 2017. Ik stel voor om deze allen samen te gaan behandelen. Maar voordat we dat gaan doen, hebben we nog een inspreker. Dat is de heer Visser.

De heer Visser: ... kunnen naar onze mening ondervangen worden door de drie scholen te laten samenwerken onder één naam, maar wel hun eigen locatie te laten behouden. Bijvoorbeeld, de financiële problemen bij het Sterrencollege: de boven- en kaderberoepsleerlingen kunnen naar de locatie van het Sterrencollege. En alle vmbo-leerlingen kunnen aangenomen worden, maar per leerling wordt bepaald welke locatie. Waarop je dus eigenlijk per locatie specifiek gericht onderwijs kunt bieden die de leerlingen maximaal ondersteunt. Wij denken dus dat veel van de problemen die door het college van bestuur van Dunamare worden aangedragen op een andere manier opgelost kunnen worden dan de door hem voorgestelde samenvoeging op een locatie en een beperkte nevenlocatie. Bovendien, en misschien nog wel belangrijker, denken wij dat met de voorgestelde samenvoeging op een locatie de kans zeer groot is dat het unieke karakter maar vooral ook de

uitstekende resultaten van de Paulus-mavo – en u kent denk ik allemaal wel de resultaten zoals die gepresenteerd worden: een van de best presterende scholen in Nederland – dat dat karakter en die resultaten verloren gaan. En daar hebben wij grote twijfels over of dat verstandig is. Het enige probleem dat door het college van bestuur naar voren wordt gebracht waar wij geen zicht op hebben, is het feit dat de gemeente het gebouw van de Paulus-mavo zou vorderen om in te zetten voor andere doeleinden. Wij hebben informeel navraag gedaan en daaruit is ons gebleken dat het niet zou kloppen. Het college van bestuur van Dunamare blijft het argument echter gebruiken. Daarom vragen wij deze commissie om ons hier duidelijkheid over te verschaffen. Daarnaast vragen wij de commissie of er vanuit de gemeente druk is om het gebouw van het Sterrencollege, wat nu onderbenut wordt eigenlijk en voor een gedeelte leeg staat, of er drukkers vanuit de gemeente omdat volledig te vullen. Want dat is een van de dingen die ook met de plannen van de samenvoeging zou gebeuren. Dat was wat ik hier wilde melden, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. U mag het knopje even uitdrukken. Is mooi binnen de tijd. Zijn er leden van de commissie met een vraag? Ja, de heer Yerden.

De heer Yerden: U heeft wel informele informatie gehad over de Paulus-mavo. Paulus-mavo is wel bekende beste school van Haarlem in Nederland. En wij vinden het wel een belangrijke school voor vmbo-leerlingen. Maar heeft u wel ook direct met de betreffende wethouder ... Gemeente hierover gesproken? Die vent ook bang dat die opgebouwde ervaring verloren zou gaan?

De heer Visser: Ja, als uw vraag betrekking heeft over dat ... Dat er druk is om dat pand vanuit de gemeente te nemen: daar hebben wij informeel informatie over ingewonnen en te horen gekregen dat het niet zo zou zijn.

De voorzitter: Nog anderen? De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, de vorige commissievergadering hebben we hier ook over gesproken als commissie waarbij wij ook hadden aangegeven dat we daar ook ... Nou, een aantal partijen waaronder mijn partij, dat we daar grote problemen zien. Bent u ook bang voor eventuele schooluitval, als leerlingen van de Paulus-mavo naar een andere plek moeten waar de begeleiding misschien toch iets anders is?

De heer Visser: Nou, zoals ik aangaf. Het deed mij vanuit de DMR denken dat het unieke karakter en ook de resultaten van de Paulus-mavo onder druk zouden komen te staan op het moment dat we in een grotere locatie zoals het Sterrencollege samengaan. En ik denk dat ook in het proces wat er tot nu toe gelopen is, wij ook nog niet zien hoe dat dan wel gerealiseerd zou kunnen worden. Het is niet dat wij als DMR zeggen: die scholen zouden niet elkaar kunnen versterken. Maar om ze allemaal een ingebouwde zetten terwijl je toch ziet dat er leerlingen zijn met specifieke behoeftes, pedagogisch, onderwijstechnisch, die goed zou kunnen ondersteunen vanuit die locaties, denken we dat dat een stap te ver is. Dus ...

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: U ving aan ... Wacht even, mijnheer de voorzitter. Ja, u ving aan met de constatering: ja, we hebben eigenlijk nog tijd nodig, of wij hebben te weinig tijd gehad. Zeg ik dat goed?

De heer Visser: Nou, wij hebben ... Ik wilde vooral aangeven dat wij op dit moment nog niet alle informatie hebben om tot een advies te kunnen komen als DMR. Dus dat is eigenlijk ons belangrijkste punt: we willen vooral duidelijkheid over dat punt van die ... Dat er ... Dat de Paulus-mavo eigenlijk gevorderd zou worden

door de gemeente. Dat is een belangrijk argument van Dunamare; kunnen we eigenlijk nu niet goed duiden of dat klopt of niet en meewegen in ons advies, of dat dus van belang is.

De heer Smit: Maar tegelijkertijd constateert u knelpunten of constateert u ook wellicht verschillen van mening tussen de raad van bestuur en tussen u?

De heer Visser: Zeker.

De heer Smit: En daarvoor heb je, om eruit te komen, in ieder geval altijd tijd nodig, maar wellicht ook een manier om dat gezamenlijk op te lossen. En zit u in dat traject op dit moment om dat gezamenlijk op te lossen of zit u in een soort status-quo op dit moment?

De heer Visser: Ik kijk even naar achteren: de laatste bijeenkomst waarbij gezamenlijk waren was? Twee weken geleden. Toen is er een presentatie geweest van een aantal werkgroepen die er zijn ingesteld om eigenlijk de samenvoegingvorm te geven. Dus er zijn wij ook geweest; die hebben wij ook aangehoord. Maar wij constateren steeds in het proces, en dat is ook een punt wat nu nog speelt: is het nu een fusie waar wij mee te maken hebben, op deze scholen mee te maken, of is het een herstructurering? Maakt natuurlijk de positie van de DMR anders. Dus wij zitten op zich, denk ik, in een constructieve modus om met elkaar bezig te zijn. Maar wel al erg lang, moet ik constateren.

De heer Smit: Mag ik nog even, mijnheer de voorzitter? Kortom, u stelt vragen. U stelt vragen: is het een fusie, is het een samenwerking? Nou, dat zijn vragen waar je een antwoord op kunt krijgen. Dat betekent dat u die nog wilt krijgen, die antwoorden. Nou, OP Haarlem zal daar ook op wachten en zal ook meeluisteren de komende tijd hoe dit traject gezamenlijk wordt opgepakt.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Allereerst, dank u wel voor het inspreken. Zoals gezegd door de collega, wij hebben hier in de vorige commissievergadering ook het een en ander over gehoord en stukken gekregen. Uit de stukken bleek ook, zoals deze commissie is geïnformeerd, dat dit geen juridische fusie is maar een herstructurering van het vmbo-onderwijs. Naar mijn laatste weten blijft het ook gewoon nog altijd zo, maar dat hoor ik dan ook graag uiteraard. Nou hoor ik uw zorg van: wij hebben een bepaald karakter en dat willen we eigenlijk niet kwijt. Die reputatie wilt u natuurlijk ook gewoon zo en uw kinderen natuurlijk zo goed mogelijk begeleiden, die leerlingen. Maar is er een manier om dus wel u ervan te kunnen overtuigen dat dat op het Sterrencollege wel mogelijk is? Of is het eigenlijk al dat u denkt van: nou, het is eigenlijk niet goed realiseren of ik heb er geen vertrouwen in dat dat zo gebeurd?

De heer Visser: Ja, u heeft misschien ook op de site van Dunamare staat in het rapport van BMC als ik het goed heb. Ik weet niet hoe u dat gelezen heeft. Ik ben zelf consultant-onderzoeker en ik vond het toch een redelijke stoelredenering, die daar in zat. Dus dat is ... Kijk, het is niet erg om met elkaar van mening verschillen maar dan wel op basis van goede argumenten en feiten. En dat is denk ik wat er in dit proces ontbreekt. En dat is jammer, want daarmee kun je tot elkaar komen, kun je tot versterking van het vmbo-onderwijs in Haarlem-Noord komen. En dat is wat we daar niet inzien. En ik vroeg nog even iets toe, maar dan moet ik even ruggespraak hebben. Ja, daarnaast bestaat er gewoon wat onduidelijkheid over de toezegging dat inderdaad de kleine klassen die er nu op de Paulus-mavo zijn, of die gehandhaafd kunnen worden bij het Sterrencollege. En dit is toch een specifieke groep, die sturen wij daar naar toe. Ik heb mijn eigen kind er naartoe gestuurd vanuit de veronderstelling dat hij daar beter tot zijn recht kan komen. En hij zit er nu een paar maanden en dat

zie ik ook. En dat willen wij graag als DMR willen behouden en in dat proces zouden we graag gewoon garanties willen een deugdelijke procedure met elkaar waarin je op basis van feiten beslist en tot uitwerking komt van de plannen.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ons is in deze commissie onder anderen voorgehouden dat er ook plannen bestaan om bij het Sterrencollege verschillende schoolpleinen te maken, verschillende entrees zodat je als het ware een soort verzamelgebouw krijgt waar dan een deel van de kleine deelscholen zou kunnen worden bewaard. Is die informatie ook met gedeeld? Is er informatie achterwege gebleven? Is het proces niet open geweest? Vindt u dat u eigenlijk tegen een discussie aanloopt, een debat over de toekomst van een school, wat richting gestuurd wordt zodat er eigenlijk gewoon maar een resultaat kan zijn? Kortom.

De heer Visser: Ik moest even ruggespraak houden over uw vragen. Die informatie is wel met ons gedeeld, inderdaad. En ik denk dat het ook goed is om aan te geven ... Kijk, en de laatste bijeenkomst waar ik aan refereerde, waarin de werkgroepen een presentatie deden, hebben zij eigenlijk vanuit een soort carte blanche nagedacht over hoe zou je die school kunnen inrichten? Maar u weet en ik weet dat ook dat het zo niet in elkaar zit. Dat je toch vaak tegen grenzen aanloopt en moet kijken welke middelen willen wij beschikbaar stellen en dat soort dingen. Dus ik denk dat het zeker mogelijkheden zijn om te kijken hoe kun je aan de slag, om het vmbo-onderwijs te versterken. Maar laten we dat doen op basis van feiten en kijken hoe we dat dan verder kunnen invullen.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Dank u voor het inspreken. Wat we de vorige keer ook hebben gehoord is vooral dat het gebouw te oud zou zijn en dat ze daarom van locatie van de Paulus af willen. Tenminste, dat kwam ook heel sterk naar voren. En hoe ziet u dat?

De heer Visser: Nou ja, ik heb begrepen dat er verschillende beelden zijn over of het pand inderdaad geschikt is als onderwijslocatie. Zijn verschillende rapporten over. Maar daar kun je ook gewoon wat aan doen. Er zou iets met de ventilatie zijn: volgens mij hebben wij middelen om dat op te lossen. Dus volgens mij is het pand in die zin geschikt te maken, dan wel niet geschikt.

De voorzitter: De heer Oomkes had nog een vraag, zag ik.

De heer Oomkes: Ik blijf toch met een vraag zitten. U zegt: wij zouden die discussie moeten voeren op basis van feiten. Over welke feiten gaat het dan precies? Welke feiten wilt u boven water hebben of welke feiten worden achterwege gelaten bij een gesprek daarover met de leiding van uw koepel?

De heer Visser: Nou, ik denk ... Kijk, wat ik net al aangaf: voor een DMR is het heel belangrijk of wij met een visie te maken hebben of met een herstructurering van een school. Dat maakt onze positie daarin heel erg belangrijk, want er zitten we al een tijdje over te steggelen. Maar eigenlijk moet je eerst beginnen met: wat wil je nou eigenlijk neerzetten hier met deze scholen? En wat wil je voor het vmbo-onderwijs in Haarlem Noord doen? Dus het is ook een soort cirkel waarin je zit: wat zijn onze bevoegdheden? En we zitten daar eigenlijk steeds omheen te draaien. Hoe wordt het aangepakt en wat wil je eigenlijk bereiken?

De heer Oomkes: Volgens mij zijn dat twee duidelijke vragen en zit u ook aan tafel vanavond, dus u zou er wat over kunnen zeggen. Dat zijn twee duidelijke vragen: hebben we te maken met een fusie of hebben we ...

De voorzitter: Mijnheer Oomkes, dat bespreken we even met de inspreker. Dat kunt u zometeen in ...

De heer Oomkes: Alright. Oké.

De voorzitter: Dank u wel. En mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ook bedankt dat jullie je verhaal wilden houden hier. Kun je ook iets vertellen over hoe het leeft in de school bij de ouders en het personeel en wat er gedaan is om ook hen te informeren over het proces?

De heer Visser: Ja, ik kan u aangeven dat van de ouders 70-80% eigenlijk niet achter het voorstel staat. Ik kijk even naar de docent in de ... of in de ... Zelfde percentage, volgens mij bij de docenten? Ja, ongeveer 60% van de docenten zit er zo in. Ik moet aangeven dat ik recentelijk tot de DMR ben toegetreden, maar als ik terugkijk in de stukken dan zie ik dat het gewoon een langdurig proces is waarin steeds verwarring ontstaat. En dat is eigenlijk wat mij daar heel erg in opvalt.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Dit waren de vragen. Dank u voor uw bijdrage. Dan gaan we over naar de behandeling van de punten. Wie kan ik als eerste voor geven? Een schoolbestuurder? Dan gaan we eerst de commissie ... Mag ook, hoor. Wie van de commissie mag ik het woord geven? Niemand wilt. Dan gaat de heer Trompetter eerst. Actiepartij.

De heer Trompetter: Ja, als het gaat over de instandhouding van het openbaar primair onderwijs, voorzitter, en het openbaar gymasiaal onderwijs: daar hebben we de jaarrekening van gezien en tegen de verwachting in, zijn daar positieve resultaten geboekt. En ja, zo bezien lijkt het is goed te gaan. Dus wat ons betreft kunnen deze stukken op zich als hamerstuk naar de raad. En ik ga dan maar even niet in op de discussie met het DMR-gebeuren, maar als we even beperken tot de instandhouding van – nou, wij hebben het idee dat het zowel in stand blijft.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Ja, dank u wel. Het zal duidelijk zijn dat het voor GroenLinks wel een heel belangrijk onderwerp is, de herstructurering van het vmbo en de voortzetting van de Paulus-mavo zoals die in Haarlem nu vorm krijgt. De andere punten die we in de stukken hebben gezien is de paragraaf over de duurzaamheid. We zien dat alle besturen daar wel inspanningen op plegen en dat ze die inspanningen ook volgens hun eigen jaarverslag halen. En GroenLinks zegt: nou, daar mag best wel een schepje bovenop en misschien kunnen we nu met een GroenLinks-college daar ook nog wat meer in gaan ondersteunen. Wat we wel een zorgelijk punt vonden, was dat u aangeeft dat in de aanbesteding er een prijsstijging te zien is voor de gebouwen in verband met de situatie op de bouwmarkt. En de vraag is natuurlijk ook al aan de wethouder: wat gaat dat betekenen, financieel? Kunnen we de plannen die er zijn inderdaad nog wel door laten gaan? Dus dat is een vraag die wij hebben. En een zinsnede die ons opviel was dat besturen aangeven ... Een van jullie drieën, sorry. Ik heb het in één keer opgeschreven. Dat de grilligheid van de gemeente als risico wordt genoemd voor wat betreft huisvesting. En wij vonden grilligheid echt een heel interessant begrip. En dat hopen we dat u daar ook nog iets over zou willen zeggen. Verder wat betreft de verdere behandeling van de stukken: dat hangt voor ons ook echt af hoe de ontwikkeling rondom de Paulus-mavo en de herstructurering gaat. Is het zo dat de

problemen bij het Sterrencollege nu maken dat deze mooie school daar de dupe van wordt of kunnen we toch nog een mooi plan tegemoet zien? En daar zou het voor ons ook afhangen of wij in de raad dit ook nog verder willen bespreken, ofwel als hamerstuk met stemverklaring willen laten doorgaan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wie dan? De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Idem dito eigenlijk, zou ik willen zeggen. Met een ster zei mijn moeder er altijd vroeger bij. Ten aanzien van zo'n enkel geval moet natuurlijk de gang van zaken op deze combinatie van scholen heel erg duidelijk zijn, vooral omdat hij tot ver in het komend jaar doorloopt. Maar wat ik verder in de verslagen van Spaarnesant en Dunamare aantref, is eigenlijk een vrij gunstige ontwikkeling met gunstige gevolgen voor de exploitatie, ook over een langere reeks van jaren met positieve baten. Wat mij opvalt is dat de personeelslasten de laatste tijd flink gestegen zijn. Misschien zou daar nog even op kunnen worden ingegaan. Dank u vriendelijk, zover.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Laat ik als eerste beginnen: D66 vindt de situatie natuurlijk die hier met het samenvoegen van het Sterrencollege en de andere scholen ook belangrijk. Maar dit gaat nu puur over de jaarverslagen. En de jaarverslagen zien er gewoon goed uit. We zien ook dat de algemene reserve toeneemt, door de rijksbijdrage onder anderen ook. En dat de besturen ook in staat zijn om risico's te dragen voor de komende jaren. Nou ja, goed. Er gebeuren natuurlijk ook landelijke ontwikkelingen zoals cao en dergelijke, waardoor ook personeelslasten toenemen. Dat is allemaal heel begrijpelijk. Ja, de lerarentekorten voor in de toekomst, dat is een zorgpunt. Maar erg goed om te zien dat er nu ook al maatregelen voor worden genomen door de schoolbesturen. Daarnaast ook erg goed om te zien dat er investeringen worden gedaan in duurzaamheid. Ik weet wel dat tijdens de programmabegroting ook is aangegeven dat er een kwaliteitskader wordt ontwikkeld en dat die ook bestuurlijk vastgesteld zou worden. Is dat inmiddels het geval? Waar schoolgebouwen in Haarlem aan moeten gaan voldoen. Want dat gaat waarschijnlijk voor een paar van deze schoolgebouwen ook spelen in de komende jaren. Dus of daar ook even kort op ingegaan zou kunnen worden. En wat dat ook betekent dan voor de kosten voor de schoolbesturen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ja, dank u, voorzitter. Even kijken hoor. Wat wij uit de jaarverslagen hebben gehaald is dat we het goed vinden dat er aandacht is voor de overgang van het basisonderwijs naar het voortgezet onderwijs. En wij vroegen ons af of zowel Dunamare als Spaarnesant ook oefenmiddagen kent voor groep-acht'ers. Wat ook in het nieuws was van de week is dat leerlingen op het praktijkonderwijs in de toekomst een diploma krijgen. Nou, dat ... Zodat ze net zo'n lange behandeling krijgen als anderen, dus ook met een diploma op zak de arbeidsmarkt op kunnen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Allereerst wil ik graag aangeven dat de VVD het ook zorgelijk vindt, de signalen die we nu net hoorden maar ik ook al nadat u de vorige keer de toelichting heeft gegeven wij ook hebben meegekregen. Dus daar gaan we goed naar kijken. Dit moment gaat het over het onderwijs dat gegeven is in 2017. Daarvoor wil ik eigenlijk in aanvulling ook, om het kort te houden, op de collega's die het meeste al hebben gezegd graag de besturen danken voor het geboden onderwijs 2017, de leerkrachten, de

medewerkers op de scholen. Jullie maken met jullie werk Haarlem mooier en wij zullen dit als hamerstuk graag tegemoet zien en hier positief over zijn.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Zijn er nog meer commissieleden? De heer Smit.

De heer Smit: Heel kort. Ik beaamde woorden van de heer Trompetter.

De voorzitter: Heel kort, dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Aan de hand van de jaarverslagen 2017 is te lezen dat de jaarrekening van Spaarnesant is afgesloten met een positief resultaat, en op grond van het jaarverslag 2017 van Stichting Spaarnesant deze stichting voldoende speciaal onderwijs in 2017 in Haarlem heeft gerealiseerd. Een vraagje o... Ik wil graag weten hoe het zit met de ouderbetrokkenheid. Daar heeft Spaarnesant afgelopen jaren een beetje op ingezet. Ik wil graag weten hoe de stand van zaken nu is. 15% besparing op elektra: hartstikke goed. Negen scholen hebben zonnepanelen. Klinkt ook duurzaam. Mijn vraag is meer van: zijn er nog plannen betreft de duurzaamheid komende jaren? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Verder niemand? Dan gaan we naar de wethouder.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik zou graag over een paar dingen zelf even willen reageren. In de eerste plaats wat betreft de complimenten die zijn uitgebracht: ook daarvan kan ik dat alleen maar toejuichen dat we echt schitterende resultaten zien en dat ik ook de heren zoals zij hier zitten daarvoor ook in het openbaar graag mijn dank toezeggen als wethouder. Wat betreft zeg maar de gestegen kosten voor aanbestedingen en prijsstijgingen, dat is natuurlijk een punt. Dat is niet alleen een punt in de onderwijshuisvesting, maar is over de hele linie. Als u met mijn collega praat over het aanleggen van wegen of woningbouw dan zult u precies hetzelfde horen: een stijging van tussen de 15 en 20% is wat dat betreft niet zeg maar buitengewoon. Dus in die zin zullen we onze plannen ook daarnaar bij moeten stellen. En betekent dat dat de investeringsruimte die wij met z'n allen hebben voor alle onderdelen duidelijk beperkt is. Dat betekent ook dat we onze ambities daar bij moeten stellen voor het geval bij niet boven het investeringsplafond willen uitkomen wat wij met elkaar voor deze periode hebben afgesproken. Als het gaat over de opmerking van de grilligheid van de gemeente als huisvester of voor de huisvesting: ik heb daarover die zin heen gelezen, maar misschien is dat mijn ... Wilde ik dat gewoon niet lezen. Maar ik zou graag willen zien in welke context dat is gebruikt.

Mevrouw Steyger: Het stond in één van de risicoparagrafen. Het is benoemd als een risico.

Wethouder Botter: Ik kan me daar ook wel wat bij voorstellen want het is natuurlijk afhankelijk ... We zijn bezig toch met een vrij grote structurering of herstructurering in Schalkwijk. Daar is door de coalitie wel een flink bedrag beschikbaar gesteld. Maar al die verbouwingen, verhuizingen ... Als je tegenwoordig ook weet wat tijdelijke huisvesting alleen al kost via Portal Cabins, dan sla je steil achterover. Dus in die zin kan ik mij voorstellen dat niet altijd alles gerealiseerd kan worden. Daar staat tegenover dat het voor ons als partij die huisvest, en dan refereer ik toch even ook aan de vragen of de opmerkingen die net gemaakt zijn over het opvorderen van de Paulus-mavo of het Sterrencollege: kijk, wij kunnen ons niet veroorloven in welke zin dan ook dat panden leegstaan of deels leeg staan. Daar is de vraag te groot voor. Dus hoe je het ook wendt of keert, linksom of rechtsom: op een gegeven moment zal een pand weer vol moeten zijn. En hoe dat gerealiseerd wordt, dat is iets aan de scholen zelf. Daar zitten wij niet over aan tafel.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb toch wel een vraag daarover: wat is dan maatgevend? Is dat zeg maar '...' kwaliteit van het onderwijs of het belang van de gemeente? Hoe gaat u om, wethouder, met zeg maar die er structurering van het vastgoed in relatie tot wat scholen zeg maar zouden kunnen doen? Je zou bijvoorbeeld ook kunnen zeggen: doe een deel havo bij het Sterrencollege, dan is het ook vol. Dus hoe gaat dat dan? Wat is belangrijker: de stenen of de kwaliteit?

Wethouder Botter: Nou, ik denk dat u wel kunt bedenken wat ik als antwoord ga geven: natuurlijk is de kwaliteit van het onderwijs doorslaggevend. Maar nogmaals, door op het moment wanneer je in moet boeten op leegstand, gaat automatisch ook de kwaliteit van het onderwijs achteruit. Want je geeft geld uit aan iets wat je niet kunt steken in het onderwijs. Dus je moet dat zien als communicerende vaten met elkaar. En het maakt mij eigenlijk helemaal niet uit hoe men het ingericht en de kwaliteit daarbij moet voorop staan. Maar het betekent wel dat we die leegstand niet onszelf kunnen permitteren. En dat betekent dat je ervoor zeg maar door allerlei bochten moet wringen. Maar hetzelfde geldt bijvoorbeeld als mocht op een gegeven moment de Paulus-mavo leeg komen te staan, dan zullen wij ook daarvoor weer andere zeg maar functie gaan invullen. Dus in die zin heeft dat allemaal met elkaar te maken. Dat heeft ook met elkaar te maken als je dus zes of zeven scholen moet gaan renoveren of nieuwbouw moet plegen in Schalkwijk. Dan krijgen we een soort carrousel die op gang komt waarbij je kijkt van hoe kunnen we dat het beste met elkaar invullen.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Mijnheer de voorzitter en mijnheer de wethouder, moet ik zeggen. De beelden die u schetst, kan ik me helemaal voorstellen. Maar elke keer val ik weer over het feit dat u aan de ene kant de regierol volledig neemt en vervolgens in een volledige bescheidenheid zegt: ja, maar het is het onderwijs dat bepaalt. Mijnheer de wethouder, dat geloof ik niet. U bent een dwingende regisseur en dan moet je niet al te bescheiden worden door te zeggen van: ja, de panden mogen niet leegstaan. Dat kunnen wij niet accepteren. Maar vervolgens is het aan het onderwijs om ... Nee, u zegt net: ik accepteer het niet. Dus hij heeft op allerlei manieren in registrerende, dwingende rol in dezen. Wilt u dat blijven ontkennen of ...? Ja.

Wethouder Botter: Volgens mij hoeft ik helemaal niks te ontkennen. Ik wijs u alleen maar op het feit van waar mijn invloed zich toe beperkt. En die is tot de onderwijshuisvesting. Daar is het de mogelijkheid van mij ook om te sturen of in overleg te gaan. Maar daar houdt het ook bij op. En gelukkig hebben wij wel eens een goed gesprek met elkaar zoals we hier met zijn vieren op een rijtje zetten, maar dat is een heel ander verhaal. Dat heeft niks te maken met zeg maar de invloed die een gemeente of een gemeentebestuurder of een wethouder heeft op de inhoud van het onderwijs. Dat hebben we overgedragen aan de schoolbesturen.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Ik denk, mijnheer de wethouder, dat ik de vertaling van uw positie en uw rol toch anders te zien. Maar dat blijven wij blijkaar anders zien.

Wethouder Botter: Dat denk ik ook.

De voorzitter: Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ja, ik had ook nog wel even een vraag over ... U zegt, wethouder: we kunnen ons dat niet permitteren. Maar wie zijn dan die we? Is dat dan de gemeente of is dat Dunamare? Of zijn we dat allebei? Hoe moet ik dat zien?

Wethouder Botter: Ja, ik denk dat we dat allemaal zijn die met het onderwijs te maken hebben. Wij hebben de verplichting om te zorgen dat er goed onderwijs wordt gegeven aan onze inwoners, aan onze leerlingen, aan onze jonge mensen. Die moeten allemaal een plek krijgen waar ze geschikt en waar ze tot wasdom kunnen komen. En vervolgens moet je dat natuurlijk doen op wel een manier die zo efficiënt mogelijk is. En dat klinkt misschien heel berekenend en dan zijn we misschien allemaal niet zo gewend geweest in het verleden als het gaat over hoe we naar onderwijs kijken, maar dat is wel iets waar we mee te maken hebben. Wij kunnen ons, en dan bedoel ik nogmaals het onderwijs als geheel, niet permitteren dat er meer geld gaat naar onderwijshuisvesting dan strikt noodzakelijk is omdat we het anders niet kunnen steken in het geven van goed onderwijs. En dan kom ik ook op een punt waar ... Daar zullen de heren denk ik nog wel wat aanvullend op ingaan. Die kwestie van die verhoging van die personeelsbegroting. Ja, dat heeft natuurlijk alles te maken ook met de krapte die aan het ontstaan is van personeel. Er moet gewoon extra worden ingehuurd. Er moeten meer leerkrachten worden gevonden die gaten kunnen vullen. En soms moet dat door middel van interimmers gebeuren. Maar daar zullen ze denk ik straks nog voldoende over terechtkomen.

De voorzitter: Eerst nog een interruptie van de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik snap dat u uw eigen invloed als beperkt ziet als wethouder van onderwijs, gezien de structuur van het onderwijs nu. Maar vindt u wel dat u een rol heeft waar het gaat om het monitoren van de inspraak van ouders op dit punt? Want zij zitten niet voor niets hier aan tafel. Zij geven aan dat zij zorgen hebben over de kwaliteit van het onderwijs, op de plaats waar dat gebeurt, en dat er mogelijkheden zijn voor hun kinderen. Wij kunnen wel een grote mond hebben over nieuwe democratie, maar als wij over zo'n essentieel onderwerp zeggen: onze invloed is beperkt, wat doen we hier dan nog?

Wethouder Botter: Kijk, het punt is dat ik op zichzelf het goed vindt dat mensen komen inspreken. Dat waardeer ik en dat vind ik ook heel erg goed en daarom brengen we dingen verder met elkaar. Maar wat natuurlijk ook kan is dat mensen mij als het werkelijk de nood zo hoog is, dat men of mij aanspreekt in het spreekuur of men naar mij toekomt om een afspraak te maken om het daar eens over te hebben. En dan zijn de kanalen zo dat ik dan dat aan de onderwijsbestuurders nog eens een keertje indringend kan vragen. Zoals het nu gaat is het zo dat we hier eigenlijk zonder dat ik er überhaupt tussen hebben gezeten, want het hele systeem werkt nou eenmaal zo, een situatie hebben dat een proces is een herstructureringsproces binnen de onderwijsorganisatie. Nou, je weet altijd dat dat met wrijving gebeurt en dat daar best wel belangen op het spel staan. Nou, daar ben ik tot op heden verder geen deelgenoot van geweest, ook niet naar aanleiding van de vorige commissie. Ik heb keurig ... Ik ga af ook op hetgeen de bestuurder zegt. U heeft vanmiddag nog of eergisteren een hele reeks van vragen gesteld die u vanmiddag van ons beantwoord terug heeft gezien. En op basis van die beantwoording en de wijze zoals dat gaat heb ik geen reden om te twijfelen dat daar dingen gebeuren die niet correct zijn. En met of zonder nieuwe democratie, ik geloof trouwens ook niet dat in nieuwe democratie een panacee is voor alle dingen die we willen oplossen in deze stad, maar het is gewoon wel heel erg goed om met elkaar in gesprek te blijven. En de verantwoordelijkheden en de rollen te laten daar waar ze horen. Zo'n proces, nogmaals, dat is iets wat een naar mijn idee intern proces is, waarbij er wel denk ik het goed voor alle partijen is dat er snel duidelijkheid wordt gegeven en dat vragen die worden gesteld worden, worden beantwoord zodat men daarmee ook aan de slag kan. Maar tot op heden ... Ik heb nogmaals heel veel waardering voor de sprekers, maar het signaal rechtstreeks, het gesprek met mij is in die zin nooit

aangegaan. En daar heeft altijd iemand tussen gezeten. En dat vind ik ook prima omdat het zeg maar iets is wat intern ligt. En als u dan aan mij vraagt van: maakt u zich daar geen zorgen en moet u daar niet op ingrijpen? Dan denk ik: nee, tot op dit moment niet en ook nu nog niet.

De heer Oomkes: Sorry, misschien niet ingrijpen, maar in ieder geval heeft u een bemiddelende rol daarbij. Want als je hoort dat 60% van de ouders, 70% misschien, het niet zien zitten en bij de docenten 60%, dan denk ik: dan is er een serieus probleem als je scholen juist wil samenvoegen in deze operatie.

Wethouder Botter: Punt is niet dat ik het idee heb dat de scholen moeten worden samengevoegd. Dat zou een veel te grote broek zijn, die ik dan aantrek. Ik ga niet over het wel of niet samenvoegen van scholen, net zomin als dat u daar over gaat. Waar wij over gaan is ervoor te zorgen dat er voldoende kwalitatief hoogwaardig onderwijs is in onze gemeente zodat kinderen tot wasdom om haar tot ontwikkeling kunnen komen. En vroeger, toen de gemeenten nog verantwoordelijk waren voor het bestuur van het openbaar onderwijs, was dat natuurlijk ook niet allemaal zaligmakend. Nu hebben we een aantal bestuurders, MR'en, allerlei andere raden van toezicht die eigenlijk gedelegeerd ervoor zorgen dat de scholen goed functioneren. En over het algemeen gaat het ook heel goed. Dat ziet u ook aan die rapportages die er liggen. En nogmaals, op het moment dat er frictie ontstaat door middel van een proces waarbij mensen het gevoel hebben: dit is misschien niet de richting die ik graag op zou willen gaan; of ik ben bang voor mijn baan; of ik vind het onderwijsconcept niet goed; of ik wil ... Ja, dan kun je een paar dingen doen. Dan kun je daar natuurlijk van zeggen, nou ja, we zetten de ... We maken het zo dat we het proces opnieuw weer opstuwten en dat het weer goed gaat, hetgeen mijn voorkeur zou hebben. En ik ben er ook van overtuigd dat als we zometeen naar een volgend agendapunt gaan, dat de heren allemaal en dames in de gang nog even met elkaar praten en zullen zeggen: wat is hier nou allemaal gebeurd en hoe komen we er nou met elkaar het beste uit? Maar nogmaals, ik zie nog geen rol voor mij in dezen.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Ik wil even terug gaan naar waar we het over gaan hebben in punt 7, agendapunt. Het gaat erover of wij ... Vast te stellen dat jaarverslag van deze onderwijsinstellingen, nou, wat we daarvan vinden. Of ze goed hebben gerealiseerd. Ja, nee, maar ik bedoel, we gaan nu veel verder. We gaan hier overheen. Dus ik wil graag wel tot kern van het punt blijven, alstublieft. Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ja, dat snap ik, voorzitter. En dank u wel voor het woord. En volgens mij is de kern ook dat wij gaan over de gebouwen. En dat is ook precies waarom het er nu over hebben. U geeft aan: er is een groot risico. En de reden waarom we het er volgens mij nu over hebben is omdat het risico wat in het gebouw van de ene school zit, nu ten koste gaat van een andere school. Zo komt het in ieder geval over en het zou fantastisch zijn als in volgende gesprekken dat risico in ieder geval minder zou worden. Ik had nog een vraag aan u. Als wij als gemeente eigenaar zijn van dat mooie nieuwe gebouw en we zien heeft eigenlijk onvoldoende wordt er gebruik van gemaakt, van dat gebouw. Is er dan ook denkbaar dat we dat op een andere manier dan met onderwijs vullen? We maken er een bedrijfsverzamelgebouw van; misschien kunnen de bestuurders hun andere kantoor opzeggen; misschien heeft de gemeente nog behoefte aan ruimte, zodat het probleem niet alleen binnen Dunamare en dan in verhouding met andere scholen opgelost hoeft te worden.

Wethouder Botter: Ja, kijk. U zegt van: we komen er juist op vanwege dat gebouw. Volgens mij komen we er helemaal niet op want dat is gewoon echt een heel ander agendaonderwerp. En je ziet het gewoon ook door elkaar heen lopen. En ik zou u echt willen oproepen om toch die twee dingen ook uit elkaar te halen. Ik hoor van een aantal politieke partijen dat ze zeggen: het kan wat ons betreft gewoon door als hamerstuk. En nu verbindt daaraan van een bepaalde toezegging over hoe dit proces verder gaat binnen Dunamare. En ik vind

dat echt oneigenlijk. Ik vind dat echt eigenlijk ook niet kunnen, dat die twee dingen aan elkaar worden verbonden. Dit gaat over een jaarverslag van 2017. Neemt niet weg dat het goed is om met u te praten als u dat wilt, maar dan op een ander moment over dat hele proces. Want daar begrijpt u wel voor. Wat duurde vragen ingediend, u heeft ook antwoorden op gekregen. Dus dat u daar over wil praten, vind ik ook prima. Maar ik zou dat los willen koppelen van de discussie over de jaarverslagen, over de instandhouding.

Mevrouw Steyger: Mag ik nog wat zeggen?

De voorzitter: Mevrouw Steyger, ja.

Mevrouw Steyger: Nou ja, dat is op zich een goed voorstel maar de herstructurering van het vmbo staat in het jaarverslag. Bij elke school die ermee te maken heeft, is er een passage in opgenomen hoe dat proces verloopt. En ook nog dat het bij de verschillende scholen anders is. Dus dat is waarom ik denk dat het niet oneigenlijk is. Ik ben het wel met u eens dat we er misschien nog uitgebreider over zouden moeten praten en dan moet dat op een ander moment doen. Maar het staat met name wel in het verslag.

Wethouder Botter: Maar wat ik bedoel met oneigenlijk, en daar heeft u gelijk in, maar wat ik bedoelde met oneigenlijk is dat dit gaat over het jaar 2017. Daar hebben we het met elkaar over. En de problematiek die er ontstaan is, die gaat met name over het hier en nu. En dat heeft niks met 2017 te maken. En of het nou wel of niet zijn oorsprong heeft in 2017 is weer een ander verhaal. Maar dat is echt iets anders. Nou, volgens mij, en ik heb met mijn uitgebreide beantwoording in ieder geval ervoor gezorgd dat er zijn uitgelopen. Maar ik zou heel graag het woord over willen laten aan de heren aan mijn rechterzijde om nog even een paar dingen toe te lichten die zijn gevraagd.

De heer ... (Spaarnesant): Is altijd spannend, die microfoons hier. We hebben wel het verwijt gekregen dat ons jaarverslag zo dik geworden is, maar ik heb nu kunnen constateren dat u in ieder geval tot pagina 60 gekomen bent. Dus dat is heel goed. Want dat is de paragraaf risico. En wat we hebben gedaan de afgelopen jaren, dat is dat we in plaats van te werken met een grove definitie van de reserve hebben we een zogenaamde risicoanalyse gedaan. En die risicoanalyse die brengt in kaart welke risico's wij zien. En dat heeft dus niks te maken met deze specifieke gemeente, maar het zijn algemene risico's. En bij ieder risico is een inschatting gemaakt van de kans dat het risico optreedt. Er is een inschatting gemaakt van de financiële impact en van de beheersmaatregelen die we daarop zetten. En nou, dat is een hele rekensom geworden en daarmee hebben we een bepaling gegeven van de hoogte van de reserve die we moeten aanhouden om, laten we zeggen, onze bedrijfsvoering op de lange termijn te kunnen blijven garanderen. Dus u moet die risicoparagraaf niet lezen als een evaluatie van het huisvestingsbeleid van deze gemeente om aan maar u moet die lezen als een onderdeel van een risicoanalyse die alle besturen eigenlijk zouden moeten maken scherper te kunnen definiëren wat de hoogte van hun reserve zou moeten zijn. En wij willen dat zo scherp definiëren omdat u natuurlijk ook weet, leest de krant waarschijnlijk, dat de besturen toch vaak te horen krijgen dat de reserves te hoog zijn. Nou, we zijn er absoluut niet op uit om geld op de plank te houden. Wij willen zoveel mogelijk uitgeven aan het onderwijs. En dat kun je beter doen als je precies weet hoe hoog de risico's moeten zijn. Het is wel zo dat in het kader van bouwprocessen wij als een bestuur op enig moment afhankelijk zijn van financieringsstromen maar ook in markt. Net is het al even genoemd: er gebeuren wat dat betreft echt hele gekke dingen in de markt momenteel. Budgetten worden zwaar overschreden met aanbestedingen, sommige aanbestedingen mislukken totaal omdat er niet eens bedrijven zijn die bereid zijn om te gaan bouwen. Het is wat dat betreft echt op dit moment in de bouwwereld een chaos. En het is niet uit te sluiten dat een deel van zo'n risico ook bij een schoolbestuur terecht komt. Dus wat dat betreft moeten we daar wel rekening mee houden. En dat is eigenlijk het enige wat we doen. Dus nogmaals, geen evaluatie van het huisvestingsbeleid van Haarlem, maar

wel een onderdeel van onze risicoanalyse. Dat was er een. Ik heb meteen de prijsstijging in de bouw erin meegenomen. Ik zie dat ook wel als een grote bedreiging voor zeg maar het strategisch huisvestingsplan zoals we dat ook langs hebben gehad, want de bedragen die daar in staan die zijn natuurlijk nu al zwaar achterhaald. En dat zal best wel wat betekenen denk ik voor u als raad. Wat u gaat er geloof ik over. Dan is er gevraagd naar ouderbetrokkenheid. Ik wil dan graag wel wat preciezer weten wat u wilt weten van mij. Want ik kan natuurlijk een mooie preek van houden over dat ouders bij ons heel erg betrokken zijn en dat we de medezeggenschap op orde hebben, maar misschien is dat helemaal niet wat u wilt horen.

De heer El Aichi: Ik heb in het verleden veel klachten gehoord over avondscholen, dat de ouders niet betrokken zijn bij scholen. En ik heb begrepen van Dunamare dat jullie met name de afgelopen 2, 3 jaar ingezet hebben op ouderbetrokkenheid. En mijn vraag is: hoe zit het nu? Gaat het beter of is het nog steeds hetzelfde als toentertijd?

De heer ... (Spaarnesant): Ik wil dolgraag spreken voor Dunamare, maar dat ga ik even niet doen. Want ik zit hier voor Spaarnesant. Kijk, als u kijkt naar indicaties: bij zitten in ons jaarverslag niets over klachten. Nou, klachten van ouders gaan vaak over hoe is de betrokkenheid gelopen. Als mensen bij mij aan tafel komen is het meestal in het proces ergens met de betrokkenheid iets misgegaan, communicatief of wat dan ook. En dan constateer ik dat we op, laten we zeggen, de 14.000 ouders die wij rond hebben lopen 15 klachten registreren waarvan we ze ook nog alle 15 zelf oplossen met die ouders. Dus dan denk ik, als dat een indicatie moet zijn uit de data, dan denk ik: dan zitten we wel goed. Verder is het zo dat u in onze koersen, die u ook hier langs heeft gehad, kunt lezen dat wij met name nu de ouderbetrokkenheid meer zijn gaan vormgeven in het betrekken van ouders bij het leerproces zelf. Dus met name op de scholen waar dat er heel erg toe doet worden ouders de school ingehaald. Er was onlangs een werkbezoek van de wethouder op een van onze scholen waar hij dat in de praktijk kon zien, dat er ouders in school worden gehaald die daar taallessen krijgen, die betrokken worden bij het leren spelen van hun kinderen doordat er een Speel-o-theek is waar ze spullen uit mee kunnen ... Nou, dat soort voorbeelden zou ik kunnen noemen. Dus we zetten er zwaar op in. Dat is eigenlijk wat ik ... En dan is het denk ik nog die duurzaamheid genoemd. Ja, dat is natuurlijk een heel erg veelomvattend begrip. Wij proberen als stichting dat hoog in het vaandel te hebben. Dat heeft u ook kunnen lezen in ons jaarverslag. Wij vervullen daar ook landelijk een rol in, in de zin van dat we vooraan lopen. En we hebben samen met de gemeente hier een gebouw gerealiseerd dat klimaatneutraal is waar heel Europa naar komt kijken. Dus in die zin stimuleren we dat enorm. We hebben zelf uit eigen middelen en grote investering gedaan in zonnepanelen inderdaad, en we zullen dat waar mogelijk blijven doen. Ik bedoel, we hebben voldoende liquiditeiten om dat soort investeringen te doen en we zetten daar graag op in. En we zijn natuurlijk ook met de gemeente in gesprek geweest over de kwaliteit van de gebouwen die verder gaat dan de basiskwaliteit, maar ook naar een gezonde school en duurzaamheid streeft. Dus ik denk: ja, wat in onze mogelijkheden ligt, dat doen wij eraan. Dat was hem, denk ik, wat mij betreft.

De heer ... (Dunamare): Voorzitter, dank. Ik heb een aantal vragen voor Dunamare gehoord en wat opmerkingen vanuit de inspreker en de raadsleden daarover. Vorige keer hebben geprobeerd een zeg maar alle aspecten van datgene wat ons drijft en alle zaken die wij met elkaar in verbinding willen zien en ook oplossen, hebben geprobeerd te schetsen. Ook datgene waarin de Paulus tekortschiet en waarbij oplossingen voor moeten vinden. Dat gesprek loopt met de DMR's. We hebben een eerste advies gekregen; was één positief advies, twee adviezen om ons besluit in te trekken. Op basis daarvan hebben wij, en daar werd ook aan gerefereerd door de inspectie, hebben wij de DMR opnieuw uitgenodigd om erover te praten. Want wij willen natuurlijk heel graag er in gesprek uit komen. Dat betekent ook ... Of dat is ook de achtergrond waarom het heel lang duurt. Het duurt inderdaad al heel lang: het is bijna een jaar geleden dat hij de eerste bespreking

met de DMR's hadden. Maar wij steken die tijd erin om te proberen er in gezamenlijk overleg uit te komen. En wat mij betreft is dat nog steeds de insteek en gaan we dat proberen. Het lijkt me alleen niet goed omdat gesprek in deze kring te voeren daar waar we het met de DMR's voeren. En ik denk dat over een aantal weken, dan kunnen we wat dat betreft verder met elkaar spreken. Is toch wel eentje die ik toch krachtig wil ontkennen: dat is het bevorderen van de Paulus. Ik kan me niet herinneren dat ooit gezegd hebben. Ik heb hier de vorige keer gezegd dat dat niet het geval is. Waar ik aan refereerde en de wethouder zei dat ook, op pagina 42 van uw eigen strategisch huisvestingsplan, daar een bepaalde gemeente zelf dat wij een oplossing moeten vinden voor de gebouwenlijke situatie in Haarlem Noord. En dat proberen wij te doen. En meer druk dan dat, uw eigen strategisch huisvestingsplan, is er niet. En de gemeente heeft ons niet onder druk gezet om morgen of overmorgen of over een half jaar met een oplossing te komen, en heeft er nooit gezegd wat die oplossing zou moeten zijn. Dus zeker niet dat dat het gebouw van de Paulus zou moeten zijn. En ik kan mij dus ook niet herinneren dat ik dat ooit gezegd hebben. Positieve resultaten werd her en der gezegd. Dat geldt ook voor Spaarnesant maar ook voor Dunamare: daar zijn wij niet zo blij mee. Wij willen heel graag op nul uitkomen want het geld is bedoeld voor het onderwijs. Probleem is, dat is een landelijk probleem, dat het ontzettend moeilijk voor ons is om de rijksbekostiging goed in te schatten. Die is ... Altijd aan het eind zijn er nabetalings en die nabetalings zorgen ervoor dat als je het hele jaar ongeveer op nul koerst, dat aan het eind er toch weer een plus is. Dat willen we niet. We willen heel graag op nul. Dus we gaan ook bekijken: moeten we dan maar in de min gaan begroten of zo? Dat wil je eigenlijk ook niet. Maar jaar in, jaar uit in de plus is echt niet bedoeling. Maar daar gaan wij niet over, nee. Bijkomend voordeel is wel dat we ook kunnen inzetten op duurzaamheid en dat we ook ... Stijging personeelslasten, we proberen natuurlijk graag om daar waar het werk moet worden gedaan voor de klas door leraren, om daar zoveel mogelijk geld aan uit te geven. Dat is al minder dan we zouden willen want er zijn heel veel andere kosten. Neem de hele ICT bijvoorbeeld, waarvoor het Rijk geen vergoeding geeft, terwijl dat natuurlijk in het huidige onderwijs niet weg te denken is. Dus het blijft schipperen maar daarin is natuurlijk de leraar en ook het OOP, de begeleiding op een school, veruit het belangrijkste. Er werd iets gevraagd naar het kwaliteitskader: ook daar staat in het strategisch huisvestingsplan het een en ander over, over hoe dat proces zal gaan. Oefenmiddagen groep acht doen wij. Op vrijwel alle scholen zijn er proeflesjes, zijn er middagen dat groep acht hele klassen met hun ouders naar VO-scholen gaan. Bij mijn weten doen alle VO-scholen dat om te kijken, om echt goed gevoel te geven bij wat betekent het nou om naar deze school te gaan? Hoe voel ik mij daarbij in is dit de school waar ik heen wil? Diploma's praktijkonderwijs was nog een vraag over. Wij doen daar al zoveel mogelijk aan, maar dat zijn natuurlijk geen diploma's met een civiel effect. We zijn heel blij dat de minister dat nu wel over pakken. Het civiel effect zal blijven tegenvallen. Want praktijkonderwijs is in principe eindonderwijs. Dat wil zeggen, je maakt leerlingen vaardig voor het leven, dat ze zelfstandig kunnen leven, dat ze op de arbeidsmarkt ... Wij begeleiden ze ook naar betaald werk. Dat doen die scholen zelf, hebben stagebureaus enzovoorts. Een gedeelte gaat naar de entree-opleiding van het ROC. Dat is de drempelloos, dus daar heb je je diploma ook niet voor nodig. Maar het is een Turk wel heel goed voor het eigenwaardegevoel van leerlingen, dat als ze toetsen, testen en praktijkopdrachten hebben gedaan, dat ze dat ook af kunnen sluiten met een papier. Daar zijn wij ontzettend blij mee. Ouderbetrokkenheid: ik begrijp dat uw vraag over Dunamare dan toch ging. Wij hebben op alle scholen ... Daar is ook nog niet zo lang geleden bericht overgekomen vanuit het college, aan het eind van de vorige collegeperiode. Op alle scholen zijn er medezeggenschapsraden waar ouders in zitten, waar ouders meedoen. Bijna alle scholen hebben ook ouderraden en daar zijn wij ook blij mee. Want we hechten enorm aan de driehoek: er moet een driehoek zijn tussen school, ouders en leerling. Want zonder de driehoek is schoolsucces eigenlijk moeilijk denkbaar. Dus we zijn er blij mee en bevorderen dat ook. En op eigenlijk alle scholen bestaat dat ook. Het is wel zo dat bij sommige scholen er een populatie op school zit waarvan de ouders moeilijk bereikbaar zijn, en waar, ondanks het feit dat we dat steeds proberen, toch wel

heel moeilijk is om een representatieve vertegenwoordiging van ouders in ouderraden en medezeggenschapsraden te krijgen.

Wethouder Botter: En wat mij betreft nog een laatste punt wat ik zojuist in mijn eigen inleiding was vergeten. Naast de inventarisatie van achterstallig onderhoud en duurzaamheid voor ons eigen vastgoed, zal er binnen nu en het komende kwartaal een voorstel naar u toekomen waarbij wij een inventarisatie zullen voorstellen om alle schoolgebouwen qua duurzaamheid te inventariseren om te kijken hoe dat er voor staat en hoe dat eventueel nog verbeterd kan worden.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Aan u het woord.

De heer ... (OZG/Stedelijk Gymnasium): Ja, hoewel er geen vragen gericht waren aan de OZG en het Stedelijk Gymnasium heb ik wel een aantal begrippen gehoord waar ik toch graag op in zou willen gaan. En net als mijn collega's is dat allereerst het begrip duurzaamheid. Ik denk dat dat voor alle soorten scholen, alle typen scholen belangrijk is. Niet alleen omdat het plekken zijn waar energieverbruik wordt, afval geproduceerd wordt, weet ik veel wat allemaal. Maar natuurlijk ook omdat we bezig zijn met het opvoeden en het tot wasdom brengen van kinderen. En wat dat betreft hebben wij ook een voorbeeldfunctie. En die willen wij graag nemen. Zo hebben wij bijvoorbeeld op ons gebouw recent zonnepanelen geplaatst. Nou, je merkt ook dat leerlingen dat oppikken. We hebben dan een display waarop je ziet wat dat oplevert en dat leidt meteen ook weer tot allerlei gesprekken. En dat is precies wat je als school wil en kan bereiken. Daar zitten natuurlijk wel haken en ogen aan, in die zin dat investeren in duurzaamheid vaak kosten met zich meebrengt en pas op de lange termijn terugverdiend kan worden. En wat dat betreft zijn wij benieuwd. En daar is een gesprek over gaande met de gemeente – onze aanstaande renovatie, waar we nu de plannen voor aan het maken zijn. Welke duurzaamheidseisen zijn er precies? Hoeveel ruimte zit daarin? Want dat heeft natuurlijk heel vaak ook budgettaire consequenties. En nou ja, daar hebben we het natuurlijk al over gehad. Dat is de vraag: welke ruimte er op dat vlak is. En ja, daar ... Wij willen graag de duurzaamheid maar dan moet dan ook bekostiging voor zijn. Tweede punt wat ik noemde ... Of wat ik hoorde was de oefenmiddagen. Ja, dat is natuurlijk een heel belangrijk moment in het leven van een kind: overstap van een basisschool naar het voortgezet onderwijs. Ik zie dat scholen daar heel veel verschillende dingen aandoen. Voor het grootste deel gebeurt dat ad hoc: ouders en kinderen kiezen zelf naar welke open dagen ze gaan, naar welke openlesmiddagen ze gaan. Wij zijn dit jaar begonnen, samen met Spaarnesant, aan een project om een aantal leerlingen van basisscholen die, laten we zeggen, niet gebruikelijk leerlingen naar ons laten komen, om daarmee samen wat te doen, wat uit te wisselen en leerlingen zo een beeld te geven van wat het gymnasium te bieden heeft. Maar ook omgekeerd: onze leerlingen een beeld te geven van hoe het leven van basisschoolleerlingen eruit ziet. En dat is eigenlijk heel erg enthousiasmerend en leuk geworden.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Ik heb de indruk dat we het volgens mij voldoende besproken hebben. Nou, de vraag was: vinden we dat er voldoende openbaar voortgezet en primair speciaal onderwijs in Haarlem is gerealiseerd? En natuurlijk ook gymnasiaal onderwijs? Dat is de vraag en daar wil ik een antwoord op krijgen, nadat mevrouw Steyger nog een vraag gesteld heeft.

Mevrouw Steyger: Ja, is het mogelijk om het punt van huisvesting ook zoals de wethouder net heeft geformuleerd, om dat als apart agendapunt in de raad te bespreken en dan het hele stuk als hamerstuk voor te stellen?

De voorzitter: Nee, dat ligt niet voor. En die nota komt trouwens nog veel later. Nee, maar daar gaat het hier niet over. Dus we gaan dit punt nu vaststellen. De heer Smit.

De heer Smit: Bij de agenda van de volgende vergadering wil ik al voorstellen om in te gaan op de suggestie van de wethouder om het punt met Dunamare en Paulus en het Sterrencollege, om dat nu inderdaad dan wel bespreekbaar te maken in januari. Wat anders dan schept dat heel ver op. En de actualiteit verdient dat wellicht.

De voorzitter: Dan gaan we daar naar kijken. Dit punt wat we vaststellen: ik neem aan dat we dit als hamerstuk kunnen vaststellen? Ja, gaan we dat doen. Hamerstuk. Goed, dan wil ik de schoolbesturen bedanken voor de bijdragen. En wethouder Botter wil ik ook bedanken.

Wethouder Botter: Ik moet nog blijven, hoor. Want ik heb nog een punt.

De voorzitter: Want u heeft nog een punt.

Wethouder Botter: En dan heb ik ook nog een rondvraag.

De voorzitter: Nou, die rondvraag is vervallen.

Wethouder Botter: Oh, die is vervallen.

De voorzitter: Mooi hè.

Wethouder Botter: Dank jullie wel.

De voorzitter: En ... Nou ja, van de PvdA. Wacht even.

8. Tweede Wijziging Gemeenschappelijke Regelingen (GR) Schoolverzuim en Voortijdig Schoolverlaten regio "West-Kennemerland" (Zuid-Kennemerland en IJmond) (JB)

De voorzitter: Ja, dan gaan we verder met punt 8. Dan ga ik een heel verhaal voorlezen, dus ... Ook voor thuis, dat ze weten waar het over gaat. Dat is de Tweede Wijziging Gemeenschappelijke Regelingen Schoolverzuim en Voortijdig Schoolverlatersregio "West-Kennemerland" Zuid-Kennemerland en IJmond. Per 1 januari 2014 is de Gemeenschappelijke Regeling schoolverzuim en VSV van kracht voor de RMC-regio Zuid- en Midden-Kennemerland en is voor de uitvoering een Regionaal Bureau Leerlingzaken het Leerplein opgericht. Deze Gemeenschappelijk Regeling is gewijzigd per januari 2017 in verband met de uittreding van de gemeente Uitgeest door een gemeentelijke fusie. Deze Gemeenschappelijke Regeling dient opnieuw te worden aangepast vanwege de fusie van de gemeente Haarlemmerliede & Spaarnwoude met de gemeente Haarlemmermeer, behorend tot de RMC regio Agglomeratie Amsterdam, subregio Amstel- en de Meerlanden. De gemeente Haarlemmerliede & Spaarnwoude wordt hierdoor per 1 januari 2019 onderdeel van die RMC regio. Tevens wordt deze wijziging benut om de GR op een aantal punten te actualiseren naar aanleiding van veranderende wetgeving en op basis van uitvoering. De commissie Samenleving wordt verzocht advies te geven aan de raad over het voorstel van het college in paragraaf 2. De heer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Dank aan het college voor dit stuk. De aanpassing van de Gemeenschappelijke Regeling Schoolverzuimen en Voortijdig Schoolverlaten is noodzakelijk, evenals de wijziging in verband met het uittreden van Haarlemmerliede & Spaarnwoude vanwege de fusie. Mijn fractie heeft nog wel de volgende vraag: op welke termijn is bekend of de bewerkersovereenkomst ingevolge de AVG, de algemene verordening persoonsgegevens, aangepast dient te worden? Want die stond nog open in het stuk. Dat was het, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik nog meer het woord geven? Nou, verder niemand meer. Dan gaan we naar de wethouder, wethouder Botter.

Wethouder Botter: Dat is het eerste kwartaal 2019. Dan vindt die aanpassing plaats.

De voorzitter: De heer Trompetter nog.

De heer Trompetter: Mogen wij dat als toezegging noteren op de actielijst?

Wethouder Botter: Dat mag u als toezegging noteren inderdaad.

De heer Trompetter: Dan als hamerstuk naar de raad.

Mevrouw ...: Wat was de toezegging?

Wethouder Botter: De toezegging is dat het in het eerste kwartaal 2019 wordt geregeld een aangepast wordt aan de AGV-wetgeving.

De voorzitter: Dan kunnen we dit als hamerstuk naar de raad brengen. Dank u wel. Ik moet het bevestigen. Dank u wel.

9. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 9. En dat is een inspreker. Ik weet niet of hij aanwezig is. Even zoeken; een momentje, hoor. Ik ga nog even een rondvraag van de Actiepartij aan de heer Botter. De heer Trompetter, rondvraag voor de heer Botter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Onlangs heeft Op Stoom, kinderdagverblijf, een moeder met een baby verboden om borstvoeding te geven in het kinderdagverblijf. Nu is dat op zich geen recht, behalve voor werknemers. Maar daarover heeft onze fractie wel de volgende vragen. En er wordt ook zeg maar gezegd ... De Wereld Gezondheid Organisatie vindt dat borstvoeding het belangrijk is, dat weten we allemaal. En de vraag is: voert de gemeente actief beleid om moeders, dus de klanten van kinderdagverblijven de mogelijkheid te geven om hun kinderen borstvoeding te geven? Zo nee, gaat de wethouder dan in gesprek met kinderdagverblijven om actief beleid te voeren dat deze moeders dat kunnen doen?

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Op zichzelf betreur ik het dat het daar niet mogelijk is, maar ik ga daar verder niks aan doen. Dat is iets wat aan de organisatie zelf te bepalen is en ik kan ze moeilijk dwingen om een kolfkamer of een afkolfkamer te gaan reserveren of in te richten. Daar moet ik mij, vind ik, als overheid echt niet mee bemoeien. Wij schrijven in al onze stukken hoe belangrijk wij het vinden, ook voor zuigelingen ... Het is bij mij alweer een tijdje geleden. Mijn kinderen zijn inmiddels volwassen. Maar het is alweer een tijdje geleden, maar wij schrijven gewoon in al onze beleidsbrieven dat wij het belangrijk vinden dat kinderen moedermelk krijgen. En nou ja, op zichzelf vind ik dat een dergelijke organisatie zichzelf diskwalificeert als die mogelijkheid niet wordt geboden. Maar het is aan de organisatie zelf om dat te bepalen. Dus ik heb door middel van hetgene wat ik nu heb gezegd, en als u dat als dwingend ervaart, heb ik dat in ieder geval nu via u in ieder geval laten weten aan de instellingen die het betreft. Zij weten hoe ik er tegenaan kijk, wat ik ervan vind. En ik vind het alleen niet nodig om dat verder nu nog met ze te bespreken.

De voorzitter: Goed, dan gaan we naar spreektijd voor belangstellenden. De heer Huybens heeft zich aangemeld om in te spreken. Huybens: H U Y B E N S. U krijgt 3 minuten de tijd.

De heer Huybens: Het is één A4'tje plus een paar alinea's. Zou dat lukken, denkt u?

De voorzitter: Nou, dat is aan u.

De heer Huybens: Maar dat kan mijn spreektempo beïnvloeden. En ik zou de aanwezige pers willen vragen niet mijn naam met zoveel woorden te spellen in de krant. Geachte commissie, graag uw aandacht voor het volgende. Sinds dit voorjaar verhuurt Elan Wonen een flatwoning aan de Generaal Spoorlaan in Delftwijk Waterbuurt aan een verslaafde man. Deze woning is, voor zover ik dat kan nagaan, verworden tot een gebruiker- en dealershok met een ruime klandizie. Volgens Elan Wonen heeft de politiek de plaatsing van deze verslaafde afgedwongen. Ergens anders zou deze man niet kunnen zitten want Elan Wonen beschikt niet over zogeheten hufter-woningen. Ik ben naar de wijkraad gestapt, maar die kan niks doen; en klaagde politiek aan omdat ze niet luistert. De rol van de wijkpolitie en de politie Haarlem is mij niet duidelijk. Als ik een melding doen, dan kan ik niet eens bevestigd krijgen, dat ik die gedaan heb. En de politie blijkt ook niet daadwerkelijk te handhaven terwijl de politie wel capaciteit genoeg heeft, want ze heeft al uren bij mij doorgebracht. Het criterium zou zijn: het constateren van overlast. Maar verslaafde is hen altijd te snel af. Wel heeft de politie een contactverbod opgelegd. Het is aan mij gebleken dat politiebezoek of bezoek door de woningbegeleiding door het RIBW geen enkel effect heeft op het dealen. Het kan niet anders of in de woning wordt op ruime schaal gedeald, vooral 's avonds en 's nachts. Er sluipen onbekende figuren met capuchons en petjes over de galerij en een drugsrunner. Als het geen dealen genoemd mag worden dan is er een ritueel wat er verdacht veel op lijkt. Maar dat maakt weinig verschil voor de overlast. De overlast bestaat concreet uit het penetrante geluid van het hakken met een mes of hakmes; uit het aanbellen en aankloppen door klanten bij nachtelijk ontij; het dichtgooien van de buitendeur; en het telkens in en uit pluggen van dezelfde muurstekker; en uit het eindeloos onderling geouwehoer en onderhandelen, hoesten, rochelen, kotsen, marihuana roken, hard praten en bellen op het balkon. Mijn woonsfeer heeft de grimmige trekken gekregen van ziekte, dood en verderf. Mijn gevoel van veiligheid is geheel verdwenen, en dat terwijl de woningbouwvereniging pas geleden nog de portieken afsluitbaar heeft gemaakt om ongewenst bezoek tegen te gaan. Waarin wordt precies gedeald? Is het cocaïne, heroïne, fentanyl, xtc, meth – we weten het niet. En we willen het misschien ook niet weten. Het kan niet de bedoeling geweest zijn van deze plaatsing om drugsgebruik en de -handel daarin te stimuleren. Niet door hemzelf of door de vaak nog heel jonge gebruikers. Voor onze bewoners, die de overlast direct ervaren is er geen begeleiding. Ons rest weinig anders dan zelf uit te zien naar een andere betaalbare woning als die al te vinden is, en de kosten van verhuizing en hogere huur zelf te dragen. Een moreel bezwaar vind ik dat de handel zich afspeelt op slechts een paar meter van mijzelf en ik voel me dan ook vaak gedwongen om te protesteren. Wachten mij dan ook persoonlijke repercussies uit het milieu? Ik houd er wel rekening mee want ik heb al bepaalde ervaringen gehad. Ik vraag me nog altijd af wat de achterliggende motivatie was van de woningbouwvereniging voor plaatsing van juist deze verslaafde in dit supergehorige appartementencomplex in een woonwijk waar kinderen aan de overkant wonen. Of rekent Elan Wonen op weinig weerstand omdat ze daar al zoveel kwetsbare mensen heeft geplaatst met een psychiatrische of maatschappelijke indicatie? De buitenlandse buurvrouw aan de andere kant is reeds monddood gemaakt door een boete van de woningbouwvereniging. Wij als bewoners hebben geen enkele inspraak gehad in deze plaatsing; wij willen niet behandeld worden als huurvee dat van de ene plek naar de andere wordt getransporteerd.

De voorzitter: Gaat u afronden?

De heer Huybens: Ja. Het zou me niet verbazen als deze proefplaatsing straks betiteld gaat worden als geslaagd integratie-experiment. Mede als gevolg van de AVG hangt er een waas van geheimzinnigheid rond deze plaatsing. Instanties doen alles eraan om deze verslaafde te beschermen en leggen bewijslast volledig bij mij. Ronduit schandalig vind ik het dat de wijkregisseur Noord van Elan Wonen als argument hanteert dat geen overlast is omdat verslaafde ontkent die te veroorzaken. Ik zet vraagtekens bij de macht van de zogeheten wijkregisseurs van Elan Wonen, want zij kunnen iemands leven maken of breken. Kun je van een zwaar verslaafde in redelijkheid verwachten dat hij opeens een keurige burger wordt? Handelt Elan Wonen te goeder trouw? Speelt deze woningbouwvereniging een spelletje met de gemeente? Ik kan er alleen naar gissen. Na veel over en weer gepraat met tal van instanties zijn er aan het einde van de dag toch altijd weer de drugs die triomfeerden. Nog één alineas. Als ik namens de verslaafden uit de regio zou kunnen spreken, zou ik de gemeente en de betrokken instanties hartelijk bedanken voor deze zwaar gesubsidieerde, goed verwarmde, comfortabele accommodatie met gratis parkeren. As we speak is de handel in volle gang. Blijft mijn vraag: en het politieoptreden ... Toezicht door Elan Wonen en de begeleiding door RIBW zijn een lachertje ten opzichte van de sluwheid en de professionaliteit waarmee deze gebruiker te werk gaat. Blijft mijn, tot slot, vraag: waarom worden harddrugs niet gewoon aangepakt waar deze zo grijpbaar aan de oppervlakte komen? Het drugsbeleid raakt niet alleen het imago van ambtenaren maar ook dat van Haarlem en allen die Haarlem een warm hart toedragen.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Mijnheer Van Kessel, u heeft een vraag.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voor uw verhaal. En wat een ontzettend vervelend verhaal ook. De VVD, die staat achter mensen zoals u ...

De heer Huybens: Maar er zijn meer partijen die achter mij staan.

De heer Van Kessel: En meerdere partijen. Wij hebben het daarom ook landelijk mogelijk gemaakt dat de burgemeester en de politieleiding allerlei instrumenten in handen krijgen om raddraaiers aan te pakken. Dan moet je dus denken aan het afkondigen van gebiedsverboden, groepsverboden, samenscholingsverboden, noodbevel, noodverordeningen, preventief fouilleren, cameratoezicht, bestuurlijke ophouding, toezicht op openbare vermakelijkheden en de inrichtingen. Al dat soort zaken zijn mogelijk bij de burgemeester en wij staan achter u, en wij vinden dat de burgemeester en de politieleiding dit soort zaken moeten gaan inzetten.

De heer Huybens: Maar het gebeurt al 9 maanden niet.

De heer Van Kessel: En dat beroep doe ik bij deze ook op het college, om dat te doen.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel, u moet wel even een vraag stellen.

De heer Van Kessel: En zou u daarmee geholpen zijn?

De heer Huybens: Nou, moet u luisteren: er is al een gebiedsverbod afgekondigd. De buurman mag mij niet meer benaderen, hij mag mij niet meer aanklampen en allerlei dingen vragen. Voorts mogen er na 20:00 uur niet meer dan twee personen in de woning zijn – hetgeen ook telkens wordt overtreden. Politie komt wel als ik bel, maar dan moet er overlast geconstateerd worden. En dat lukt niet, omdat die woningen zijn zo gehorig dat ze die politie meteen horen aankomen. Dus het gaat echt om het hakken van cocaïne en dan stop je natuurlijk dan gewoon mee. En de politie zegt: ja, wij hebben geen drugs in de woning kunnen aantreffen. Ja, dan denk ik: ja, als je op een willekeurig moment daar binnenstapt, dan zou ik het ook niet aantreffen. Maar

als je op een avond als deze gewoon eens gaat posten of een cameraatje ophangt, dan ben je gelijk klaar. Maar dat gebeurt dus al 9 maanden niet. En ik zit met de ellende.

De voorzitter: Goed. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel. Ja, voor zover ... Ik werk zelf ook zeg maar in de zorg maar dan als '...' en als ondersteuner.

De heer Huybens: Sorry, bij?

De heer Trompetter: Ik werk zelf als cliënt-vertrouwenspersoon in de zorg en ook als ondersteuner. Maar waar het hier om gaat: heeft u een klacht ingediend bij de woningbouwvereniging, een officiële klacht bij Elan?

De heer Huybens: Ja, ik heb gezegd dat ze moeten stoppen met het faciliteren van een dealers- en gebruikershok op de Generaal Spoorlaan.

De heer Trompetter: Ja, als het om harddrugshandhaving is dat toch echt een taak van de politie.

De heer Huybens: Ja, precies. Er is recherche bij me geweest, wijkpolitie en de politie Haarlem. En dat is echt al uren bij elkaar, als je dat optelt.

De heer Trompetter: Ja, buitengewoon vervelend, deze situatie.

De heer Huybens: Nou, het put je uit. Je conditie. Ik moet wel de volgende dag ook weer gewoon naar het werk. En er wordt ook in de kleine uurtjes gewoon nog doorgewerkt. Het is gewoon een bedrijf. En daar moet volgens mij een vergunning voor komen, een bedrijfsvergunning.

De heer Trompetter: Als dat zou kunnen.

De heer Huybens: Liever niet, natuurlijk.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Mevrouw Berg.

Mevrouw Van den Berg: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Mijn vraag is: u zegt, ik hoor geluiden. Wat voor geluiden hoort u? Kunt u specificeren?

De heer Huybens: Nou, onder meer wat ik u net liet horen. Verder het in en uit pluggen van een stekker. Ja, ik ben helaas niet zeg maar deskundig op het gebied van drugs. Ik heb wel bij Brijder Stichting Haarlem gevraagd: wat zou er aan de hand kunnen zijn? Er is een AVG, dus een privacy-bescherming. Daarom wil ik helemaal niets over de persoon zelf, behalve dat hij zwaar ziek is. En dat hij een vriendin heeft en dat hij een buurman heeft een overkant. Maar ik weet verder niks van hem, en dat vind ik ook bezwaarlijk. Want ik weet niet eens wat er aan de gang is. Als het om heroïne zou gaan, dan heb ik wel reden om mij zeer voorzichtig op te stellen. Maar de geluiden, die heb ik u heel uitgebreid net beschreven.

Mevrouw Van den Berg: Ja, maar u concludeert iets uit die geluiden en daar vroeg ik eigenlijk op door.

De heer Huybens: Nou, ik zei: het is dus of dealen, of dealen en gebruiken, of een toneelspel dat werkelijkheid getrouw is dat er geen onderscheid is te maken.

Mevrouw Van den Berg: Dank u wel.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ben ik al? Ja. Dank u voor uw verhaal. U had het ook al opgestuurd naar ons, dus dat heb ik gelezen. En ja, als je het leest dan is dat schokkend om zo te moeten leven. Ik dacht: ja, we zitten in de situatie waarin heel veel van onze sociale huurwoningen aan speciale doelgroepen moeten worden verhuurd. Dus in die zin is ook mijn vraag: ja, in hoeverre is Elan ook in staat om de persoon bijvoorbeeld nog te herhuisvesten? Is dat nog onderzocht?

De heer Huybens: Nee, er wordt alleen nog onderzocht of ik geherhuisvest kan worden.

Mevrouw Steyger: En u vertelde dat de RIBW ook betrokken is?

De heer Huybens: RIBW is ook betrokken en die doet ook zijn best. Die komt wel eens langs. Alleen, ik heb bijvoorbeeld afgelopen ... Niet afgelopen zaterdag maar de week ervoor, kwamen achtereenvolgens twee agenten naar de buurman. Vervolgens twee begeleiders van RIBW. En ze waren nog niet weg of de handel ging weer in volle gang verder. En afgelopen zaterdag waren er twee mensen van de RIBW door het stromende regen, en inderdaad precies hetzelfde. Dus het heeft geen enkel vat op de persoon.

De voorzitter: Goed. Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Ja, mijnheer Huybens, heeft u overwogen om de zaak expliciet voor te leggen aan de burgemeester en wellicht ook te vragen of daar een intensiteit van het toezicht door politie en door anderen om inderdaad een strafbaar feit mogelijk te constateren, ook vormgegeven kan worden?

De heer Huybens: Had u het over integriteit?

De heer Smit: Heeft u overwogen om deze vraag, de probleemstelling expliciet voor te leggen aan de burgemeester? En heeft u ook overwogen om daarin het verzoek te doen om de intensiteit van de politiecontrole en andere begeleiding op te voeren zodat een strafbaar feit geconstateerd kan worden?

De heer Huybens: Nou, zover ben ik nog niet gekomen. Ik heb natuurlijk wel allerlei mogelijkheden de revue laten passeren bij de politie. En die komen ook wel eens met suggesties van posten of drugsrunnertje vangen of iets dergelijks. Alleen, het gebeurt nooit. Ikzelf ben nog niet zover dat ik rechtstreeks naar ... Ik weet ook niet eens; die man wordt zwaar beveiligd. Ik weet niet hoe ik dat moet aanpakken, eerlijk gezegd.

De heer Smit: Nee, maar zijn post is nog steeds ... Gaat nog steeds de goede weg naar hem toe.

De heer Huybens: Oké, ja.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Ja, dan dank ik u voor uw inspraakbijdrage. Dan mag u het knopje van de microfoon uitzetten.

10. Vaststellen Raadsjaaragenda 2019 (College)

De voorzitter: En dan gaan wij door met de behandeling van agendapunt 10. En dat is de vaststelling van de jaarraadsagenda. Even kijken, die hebben we hier. En de raadscommissie wordt gevraagd om met aandacht de

eigen agenda voor 2019 de beoordelen op inhoud en indeling en de raad te adviseren en de verdere besluitvorming. Met de raadsjaaragenda kan gericht invulling gegeven worden aan de agenderingsbevoegdheid en werkwijze van de raad. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Sterenberg.

De voorzitter: Ja, ik mis is op die agenda en dat is: er is het afgelopen jaar een prachtig initiatiefvoorstel aangenomen van D66 en de VVD over hulp aan kinderen in de vrouwenopvang. En die zag ik niet op de jaaragenda staan terwijl wel de opdracht uit het initiatiefvoorstel was om in 2019 met een plan te komen. Dus ik zou eigenlijk graag weten: wat wordt daarvan de status?

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Nou ja, mevrouw Meijs en ik hebben in ieder geval dat ook geconstateerd en wij hebben het wel op onze agenda staan voor begin of zeg maar het tweede kwartaal van 2019. Dus het is wel de bedoeling dat die naartoe komt. Het is een gezamenlijke productie vanwege dat zij over de maatschappelijke opvang gaat en de vrouwenopvang, en ik over de kinderen die het betreft. Dus we kijken daar samen naar.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Onlangs is de overgenomen motie Wonen in zelfbeheer door wethouder Meijs, door het college dus, overgenomen. En op de actielijst. Maar we gaan het in 2019 er nog niet over hebben, begrijp ik als ik deze lijst bekijkt. Want ik zie hem hier nog niet staan op de jaaragenda Voor komend jaar. Of wel, kan ie er nog bij?

Wethouder Botter: Als u het stelt in de vorm van een vraag, dan kan ik daar niet het antwoord op geven. Ik denk dat dat goed is om dat zo meteen even met mevrouw Meijs nog toe te spreken.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: We hebben een uitstekende inleiding gehad tot de vergadering van vandaag. Dat ging over de evaluatie van het rapport Spookjongeren. Dat zou ik graag nadrukkelijk op de agenda willen hebben.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Ja, meer van organisatorische aard: dat wij, op het moment dat deze agenda hier een concept hebben, dan zullen er altijd dingen vergeten zijn. Die zetten we erbij. Maar wat ik belangrijker vind, is dat we altijd tijd vrijhouden voor de actualiteit die er dus dan ook tussen ingepast kan worden.


De voorzitter: Ja? Volgend jaar misschien. Goed, dat was het? Ja, dan kunnen we het punt afsluiten. En dan dank ik u voor uw bijdragen vandaag. Tot ziens.

11. Uitspraak Centrale Raad van Beroep over indicering huishoudelijke ondersteuning (MTM)

De voorzitter: Ja, nou, welkom terug allemaal. Het heeft even geduurd maar ik ben blij dat wethouder Meijs is aangeschoven. We gaan naar punt 11; we hebben nog drie punten te bespreken. Punt 11 is de uitspraak Centrale Raad van Beroep over indicering huishoudelijke ondersteuning. Dit agendapunt is gegarandeerd door VVD en doel van de bespreking is om van de wethouder te horen hoe het heeft kunnen gebeuren dat Haarlemmers, ondanks afgegeven signalen, minder huishoudelijke ondersteuning hebben gekregen en of de genomen maatregelen voldoende zijn. De heer Van Kessel, mag ik u het woord geven?

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Deze zomer spraken wij in de raad over de regels van de Wmo. Daarmee regelen we in Haarlem dat mensen kunnen blijven meedoen in de samenleving, ook als je bijvoorbeeld wat ouder wordt. Denk hierbij bijvoorbeeld aan een scootmobiel om zelf even bij vrienden langs te gaan. Of een traplift of hulp in de huishouding om langer thuis te kunnen blijven wonen. En in dat debat maakte ik mij zorgen over de regeling die de wethouder ons voorlegde. Ik dacht dat deze tot minder maatwerk zou leiden tot meer bureaucratie. Ik diende er zelfs een motie over een. Maar de wethouder was duidelijk: haar regeling was beter en had een ruimere normen. Maar wat blijkt? De Centrale Raad van Beroep dacht daar anders over. En de wethouder moet hiervan op de hoogte geweest zijn. Een week eerder lag een uitspraak van de rechter. De werkwijze van de wethouder kan leiden tot minder huishoudelijke werkzaamheden. De volgende vragen heb ik hierover, voorzitter. Waarom van de wethouder het niet nodig om de raad hierover te informeren voor dat debat over de Wmo? En gelet op de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep, bent u nog steeds van mening dat uw regeling beter is dan de CIZ-normen? Ik heb in het schrijven reeds in de commissie elf vragen gesteld en ik ga er vanuit dat de wethouder deze in haar termijn alle adresseert. En ik adviseer daarom de antwoorden goed te kiezen. Want we hebben het hier over een groot democratisch goed: de tijdige, volledige en juiste informatievoorziening aan de raad. En voorzitter, tot slot. Dat moet mij toch ook van het hart. De wethouder doet hier vanavond een mededeling dat er een achterstallige behandeling van de Wmo-aanvragen van 2-6 maanden is. Ik vind dit enorm zorgelijk. Ik moet er niet aan denken dat niemand huishoudelijke hulp nodig heeft maar daar een half jaar op moet wachten. Een debat hierover heeft nu geen zin omdat we de brief afwachten. Hij is zojuist verschenen, begrijp ik. Ik heb uiteraard het punt wel direct aangemeld voor mondelinge vragen bij de komende raad, en dan komen we daarover te spreken. Dank u wel.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Zijn er nog andere commissieleden? De heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Het is goed dat Haarlem  inmiddels heeft aangepast. Daar is ook wel vaker over gesproken naar aanleiding van de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep. Maar dan blijft de vraag voor onze fractie openstaan: zijn daarmee ook met terugwerkende kracht alle indicaties aangepast waarop deze uitspraak betrekking heeft? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Nog anderen? Gaan we naar wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Oké. Het is een complexe materie. En ik heb het opgeschreven en uitgewerkt en ik wil dat graag even rustig voordragen. U heeft vragen gesteld en nu heeft vragen gesteld. Ik zeg u nu alvast dat ik het met een aantal vragen van u niet helemaal eens ben, of een aantal conclusies van u. Maar daar kom ik op terug. Kijk, wat is er gebeurd? U heeft een informatienota ontvangen over de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep. Die zaak ging over de manier waarop wij hier in Haarlem onderzoek doen naar het vaststellen van het aantal uren wat iemand krijgt voor de huishoudelijke ondersteuning. In die uitspraak van de Centrale Raad van Beroep is het college op alle punten in het gelijk gesteld voor wat betreft de werkwijze zoals wij die doen hier voor zo'n onderzoek. De Centrale Raad van Beroep heeft gezegd: er is sprake van een zorgvuldig onderzoeksproces waarin niet uitsluitend aandacht is voor de vraag om huishoudelijke ondersteuning, maar waarin breder wordt gekeken naar iemands relatie, naar iemands leefsituatie en behoefte. En het CIZ-protocol wat wij hanteren, dat biedt daarvoor nadrukkelijk ruimte. Tijdens de zitting in mei merkte de rechter of dat er een subonderdeel, de normtijd in de werkinstructie, waar de casemanagers mee werken hier in Haarlem, afweek van de totale normtijd van het CIZ-protocol. En die werkinstructie bevat eigenlijk een verfijning van dat CIZ-protocol. En naar aanleiding daarvan is direct, eigenlijk meteen na de zitting eind mei, de werkinstructie nagekeken en toen bleek dat er op drie activiteitsoorten de normtijd afweek van het CIZ-protocol. Nou, het

gaat te ver om de details over te noemen, maar dat was wat er op dat moment gebeurde. Gebeurt mij ook wel eens, maar niet nu. Op dat moment, dus in eind mei, liep ook de besluitvorming binnen het college over de nieuwe Wmo-verordening met de bijbehorende uitvoeringsregels die later dus in de commissie en later in de raad vastgesteld werden. En die aanpassing werd de ... Of de ... Even de zin terughalen. Op het moment dus in eind mei liep ook de besluitvorming bij het college over de nieuwe Wmo-verordening met de bijbehorende uitvoeringsregels. En de aanpassing werd daarop gelijk in de nieuwe uitvoeringsregels verwerkt. Dus vanaf mei toen dat geconstateerd werd of begin juni zijn die meegenomen in het besluit wat het college toen genomen heeft. Dus het collegebesluit en het besluit wat u heeft genomen zijn met de nieuwe werkinstructies gebeurd of met aangepaste werkinstructies. Op 11 juli is vervolgens de definitieve uitspraak gedaan. En zoals je hebt kunnen lezen in de uitspraak heeft de Centrale Raad van Beroep geconstateerd dat de gemeente het onderzoeksproces voor het vaststellen van het aantal uren huishoudelijke ondersteuning zorgvuldig uitvoert. Ik ben over het verkeerd opnemen van ... Of hoe noem je dat? Ik ben eigenlijk pas over die uitspraak van de Centrale Raad van Beroep geïnformeerd na 19 juli. Want u refereerde naar: wist u dat op het moment dat ik een motie indiende in de raad? Dat wist ik niet; ik ben er pas daarna over geïnformeerd dat daar verkeerde werkinstructies ooit gehanteerd waren. Hoe heeft die afwijking in die werkinstructies nu kunnen ontstaan? Vanaf begin 2015 tot de zomer 2016 hebben we hier gewerkt op een andere manier zoals we nu werken. Wij werkten toen, ik zie u al knikken, met een resultaatsturing voor de huishoudelijke ondersteuning. En wat betekent dat? Dat betekent dat de aanbieders die dus verantwoordelijk zijn voor het aanbieden van die huishoudelijke ondersteuning, zij moesten de hulpvraag vaststellen en passend invullen. En dat was een ontwikkeling die op dat moment op meerdere plekken in Nederland speelde. In 2016 is toen op verzoek van de toenmalige commissie, waar een groot deel misschien niet in zat maar misschien wel weet, maar mede op het verzoek van de toenmalige commissie Samenleving besloten om die werkwijze weer terug te draaien en weer in onze eigen hand te nemen bij de gemeente. Een consequentie daarvan was dat wij als gemeente dus zelf weer de indicaties gingen stellen of gingen indiceren. Toen is besloten om net zoals voor 2015 dat weer te doen met de landelijk erkende CIZ-normering. En toen is ook die oude werkinstructie weer uit de kast gepakt en gebruikt. Maar intussen, op dat moment is voldoende ... Sorry, op dat moment is onvoldoende gecontroleerd of die werkinstructie die toen uit de kast gehaald werd nog een op een aansloot bij het CIZ-protocol. En dat was niet zo; die week af. En dat was dus een soort bijvangst bij de Centrale Raad van Beroep in mei. Op dat moment, toen dat geconstateerd werd in mei, is het direct aangepast. Ik vind het heel vervelend dat het natuurlijk zo gelopen is. Maar ... Ik neem er even de tijd voor want het heeft voor mij ook even geduurd voordat ik begreep hoe het allemaal gelopen was. Wat er is gebeurd is: ik ben daar eind juli over geïnformeerd. Dat was twee weken na de uitspraak. Dus uw gevoel van: u heeft mij iets ... U heeft mij niet serieus genomen ... Of wat zei u net? U heeft de motie ontraden, tot drie keer aan toe. Wat er gebeurd is, dat ik eind juli pas geïnformeerd werd dat die foute werkinstructies naar boven waren gekomen. En wat er ambtelijk gebeurd is, is dat indirect wel toegevoegd zijn, de goede instructies, bij het stuk zoals wij dat hebben gezien en hebben gekregen. Ook het college heeft goede werkinstructies, de aangepaste werkinstructies gehad. Die hebben ze goedgekeurd. Die zijn naar de commissie Samenleving gegaan. Die hebben we hier besproken en die zijn daarna naar de raad gegaan. Ik was natuurlijk graag eerder over de uitkomst van de zitting en de uitspraak geïnformeerd. Dat had gewoon moeten gebeuren, dan had ik dat ook mee kunnen nemen. Dan had ik u ook eerlijk kunnen informeren. En dat vind ik ook dat dat in de toekomst zorgvuldiger moet; ben ik geheel met u eens. Maar wat mij betreft voorop staat, want ik denk dat dat eigenlijk de kern van de hele zaak is, is dat ondanks het feit dat er oude instructies zijn gebruikt, dat er niet minder maatwerk is geleverd. Want daar ging ons debat eigenlijk over in de raad. De kern is namelijk zo. Het is namelijk niet zo dat we die standaard normtijden overnemen bij het vaststellen van de noodzakelijke uren van de huishoudelijke ondersteuning. Wij leveren maatwerk. Die werkinstructies nemen wij mee om het keukentafelgesprek zorgvuldig te kunnen doen en goed te kunnen inschatten waar de Haarlemmer de nodige behoefte aan heeft

aan die ondersteuning. Dat noemen we maatwerk. Dus dat instrument dat zorgt er niet voor dat mensen minder uren krijgen, maar dat zorgt ervoor dat mensen de ondersteuning krijgen die ze nodig hebben. Ik neem even een slokje. Ik ben zelf een keer bij zo'n keukentafelgesprek geweest en ik heb gezien hoe die werkinstructie werkt in dat CIZ-protocol. Ik heb daadwerkelijk aan die tafel gezeten, aan die keuken... Nou ja, het was de huiskamer. Maar ik heb gezien hoe een fijn hulpmiddel dat eigenlijk is. Ik zal u een voorbeeld noemen. Dat was een wat oudere vrouw, zij kwam net uit een verzorgingshuis. Daar had ze een tijdje gezeten na een ziekenhuisopname. Ze had een stoma, ze woonde alleen. Had geen familie in de nabije omgeving. En zij probeerde eigenlijk de casemanager ervan te overtuigen dat ze haar eigen was kon doen. De casemanager en ik keken elkaar aan en dachten: dat kan zij helemaal niet? Ja, ik was echt zelf. Maar wat doet u dan, vroeg die casemanager. Nou, ik doe mijn lingerie en mijn sokjes. Maar de rest dan? Dat had zij dus al die jaren al uitbesteed. Dat gooide zij in een grote zak en dat werd uitbesteed. Zij wilde per se niet dat dat aangepast werd. Dus dan kun je je voorstellen dat je even door moet vragen aan de hand van je werkinstructies van kan deze mevrouw of meneer zelf zijn was doen. Het is een hulpmiddel en op het moment dat iemand zegt dat hij dat niet wil, dan doen wij dat niet. Het is niet zo dat we het er dan afhalen, van: nou, dit kan ze wel zelf. Als iemand dat niet zelf zou kunnen. Ik benadruk het nog maar een keer: het is juist belangrijk om niet strikt vasthouden aan die lijstjes, maar aan te sluiten bij wat de persoon dan een kwestie dus nodig heeft, vanuit het voorbeeld van die mevrouw. Als college vinden wij het echt dat we het met de huidige aanpak en de regels ervoor zorgen dat we maatwerk kunnen bieden en de mensen de ondersteuning krijgen die ze nodig hebben. Wij passen dat dus nooit zomaar een op een toe. Dat is ook nog een detail, dat vind ik ook wel interessant. Het is namelijk niet zo dat we standaard de normtijden overnemen. Maar die tijden zijn indicatief. En als we een reden hebben om daarvoor af te wijken, dan kan dat. Dat staat ook expliciet nog boven op de werkinstructies vermeld: u kunt hiervan afwijken. Die lijstjes zijn niet bedoeld als zoveel moet het een zoveel moet het; het is een indicatie. Hoe zit dat dan nu met de regelgeving zoals wij die hier hebben besproken en vastgesteld, zoals ik u al zei? Direct na de zitting zijn de nodige aanpassingen gedaan in de werkinstructie en die zijn ook doorgevoerd. Die zijn zo ook in die nieuwe uitvoeringsregels verwerkt, zoals ze door het college in juni zijn vastgesteld en door u op de commissie zijn besproken en ook zijn vastgesteld. Voorop staat dus dat de nu geldende uitvoeringsregels kloppen. Daar is geen speld tussen te krijgen. Achteraf bezien was het beter geweest als we u bij die besluitvorming in juni en juli dat hadden gemeld, expliciet. Dat betreurt ik, dat dat niet gebeurd is. Nou, tot zover mijn uiteenzetting van hoe het zo gekomen is.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. De heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ik had nog een vraag gesteld of de indicaties zijn aangepast waarop de uitspraak betrekking heeft. Andere indicaties.

Wethouder Meijs: Nog één keer de vraag?

De heer Trompetter: Vraag nogmaals: zijn daarmee ook de andere indicaties aangepast waarop deze uitspraak betrekking heeft?

Wethouder Meijs: Nee, nee. Er zijn geen andere indicaties aangepast. Nee. Alleen maar waarvan we wisten dat ze verouderd waren, die hebben we aangepast. Maar er is niet iets veranderd. Oh nou, ik geef even toch het woord, denk ik. Dat is te technisch, mijn excuus.

Mevrouw ...: Er zijn geen indicaties aangepast; de werkinstructie is aangepast. Maar de redenering is dat we recent ... Tot voor kort hebben we alle cliënten huishoudelijke ondersteuning gesproken. Dat was naar

aanleiding van het weer teruggaan naar het zelf initiëren. En in dat proces is maatwerk geleverd. Hebben we gekeken: wat kan u zelf, wat wilt u zelf doen, et cetera.

De heer Trompetter: Oké, dat is prima. Want dan is dat ieder geval ...

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Dit is geen beste beurt, wethouder. Ik heb u gevraagd of u de raad volledig heeft geïnformeerd. Nou, daarvan geeft u aan dat dat ... Nou ja goed, dat u dat een ieder geval betreurt dat dat niet op een juiste manier gebeurd is. Heeft u de raad tijdig geïnformeerd? Nou, dat had eerder gekund. Heeft u niet gedaan. Heeft u alsnog gedaan nu. Nou, ook dat verdient geen schoonheidsprijs. Ik constateer ook dat op het moment dat wij dit debat hadden, u niet goed op de hoogte was van de laatste jurisprudentie op dit onderwerp. En dan blijft er voor mij eigenlijk nog een zaak ... Maar goed, dan zijn we waar we zijn. Dan blijft er voor mij nog een zaak over en dat is of u de raad juist geïnformeerd heeft. Want u heeft op het moment dat ik de motie indiende, heeft u een aantal keren gezegd: wij hebben ruimere normen dan het CIZ. CIZ levert een minder goede regeling. Mijn vraag is: houdt u dat eigenlijk nog steeds vol wat u daar zijn? En de tweede vraag die ik er bij heb, is als ik op het moment dat die Wmo-verordening voorlag, en ik kan mij nog goed herinneren – ik heb naar die uitvoeringsregels gekeken: daar stond nog steeds een onderclassificering in. En heeft u die onderclassificering inmiddels losgelaten en bent u eventueel bereid om die onderclassificering losgelaten zodat u daadwerkelijk het CIZ-protocol overneemt, ook al wordt het gebruikt en wordt het niet strikt nageleefd. Maar in ieder geval dat dat het uitgangspunt is en niet de onderclassificering die Haarlem zelf heeft toegebracht.

De voorzitter: Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Zoals ik al zeg, die onderubricering, zoals u dat noemt, die hanteren wij. Dat helpt de casemanagers om het goede gesprek te voeren en is ondersteunend aan het proces. Wat ik in de raadsvergadering heb gezegd, dat ben ik meteen met u eens: daar heb ik mij misschien wat onduidelijk uitgedrukt. Ik heb daar inderdaad dat wat u net zei heb ik wel gezegd, maar dat heb ik niet zo bedoeld te zeggen. Of een ieder geval heb ik mij daar onduidelijk over uitgedrukt. Maar wat er in de kern is dat we moeten ruimte hebben om maatwerk te bieden. Ik ben niet bereid om die werkinstructies los te laten. Want die werkinstructies, dat is nou juist een verfijning van het CIZ-protocol. Dat geeft de casemanager veel meer handvaten om maatwerk te kunnen leveren. Het CIZ-protocol is ook niet afgewezen door de Centrale Raad van Beroep. Daar refereert u aan, maar dat is echt niet zo.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, ook om het af te sluiten: ik ga dit mee terugnemen naar mijn fractie. Ik hoor de wethouder zelf zeggen dat ze onvolledig is geweest, dat ontijdig is geweest en – over de juistheid – dat het ongelukkig is. Ik hoor ook dat ze het betreurt en beterschap belooft. Nou, dat zal ik meenemen terug naar mijn fractie en dan kijken wij nog of we richting de raad wellicht nog met een motie vreemd komen en of er al dan niet een gele kaart hierop gaan uitdelen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Even een vraag: heeft u nou het idee dat de klanten door dit hele proces niet goed zijn geholpen?

De voorzitter: Aan wie vraagt u dat? De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou, dat idee heb ik inderdaad. En dan zal ik naar de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep moeten teruggaan. Nou ja, goed. We zullen eventjes naar de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep gaan die inderdaad aangeeft dat er op bepaalde zaken minder zorg ... Dat het risico gelopen wordt, inderdaad. En dat is niet goed. Maar los daarvan, gaat het mij hier ook om het feit over hoe wordt de raad geïnformeerd en hoe controleren wij een belangrijk onderwerp zoals de Wmo.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ja, de vraag wordt niet aan mij gesteld maar ik geef er ook antwoord op. Ik heb niet het gevoel dat mensen tekortgedaan zijn. Ik denk juist de tijd die tussen de uitspraak ... Snap ik dat u wilt overleggen. Maar ik heb niet het gevoel dat de inwoner tekortgedaan is. Ik heb juist afgelopen weken de tijd genomen om mij daar ook in te verdiepen en te kijken wat dat voor resultaat geeft, zouden werkinstructie. Vandaar dat ik ook mee ben geweest naar zo'n indicatiestelling aan huis. Maar ik geef u wel terug: er is iets misgegaan. Daar biedt ik mijn oprechte excuus voor. Dat vind ik vervelend. Ik heb het uitgebreid uitgelegd wat er gebeurd is, hoe we daar mee om zijn gegaan. En daarnaast heb ik ook gezegd dat ik liever eerder op de hoogte was geweest zodat ik u eerder had kunnen informeren. Ik vind ook dat dat in de toekomst zorgvuldiger moet. Maar als college vinden wij echt dat onze huidige aanpak, zoals die hier is opgeschreven in de regels die we daarvoor hebben, zorgen dat we maatwerk kunnen bieden aan de Haarlemse inwoners en de ondersteuning kunnen krijgen die ze nodig hebben. Dat meen ik oprecht.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, u loopt nog niet lang mee in dit traject. U bent mee geweest met een – mag ik het even zeggen – keukentafelgesprek. Ik wil toch nog even mij afvragen of dat ene gesprek representatief is geweest over hoe heel veel Haarlemmers die indicatie hebben aangevraagd gevoeld hebben dat zij met maatwerk geholpen zijn. Ik zou zeggen, het boek met problemen, het boek met treurnis gevallen van de afgelopen jaren is erg dik. Dus ik raad u aan niet al te veel aan het ene keukentafelgesprek op te hangen want er zat, en misschien nog zit ook, veel verborgen leed bij mensen die een te dunne indicatie hebben. Dat wil ik toch wel even gesteld hebben.

De voorzitter: En mevrouw Çimen, had u ook nog een interruptie?

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Gesteld ... Want het agendapunt was dus ook deze uitspraak van de Centrale Raad van Beroep. Dus ik haal dan ook even wat troost uit de rechtsoverweging dat het onderzoek dus niet een compleet is geweest en dat de persoonlijke omstandigheden dus wel voldoende zijn doorgevraagd. En dat er dus wel degelijk maatwerk is geleverd. Dus dat neem ik nu dan gewoon aan, dat in dit geval dat wel goed is gebeurd. Ik ben het wel eens met de collega's van de VVD dat dit toch niet de schoonheidsprijs verdient. Dat heeft hij zelf ook terecht aan. Ja, en dan hoop ik wel inderdaad dat het nu onderling in het ambtelijk apparaat ook goed met elkaar wordt afgestemd om u wel tijdig te informeren zodat u ook ons tijdig kunnen informeren.

De voorzitter: Dank u wel. Zo voldoende behandeld? Ja? Dank u wel.

12. Proces een aanpak Sociale Basis 2020 (MTM)

De voorzitter: Dan gaan we door naar punt 12, dat is het proces en aanpak sociale basis 2020. Het college wil afspraken maken met subsidiepartners over hun inzet in de sociale basis vanaf 2020 zodat kwetsbare groepen ondersteuning krijgen op alle leefgebieden en alle Haarlemmers ondersteund worden bij onderlinge hulp, vrijwillige inzet, maatschappelijke initiatieven en mantelzorg. Op 6 september 2018 is een opinienota in de commissie Samenleving besproken over een aantal keuzes die gemaakt moeten worden ten aanzien van doel en inrichting van de sociale basis. Deze keuzes zijn nu vertaald in een collegebesluit. Dit collegebesluit beperkt zich tot hoe het college afspraken wil gaan maken met subsidiepartners. De kaderstelling over wat de gemeente verwacht van de subsidiepartners zal het college in het voorjaar 2019 ter vaststelling aan de gemeenteraad voorleggen. De heer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Het proces aanpak sociale basis klinkt veelbelovend. Van belang is dan wel of er tijdig inschrijfinformatie beschikbaar is waarin de aanbevelingen van het RKC-rapport wat we vanavond hebben behandeld, Leren Waarderen, zijn doorgevoerd. Actiepartij is niet overtuigd van het instellen van een financieel plafond per thema. Althans, niet zomaar. Die welzijnsvraag zou wat de Actiepartij betreft leidend moeten zijn. Vindt de wethouder dat ook niet? Dit college heeft het investeringsplafond uit het vorige presidiumperiode geschrapt waardoor de schuld weer gaat toenemen. Ook kan het dat voor welzijn in de sociale basis een uitzondering wordt gemaakt en een plafond wordt ingesteld. Heeft het te maken met hoe het college de sociale basis waardeert? Een andere mogelijkheid is om wel te clusteren op thema op basis van historische wachttijd cq toekomstig gewenst beleid. Dan moet de verantwoording wel goed zijn per onderdeel van het cluster analoog aan de aanbevelingen van het RKC zodat de gemeente de regie kan houden en de raad zijn controlerende taak kan uitvoeren als subsidies in de verantwoording worden geclusterd. Wat vindt de wethouder van deze suggestie? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Sterenberg, VVD.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Vanuit het terugkijken met het RKC-rapport gaan we nu vooruitkijken, en die kennis mogen we direct toepassen. En de VVD heeft wel een paar kritische noten, wat een van de aanbevelingen van de RKC is vast te leggen welke verantwoordingsinformatie de raad ontvangt. Ja, dat wordt in dit stuk nog niet geregeld. Wel wordt er kort iets geschreven op pagina 11. En er staat in dat dit voor de aanvang van de nieuwe periode wordt bepaald. De VVD is heel benieuwd wanneer dat is, want in het stuk wordt onder anderen qua verantwoordingsinformatie gesproken over een festival. Nou, voorzitter, ik kan u nu alvast aangeven dat een festival ter verantwoordingsinformatie voor de VVD onvoldoende zal zijn. Wat de VVD betreft worden de aanbevelingen van de RKC toegepast. En daarbij is een festival te kort door de bocht; dat hebben we ook gemerkt met de raadsmarkt die in 2017 is georganiseerd. Tuurlijk, je gaat een beetje een gesprek, je leert organisaties weer iets beter kennen. Maar dat gaat niet ver genoeg om goed te kunnen sturen, te controleren en te kijken of we waar voor ons geld krijgen. Het gaat hier immers om miljoenen. En wat we willen bereiken voor Haarlemmers. En dat met kwalitatieve en kwantitatieve informatie. En dan over de aanpak die voorligt: de VVD heeft enige angst dat de kaderstelling die nog zal volgen door de raad, dat daarbij de uitkomsten van de thematafels die gaan plaatsvinden, die in dit stuk worden besproken, dat dat eigenlijk al klare koek zal zijn. Want de thematafels, nou: die gaan aan tafel, die gaan de zaken bespreken. En vervolgens krijgt de raad het voor, mogen wij de kaders gaan stellen. Maar wat gaat de raad nou nog bijsturen als de organisaties alles aan tafel al hebben bepaald? Want het lijkt erop, het is toch een probeersel, deze tafel. In de technische sessie stond er een mooie afbeelding bij met Pippi Langkous met de quote: ik heb het nog nooit gedaan dus ik denk dat ik het wel kan. Nou, dat is heel leuk voor een klein meisje, maar

Haarlemmers geen klein sterk meisje om aan maar heeft 18 miljoen uit te delen. En dan hoop ik dat we een goed doordachte aanpak pakken en niet gewoon wat gaan proberen. En het college kiest voor gesloten tafels, dus dat alleen de organisaties uitnodigen die wel subsidiëren. En daar geloofde VVD niet echt in wat wij vinden dat we niet vast moeten houden aan de organisaties die we subsidiëren, maar we willen immers onze doelen bereiken. En die mensen aan tafels, die organisaties, die gaan per thema bepalen waar hoeveel geld naartoe gaat eigenlijk. Want ze gaan het aanbod bepalen. En wij kunnen dan nog een vinkje zetten of we het ermee eens zijn, in plaats van dat we gewoon kijken: wat willen wij bereiken? En wij bepalen uiteindelijk waar het geld naartoe gaat. En ik zie te weinig kans voor de raad om daarbij dan nog bij te sturen. En dat heeft dus ook te maken met die budgetten per plafond. In het stuk is nu te lezen, ik let even heel snel op mijn tijd – ik rond hem af. In het stuk lezen we nu dat die plafonds, dan wordt al een voorbeeldbedrag bij genoemd. Nou, met dat idee gaan die organisaties natuurlijk aan tafel zitten. Maar in dit stuk lezen we niks waar dat verderop gebaseerd is. Ja, op het verleden. Maar we hebben net een RKC-rapport gelezen dat helemaal niet goed kunnen evalueren over de haalbaarheid, de doelen. Dus als die tafels nu gaan bepalen: hé, met dit geld gaan we dit doen. Daarna mogen wij als raad de kaders gaan stellen en zeggen wij: nee, wij vinden eenzaamheid veel belangrijker. Daar willen we 1 miljoen bij en bij het andere er af; zijn de gesprekken aan de thematafels voor niks geweest. Dus wij worden graag gerustgesteld bij de wethouder dat dat niet het geval zal zijn, dat we als raad echt nog bij kunnen sturen. En wij hopen ook dat het tafels niet gesloten zijn maar dat ze open zijn, zodat we als gemeente echt op een andere manier om kunnen gaan met de sociale basis.

De voorzitter: Dank u wel. De tijd is helemaal op. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Vanaf 2020 wil de gemeente voor de 160.000 Haarlemmers van jong tot oud met oude en nieuwe subsidiepartners nieuwe contracten aangaan zodat de steun aan kwetsbare mensen goed geregeld is. Jouw Haarlem juicht het toe dat er meer ruimte komt voor nieuwe initiatieven die in de praktijk waardevol kunnen zijn en in aanmerking kunnen komen voor een structurele subsidie. Maar is deze ruimte van 5% in totaal wel genoeg? Wij zouden graag zien dat elke partij evenveel kans krijgt, en misschien een groter deel dan die 5%. Bij de nieuwe subsidieperiode 2020-2023 is het totaal – ik heb gelezen 16 miljoen, maar anderen zeggen 18 miljoen. Het baart ons zorgen dat er als voorbeeldbedrag maar 0,4 miljoen, het laagste bedrag van de genoemde aandachtsgebieden, en maar 1/32 deel van het te verdelen bedrag naar het onderdeel financiën op orde gaat. Wij zouden graag zien dat je meer geld naartoe gaat omdat we deze begeleiding heel belangrijk vinden, en dit omdat mensen die hun financiën niet op orde krijgen zich niet kunnen focussen op andere gebieden. Dus meer geld naar financiën op orde. Dank u wel.

De voorzitter: U ook bedankt. Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Dank u wel, voorzitter. Sociale basis. Er is nogal wat veranderd afgelopen jaren in het sociaal domein. De overheid verwacht steeds meer van haar bewoners: meer zelfredzaamheid, langer zelfstandig wonen, eigen netwerk gebruiken. Veel mensen willen ook heel graag zelfstandig zijn maar niet iedereen is in staat om het helemaal op eigen kracht te kunnen. En daarom hebben we de sociale basis. Maar waar hebben mensen nou precies behoefte aan? Waar maken ze gebruik van en hebben ze er ook wat aan? Wanneer we aan de slag gaan met het opnieuw inrichten van het sociaal domein staan deze vragen centraal, wat GroenLinks betreft. Het aanbod begint of zou moeten beginnen met de vraag vanuit de verschillende groepen in de stad. Wij hebben de afgelopen jaren kunnen zien dat veel nieuwe initiatieven zijn gestart voor jongeren, ouderen, nieuwe Nederlanders en anderen. Die initiatieven bestaan er omdat er behoefte aan was en is. Wij zijn blij te zien dat die initiatieven die succesvol bleken nu een kans krijgen om voor een langere periode subsidie te ontvangen en zo een kans te krijgen om verder te groeien en te professionaliseren. Wij zijn

ook blij dat de verschillende doelgroepen hier zelf over mogen meepraten. Wij ondersteunen het idee om in zeven verschillende zuilen de aanvraag te bundelen een maatschappelijke thema's, ook al voorzien we hier een wat praktische problemen die zich alleen in gezamenlijkheid zullen oplossen. Wij hopen dan ook dat alle partijen zich in een nieuwe rol en verantwoordelijkheid kunnen vinden. Wij zijn blij met de open houding van het college ten aanzien van de nieuwe aanbestedingsronde, omdat op deze manier de meeste ruimte wordt geboden om nieuwe mogelijkheden aan de basis aan te besteden en te bevragen. Kortom ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Steyger: ... we zijn blij.

De voorzitter: Heel even, want u heeft geen tijd meer.

Mevrouw Sterenberg: Ja, vindt u dat er veel ruimte is voor nieuwe partijen als het tafels gesloten zijn voor organisaties die niet bekend zijn, en je niet mee kan doen als je niet al meer dan twee jaar actief bent in Haarlem?

Mevrouw Steyger: Wij hebben niet begrepen dat er geen mogelijkheid is voor nieuwe initiatieven, dus ik wacht ook even het antwoord van de wethouder af daarover.

Mevrouw Sterenberg: Er is een klein initiatiefrapportje, maar daarnaast is gewoon de eis van dat je al twee jaar iets doet.

Mevrouw Steyger: Die initiatieven zijn ook van de afgelopen twee jaar; die waren ook nieuw. En wij denken dat deze manier wel meer ruimte biedt dan de grote partijen die in het verleden altijd de meeste initiatieven innamen. Ik wil nog even mijn laatste zin afmaken. Wij zijn blij met de nieuwe aanvliegroude. Wij zien ook de hobbels, de verantwoording van met name kleine partijen dat er niet teveel bureaucratie, wat hun betreft, wordt ingevoerd. Wij hebben vertrouwen in dat er al doende geleerd zal worden en uiteindelijk de sociale basis ingevuld zal worden op een manier die recht doet aan de vraag vanuit de stad. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. In de nota aanpak sociale basis 2020 wordt aandacht besteed aan gelijkwaardig samenwerken. Nou onderstreep ik dat een samenwerking tot goede resultaten kan leiden maar ik vind dat de gemeente niet met twee maten meten. Neem nou bijvoorbeeld het sociaal wijkteam. In het sociaal wijkteam zitten ambtenaren en medewerkers van verschillende instellingen zoals Dock, Haarlem Effect, MEE, et cetera. Op het moment dat een van de medewerkers van een gesubsidieerde instelling ziek meldt, moet de betreffende instantie voor vervanging zorgen. Waarom geldt dat niet voor een ambtenaar van de Wmo of van sociale zaken? Ik heb van de gesubsidieerde instellingen die medewerkers leveren aan sociale wijkteams begrepen dat zijn niet gelijk worden behandeld. Dit kan samenwerken belemmeren. Ik wil graag van de wethouder horen wat zij hier aan kan doen. Ik vraag u ook hierbij of dit te maken heeft met de ziekteverzuimverzekering van de medewerkers van de gemeente of van de sociale wijkteams. In de nota aanpak sociale basis 2020 wordt gesproken over oude en nieuwe partners en dat het college een aantal criteria hanteert voor de selectie van nieuwe organisaties. Een van de criteria is dat zij minimaal twee jaar actief in Haarlem moeten zijn. Dus stel dat een instelling uit Haarlem een goed idee of een goed functionerende instelling is, die heel veel voor Haarlem te bieden: deze instelling wordt uitgesloten van subsidieaanvraag. Mijn vraag aan de wethouder: waarom is dit zo? Mantelzorgers van buitenlandse komaf

worden niet bereikt. Ik vraag je bij de wethouder of wat zij hier aan kan doen, zodat deze mantelzorgers bereikt worden. Tandem bereikt heel veel mantelzorgers maar bereikt minimaal van allochtone komaf. Het college start met thematafels. Het zijn zeven thema's. Wie zijn betrokken bij het bedenken van deze thematafels? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Het meeste is al gezegd door mijn collega's, maar ik wou nog even aandacht vestigen over de kaderstelling bij wat wordt voorgelegd aan dat veld. Er staat in de tekst letterlijk: de kaderstellingen over wat de gemeente verwacht van de subsidiepartners zal het college pas in het voorjaar 2019 daar vaststelling aan de gemeenteraad voorleggen. Op dat moment kunnen wij pas bekijken wat er met ons geld gaat gebeuren. Voor die tijd maakt het college afspraken met alle partners die in het veld ter zake doende zijn. Afspraken over hoe dat besteed wordt. Ik vind dat die twee vragen samen horen en dat dat een achterstand geeft in de informatie naar de raad toe. En ik vraag uw aandacht op dat thema.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. D66 is blij met het RKC-rapport. Daar hebben wij zojuist ook vragen over gesteld. De wethouder heeft ook aangegeven om op die vragen ook in te gaan. En de belangrijkste vraag is inderdaad gewoon: helpen bij Haarlemmers door deze partijen te subsidiëren? Welke partijen dat ook zijn. Ik zie ook in de stukken richting de raad van ja, we moeten ook vertrouwen hebben in de professionaliteit van onze subsidiepartners. Uiteraard. Dat wij hier kritisch zijn over de effectiviteit van deze organisaties of welke organisaties wij gaan subsidiëren, doet helemaal niets af aan de professionaliteit van deze mensen. Dus die indruk wil ik hier ook helemaal niet wekken. Maar ik heb toch nog wel even wat vragen. D66 is geen voorstander van vernieuwen om het vernieuwen. Wij willen geen bestaande infrastructuur afbreken die prima werkt. Maar we willen tegelijkertijd wel een zorgvuldig proces aangaan om dus te voorzien in de behoefte van Haarlemmers. En dat je daar dan binnen het bestaande budget ook ruimte voor creëert, voor nieuwe initiatieven, zij dat meerjarig of incidenteel, om die organisaties dus ook de kans te geven om zich dus te bewijzen. Dat hoor ik dan ook graag van de wethouder hoe zij daarin staat. Ik wil daarbij ook tegelijkertijd een beetje reageren op de opmerking van de collega Trompetter over dat plafond, en dat we dan niet automatisch ... Dat we hier dus zeggen van: het moet binnen het bestaande budget. Ik zou dat juist binnen het bestaande budget willen doen omdat we eigenlijk gewoon niet weten nu of het efficiënt wordt besteed. Dus voordat we er weer een klap geld tegenaan gaan gooien, laten we nu eens een keertje ergens beginnen en kijken met elkaar. Laten we het even meten; meten is weten. En kijken of het ook daadwerkelijk effect sorteert.

De voorzitter: De heer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Toch even reageren op mevrouw Çimen, want wat wel gebeurd is, is dat deze coalitie heeft het investeringsprogramma uit de vorige bestuursperiode geschrapt. Dus daarom is mijn vraag aan de wethouder hoe dan zeg maar de sociale basis wordt gewaardeerd ten opzichte van andere sectoren in het gemeentelijk beleid, omdat ik ... Het voornemen is om de Wmo-reserve op te heffen. Ik zie allemaal dingen gaan naar allemaal projecten die nog niet eens helemaal rond zijn zoals duurzaamheidsdingen. Dus ik vraag gewoon aan het college hoe de sociale basis gewaardeerd wordt in relatie tot de totale begroting.

De voorzitter: Ja, gaat u verder. Even uw microfoon weer aanzetten.

Mevrouw Cimen: Excuus. Ja, daarnaast zou ik nog willen vragen: het gaat hier om een meerjarige subsidie. Wordt ... Als de raad dus jaarlijks dan wordt geüpdatet en wij krijgen dan een beknopte voortgangsrapportage met doelen, met effecten, met interventies, et cetera. Bestaat er dan ook de mogelijkheid om te zeggen: dit werkt niet, dit voldoet niet, we stoppen ermee. Ik hoor het graag.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nee? De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Met dank voor de woorden van mevrouw Sterenberg. OP Haarlem deelt haar analyse van de mogelijk decoratieve rol van de raad. Dat bedoelde u toch, dacht ik? Ja. Wij beseffen daarbij dat er met de opgebouwde kwaliteit van de gesubsidieerde organisaties, dat we daar voorzichtig mee om moeten gaan. Want er is kwaliteit opgebouwd en we zijn niet van plan, ondanks het feit dat we met alle organisaties formeel de relatie beëindigen, om die ervaring en eigenlijk opgebouwde ervaring weg te gooien. Maar nieuwe initiatieven, ook van kleine organisaties met een beperkte organisatiestructuur, moeten mogelijk zijn zonder dat zij ook per se, vinden wij, twee jaar actief zijn geweest op de markt. Geef een kleine organisatie de ruimte. Zorg ervoor dat een deel van het budget, een bescheiden deel van het budget, beschikbaar blijft, gegeven het feit dat het grootste deel gaat naar die organisaties die zich via bewezen hebben, die mee veranderen naar de wensen van de Haarlemmers. Maar dat doen ze dan met hun kennis. Het volgen van het advies van de RKC zal volgens ons ook consequenties hebben op de procesgang. Mevrouw de wethouder, bent u bereid om de effecten van het overnemen van dat advies van de RKC ook nadrukkelijk te wegen en tegenover de huidige procesgang te zetten, en daar waar nodig die aan te passen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Niemand meer? Dan gaan we naar wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ja, hartelijk dank commissie en hartelijk dank voorzitter. Ik zal mijn best doen in het teruggeven van het een en ander. Als eerste de opmerking van de VVD over de geslotenheid van de thematafels. Want dat triggerde mij al toen straks bij het RKC-rapport wat daar voorlag. Maar dat is niet al klare koek en het is ook niet gesloten. Het is open. Die thematafels worden ook bevolkt door nieuwe initiatieven en door nieuwe mensen. En die thematafels, die gebruiken we, dat is een hele nieuwe manier om op die manier te werken. Dat is de kern eigenlijk van deze hele aanpak sociale basis. Maar dat is voor ons een van de manieren om dat juist open te doen en niet zoals u zegt, dat is al gesloten en daarmee basta. Ik denk dat de kern eigenlijk van het sociale basis is dat we initiatieven die zich, zoals u al zegt, bewezen hebben, dat we die natuurlijk niet zomaar in de prullenbak gooien: die nemen wij natuurlijk mee. Maar we willen ook proberen ruimte te geven aan nieuwe initiatieven. Nou, u heeft volgens mij ook al eens ooit eerder gehoord over Triple ThreaT en rebup: dat zijn kleinschalige projecten die voortkomen uit de stad zelf, van de inwoners zelf. Die willen we echt daar ook bij betrekken. Als mensen niet aan dit thematafels komen of zitten, houden wij ook nog ruimte over – en dat hebben wij hier met elkaar afgesproken – om 5% van het hele budget ruimte te houden voor nieuwe initiatieven. Dus dat kan ook nog. Het kan niet zo zijn dat alleen maar DOK of Haarlem Effect of andere grote partijen of organisaties aan tafel zitten. We gaan het op een andere manier inrichten. En dat hebben we vorige keer volgens mij in de commissie al geconstateerd: het is een ingewikkelde. Het is iets nieuws. We gaan zeven thema's behandelen en daar willen we eigenlijk alles indekken. Dus dat wordt een heel ingewikkeld maasnetwerk, maar daar gaan wij ons best voor doen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: U volgend, mevrouw de wethouder, die 5% voor nieuwe initiatieven: is daar die eis van die twee jaar ervaring in het veld, dus die keihard? Of zegt u: nee, dat kan ook echt nieuw zijn, dat kan ook van gisteren of van eergisteren of een half jaar geleden zijn?

Wethouder Meijs: Nou, dat vind ik een technische vraag, maar mijn hart zegt: dat moet natuurlijk kunnen, want anders kom je nooit met nieuwe initiatieven. Maar als ik iets heel verkeerd zeg, dan word ik daar vast op gecorrigeerd. Maar anders komen we ... Ja. Dat lijkt mij niet. Anders kan je natuurlijk niet iets nieuws beginnen.

De heer Smit: Twee jaar hoeft niet keihard?

Wethouder Meijs: Van die vier criteria is dat de minst harde. Kijk, we moeten natuurlijk ergens iets bepalen om te kijken van wie kunnen we wel en wie kunnen we niet toevoegen. Maar dat is de minst harde.

De heer Smit: En als die nuance blijft, dan is dat verstandig?

Wethouder Meijs: Nou ja, dit is eigenlijk ook wel wat de heer El Aichi aankondigde: hoe krijg je zelf organisaties betrokken? Als daar nieuwe initiatieven uit komen, dan kan je niet op het kenmerk van minimaal twee jaar actief zijn. Dan lukt dat natuurlijk niet.

De voorzitter: Ik heb nog een interruptie van de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u vriendelijk, voorzitter. Die 5%, dat is een soort safety catch? Zo van, dat is voor nieuwe organisatie die zich nog niet hebben aangemeld om aan die zelf misschien niet op de hoogte zijn van de procedure. Maar andere, al meer gevestigde organisaties die nog niet in de sociale basis zitten, zoals bijvoorbeeld de twee voorbeelden die u noemt – Triple Threat, bijvoorbeeld – dat zijn niet de clubs die het van die 5% moeten hebben. Lees ik dat goed?

Wethouder Meijs: Ja, dat moet wel van het hele budget. Dat hebben we hier de vorige keer met elkaar besproken. Toen hebben we ook gezegd: we gaan niet de kaasschaafmethode doen. We hebben een budget en daar raspen gewoon bij alle instellingen, hup, 5% af. Dat willen we niet. We hebben toen met elkaar hier met u afgesproken dat we ook ruimte willen houden voor nieuwe initiatieven. Dus de huidige partners zullen ook weer opnieuw aan die tafel aan moeten schuiven. Die contracten lopen af en die zijn weer open, en die moeten ook weer gewoon meedoen. Dus het is niet zo dat we ze zeggen: nou, u mag er al sowieso bij. Dus schaven er maar iets af, dan hebben we wat geld over. Iedereen moet het opnieuw meedoen.

De heer Oomkes: Met alle respect. Dank u wel, voorzitter. Dat is niet de vraag die ik stelde. Ik wil vaststellen wat nou de marge is om die organisaties toe te laten. Als dat in totaliteit maar 5% is, dan geldt dat ook voor organisaties waarmee de gemeente al geruime tijd praat. Waar we het net over hadden, dat meen ik althans te begrijpen uit uw woorden, dat die 5% eigenlijk een post onvoorzien zijn, omdat de sociale samenleving, de maatschappij om ons heen zo snel verandert kan het zijn dat zich over een half jaar organisaties aanmelden die wij heel erg noodzakelijk vinden maar die we nu niet zien aankomen.

Wethouder Meijs: Dus naast die 16 miljoen is ook ruimte opgenomen om ... extra geld opgenomen om nieuwe initiatieven vorm te geven. Ik weet eerlijk gezegd niet precies hoeveel, dus als u mij dat schriftelijk wil doen toekomen dan kunnen wij daar ook schriftelijk een technisch antwoord op geven.

De heer Oomkes: Dat zeg ik u toe.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Toch zou ik dan willen vragen of u de commissie zeg maar inschrijfinformatie kan geven waar ook dan even de uitsluitingsgronden in staan zodat de commissie kan vaststellen hoe het uitpakt. Want ik heb de ervaring dat het nog wel eens brieven en dingen toch wat dingetjes in staan die uit nota's komen, die zeg maar halve toezeggingen. Dus graag dat de commissie even kan meekijken naar het inschrijfgebeuren en de uitsluitingsgronden.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg, u bent al ruim door de tijd heen.

Mevrouw Sterenberg: Ja, nou, oorspronkelijk hadden wij vijf zetels en die is niet aanwezig. Dus volgens mij ...

De voorzitter: Ja, nee, u weet: dat telt niet.

Mevrouw Sterenberg: En al die tijd is nog beschikbaar. En volgens mij is die van de kiezer gewoon naar ons toe gegaan, dus ik vind het een hele creatieve oplossing.

De voorzitter: Vooruit, ik geef heel kort de tijd, want u bent echt ruim over de tijd.

Mevrouw Sterenberg: Nee, de wethouder zegt dat ze niet voor een gesloten tafel kiest. Maar het college kiest ook niet voor een volledig open tafel. En dat is het probleem wat de VVD ziet. Want u zegt dat de tafel niet volledig gesloten is, maar dat is dus voor dat kleine stukje innovatie. En wat de VVD betreft subsidiëren. Dus niet die organisaties die nu allemaal iets doen, maar wij hebben de vraag: wij willen niet voor de Haarlemmers bereiken en wat ons betreft moet iedere organisatie daarop kunnen inschrijven, ongeacht hoe lang ze geworteld zijn of het innovatie is. Als zij het beter kunnen dan iemand die het nu doet, dan moeten ze dat kunnen doen. En daarom pleit de VVD voor een open tafel. En die heeft niet alleen betrekking op de 5% ...

De voorzitter: Goed, het is duidelijk, mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Nog één laatste opmerking. En wat ik nu al merk, is dat de wethouder nu al heel erg wankelt in haar wat geldt dan wel en wat geldt dan niet. En ik denk dat dat alleen maar voor meer onduidelijkheid gaat kiezen en dat het daarom heel goed is als de raad straks over die kaders gaat praten.

De voorzitter: De heer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Mevrouw Smit, op dit punt delen wij uw mening niet. Zo open, vinden wij, moeten de tafels niet zijn, want de opgebouwde kennis kun je nu niet in één keer weggooien. Situaties met de jeugdzorg zien wij liever niet in het Haarlemse. Dus dat je vernieuwing hebt, dat je verandering hebt: ja. Maar de kern van je kwaliteit moet je, vind ik, per vier jaar kunnen behouden, anders ... Hè? Ik vind dat je voldoende kwaliteit moet behouden en niet iedereen zo de wacht aanzet, dat je echt niet weet wat je in 2020 weer als profiel hebt staan. Dus wij zijn voor tafels waarin de kwaliteit toch voor een deel gecontinueerd wordt.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Meijs nog?

Wethouder Meijs: Ja, dat wankelen laat ik voor de VVD. Dat voelt zelf hier aan de andere kant van de tafel helemaal niet zo. Uiteindelijk gaat de raad over het totale budget. Ik bedoel, ik kan iedereen hebben en ik kan er iets van vinden maar u bepaalt dat. Ik had nog een vraag van D66 waar ik nog geen antwoord op had gegeven. U vroeg of het per jaar bijgesteld kan worden. Wij maken met iedere partner een contract en dat kan in principe bijgesteld worden. Dat doen we nu ook al: we gaan nu ook ... Per jaar hebben we gesprekken. We hebben goede relaties met onze contractpartners. We evalueren ook en we kijken daar natuurlijk ook of het

geld goed besteed wordt. Ik had ook nog een vraag over het festival van de VVD gehoord. Dat is een toevoeging. Dat is niet uitsluitend dat wij natuurlijk een festival organiseren om te kijken of het effect heeft. Dat zou natuurlijk een beetje vreemd zijn. Maar het is een toegevoegde waarde, net zoals we vertellingen toevoegen aan het palet om te kijken of het effect heeft dat wat we vooraf allemaal met elkaar afstemmen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Tromp... Nee, eerst de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Mevrouw Meijs, dank u wel, voorzitter. Ik heb helemaal niet het idee dat u staat te wankelen in deze materie. Absoluut niet. Maar ik wil graag kijken of ik u goed begrijp. In de vernieuwing van het beleid, staat daar nou 5% voor open of is dat meer? Want we gaan een nieuw proces in; er zijn nieuwe organisaties. Wat is nou de ruimte waarin we kunnen spelen en waarin we straks een nieuw aanbod aan de raad krijgen?

Wethouder Meijs: Is een vrij technische vraag, want ik ben al twee keer gebriefd. Maar die gaat nu door mijn secondant.

De heer Duker: Wij willen dus een aantal bestaande initiatieven aanspraak laten maken op een meerjarige subsidie. En dat zal gedekt moeten worden uit die 16 miljoen, uit het bestaande budget. Dus die ruimte moet op een of andere manier gevonden worden bij de bestaande subsidierelaties. Daarnaast zijn er bestaande subsidieregelingen voor echt nieuwe initiatieven die zich volledig nieuw melden, ook vanaf 2020. En die regelingen, dat telt op tot een bedrag van ongeveer 500.000 wat er nu al is en dat blijft bestaan. En dat is dus dekking voor nieuwe initiatieven vanaf 2020 ook. Begrijpt u?

De heer Oomkes: Dus eigenlijk vraagt u aan mij: vindt u 500.000 genoeg voor nieuwe initiatieven?

De heer Duker: Nou, ik geef alleen de informatie zoals het in de nota staat.

Wethouder Meijs: Daar ga ik dan weer over. Nee, uiteindelijk gaat u daarover.

De voorzitter: Oké, twee vragen. Jeetjemina. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ik had nog twee openstaande vragen. Gezien het investeringsplafond uit de vorige periode ... Of de hele begroting is losgelaten. Het welzijn er een uitzondering wordt van gemaakt ... Wmo toch een openeinderegeling is. Had ik de vraag gesteld hoe het college dan de sociale basis waardeert ten opzicht van andere beleidsterreinen. En de andere vraag was de suggestie over hoe je de cluster richting de raad verantwoordt, als je gaat clusteren.

Wethouder Meijs: Toch nog iets technisch, want de sociale basis is geen open einde. Dit is iets wat we gereserveerd hebben en daarbinnen gaan we het doen; 16 miljoen, heb ik net gehoord. En daarnaast hebben we een half miljoen, 500.000, voor nieuwe initiatieven. En het is dus niet zo dat het een openeinderegeling is wat maar groeit en wat maar groeit.

De voorzitter: Welke vraag had u nog openstaan?

Mevrouw Sterenberg: Nou, ik had nog een vraag openstaan over de volgordelijkheid, aangezien de raad kaderstellend is. Maar die cijfers staan zonder onderbouwing al in dit stuk per thema. Daar gaan die mensen aan die tafels zitten dat geld te verdelen, en die gaan samen bedenken: wat kunnen wij gaan aanbieden? Daar staat geld bij. Daarna krijgen wij het als raad voor om kaders te stellen. En daarbij staat ook dat wij gaan

bepalen hoeveel geld er waar naartoe gaat. Maar hoe gaan wij als raad bijsturen als het aan tafel al verdeeld is? En wat is dan de juiste volgorde, vindt u?

Wethouder Meijs: Het is ook een andersom-volgorde. Het is eerst de kaders en dan ... Sorry? En dan de thematafels.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Mevrouw de wethouder, ik had u de vraag gesteld of u bereid bent om de effecten van het overnemen van het advies van de RKC door de raad in kaart te brengen en daarover de raad te informeren. Het kan namelijk wijzigingen betekenen op de procesgang. Dank u.

De voorzitter: Dank u. Nog een tweede vraag van de Actiepartij nog niet beantwoord.

De heer Trompetter: Ik zal mijn vraag herformuleren. Ik heb het gehad over de clustering en over de verantwoording van die clustering. Dus zoals ik de nota lees, krijgen wij een verantwoording per cluster en niet per inhoud van die cluster. Dus de vraag was dus, de suggestie die ik heb gedaan, en de vraag wat de wethouder daarvan vindt: of er dus zeg maar ook voorzien is in zeg maar op het moment dat we het hebben vastgesteld, dat er ook verantwoording per diepte in die cluster zit. Voor al die mensen die het willen weten. En ook daarmee of in het externe rapport genoemde effecten van beleid. Want anders kan je dat niet zien, als je alleen maar per cluster verantwoordt en niet wat er in die cluster gebeurt. Dat is eigenlijk mijn vraag: is het idee om per cluster te verantwoorden of wordt er ook dieper gekeken binnen die cluster?

Wethouder Meijs: Ja, dat zal ook verschillen. En het ligt ook aan wat die organisaties met die clusters allemaal aanpakken. Er komen natuurlijk samenwerkingen tot stand.

De heer Trompetter: Ja, nee, er kan wel samenwerking tot stand komen binnen een cluster, maar ik denk dat de commissie, althans ik, wil graag weten wat er binnen die cluster gebeurt. Dus ik begrijp uit de beantwoording alleen per cluster, maar ik stel voor dat er een verantwoording komt van alles wat binnen die cluster gebeurt. Een opsomming van alles wat binnen die cluster gebeurt. Niet alleen de cluster an sich.

Wethouder Meijs: Ja, dat gaat gebeuren.

De voorzitter: De heer Smit nog. Nog een RKC ...

Wethouder Meijs: Ja, dat heb ik gehoord. Die gaan wij in het proces ook betrekken. Dat was een handschoen die wij opnemen. Ik heb ook al geregistreerd dat MoVisie en Regioplan als partners betrokken worden om die thematafels, om die ondersteuning te bieden. Want we gaan hier een heel nieuw traject in. Dus ja, wij vinden het erg belangrijk dat we in dat traject ook begeleid gaan worden.

De voorzitter: Iemand nog vragen van het CDA? De heer El Aichi nog.

De heer Oomkes: Omdat hier ... Het is nogal een vrij technisch verhaal natuurlijk van de RKC. En dat kan wijzigingen betekenen. Dat was het eerste punt van de RKC op de procesgang. Zou u willen toezeggen dat u ons informeert over hoe dit inderdaad aangepakt is geworden of gaat worden in het hele sociaal domein?

Wethouder Meijs: Ja.

De voorzitter: De heer El Aichi had nog een vraag.

De heer El Aichi: Ik heb geen antwoord gehoord op mijn vragen. A, sociaal wijkteam; B, de allochtone mantelzorgers; en wie heeft die 7 thema's bedacht; en wie zitten daar aan tafel? Dank u wel.

Wethouder Meijs: Ja, ik ... Die 7 thema's, hoe die precies tot stand gekomen zijn: volgens mij is dat iets wat hier in de commissie aan bod is geweest en wat met de partners van de stad is afgestemd. Nou, als dat ... Ja, volgens mij zijn die thema's ook al eerder in dat stuk geweest. Ja. Dus daar kan ik alleen maar aan refereren. Wat hier ... Wat uw vraag was over de zelforganisaties: ja, die kunnen ook daarbij betrokken worden. Die kunnen natuurlijk ook bij die nieuwe initiatieven betrokken worden. En bestaande zelforganisaties kunnen natuurlijk ook aan die thematafels aanschuiven. Dus ...

De voorzitter: Sorry, een interruptie van de heer El Aichi.

De heer El Aichi: Ik heb helemaal niks gezegd over zelforganisaties vanavond, voorzitter.

Wethouder Meijs: Sorry, mijn excuus. U heeft het over het sociaal wijkteam gehad, maar volgens mij hebben we het hier nu niet over het sociaal wijkteam, maar hebben we het over de sociale basis.

De heer El Aichi: Voorzitter.

De voorzitter: De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Wij hebben het duidelijk over de samenwerking. En het sociaal wijkteam heb ik genoemd als samenwerking tussen alle organisaties binnen een sociale wijkteam. Daarom heb ik ook tegen u gezegd van: dit is meten met twee maten. Als er dan samengewerkt moet worden, dan moet je gewoon samenwerken. En niet de ene dit en de andere dat. En daar wil ik een antwoord op hebben. Dank u wel.

Wethouder Meijs: Ja, dat was het. U stelde een vraag over de ziekmelding; het komt al weer terug. Maar dit stuk gaat niet over de ziekmeldingen. Ik kan hem niet goed plaatsen; ik stel voor dat daar een technisch antwoord op komt. Want ik ben hier ...

De voorzitter: De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Zegt de wethouder bij dezen dat zij schriftelijk deze gaat beantwoorden?

Wethouder Meijs: Ja.

De voorzitter: Nog twee vragen.

Wethouder Meijs: U heeft het gehad over het bereiken van de mantelzorgers. En ik denk dat dat ook wel samenhangt ook met het vorige onderwerp wat u zei over het sociaal wijkteam. Daar hebben wij ook over geconstateerd dat de bekendheid van de groep als Tandem, die de mantelzorgers ondersteunen en de sociale wijkteam ... Daar is eerder al over gesproken, over de laagdrempeligheid en de bekendheid. Dat zijn allemaal dingen die wij natuurlijk ons ter harte nemen en ook ons zorgen over baren dat we dat beter willen vormgeven. Of dat helemaal hier via dit kanaal zal lukken; ja, dat is natuurlijk een voornemen wat we hebben. Wij willen graag iedereen bereiken: de sociale basis is voor iedereen open en voor 160.000 Haarlemmers bedoeld. Moeten ze het ook kunnen vinden.

De voorzitter: De heer El Aichi had een vraag.

De heer El Aichi: Volgens het Centraal Plan Bureau maakt 1% van Marokkaanse komaf gebruik van thuiszorg. 7% van Turkse komaf maakt gebruik van thuiszorg. Ik vind het zorgelijk dat u als wethouder hier niet zoveel aan kunt doen. Ik bedoel, het is nu de tijd om iets te doen zodat deze mensen bereikt worden. En u zegt: ik neem het ter harte, ik ga kijken. Ik wil graag actie. Dank u.

Wethouder Meijs: Ik hoor uw hartenkreet en ik heb niet gezegd dat ik het niet weet of dat ik het niet ga doen. Ik heb gezegd dat ik het meeneem. Ik vind het ook heel erg belangrijk dat dat gebeurt. Ik heb de groep van mantelzorgers toegesproken in de Philharmonie. Dat waren ruim 700 mensen. En daar werd ook speciaal aandacht gegeven aan de mantelzorgers van de migranten. En wij hebben met elkaar geconstateerd dat er een minderheid op dat moment in de zaal zat van die komaf. Maar dat we dat niet serieus nemen en dat we die groep ook beter willen bereiken, dat heeft Tandem zich ook ter harte genomen. Ook toen wij daar zaten, bij elkaar.

De voorzitter: De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Nou weet ik van het bestaan van Tandem ... Tandem bestaat al jaren. Het is tot nu toe niet gelukt om allochtone mantelzorgers te bereiken. Mijn vraag aan u, aan de wethouder: wat gaat u daaraan doen? Ik denk niet dat Tandem allochtone mantelzorg gaat bereiken. Ik denk dat er nog meer moet gebeuren, wil je deze mantelzorgers bereiken. U zegt het zelf: een zaal vol mensen, 700 aangesproken, waar misschien 0,01 allochtoon aanwezig was. Dank u.

Wethouder Meijs: Ik neem uw zorg mee en wij komen er volgend jaar over te spreken, over de mantelzorgers. Ik heb u toegezegd dat we daar nog een informatienota over aan het opstellen zijn. En daar kom ik dus later in het jaar ... Of nou, in 2019 kom ik daarop terug.

De voorzitter: Ik wil dit punt echt een beetje gaan afsluiten want we hebben nog één punt te behandelen. Sorry? Eerst de heer Yerden even. Wat wilt u vragen? Even microfoon aanzetten.

De heer Yerden: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ben jarenlang bezig met het onderwerp mantelzorgen landelijk. En het is wel belangrijke onderwerp. En als ik zo bekijk naar Haarlem is wel genoeg bepaalde groepen is een verborgen conflict. De conflicten nemen toe. Als ze niet meedoen bepaalt een deel van de samenleving aan zo'n conferentie. Dat betekent dat het een belangrijke signaal is voor onszelf. Waarom kunnen wij niet hen bereiken? Dan moeten wij nadenken. En daar speelt sociale controle een belangrijke rol. Taboe-onderwerpen spelen daarbij een belangrijke rol. Daar is het vraag voor ons, voor de Haarlem Effect, voor de DOK: nou, hoe kunnen jullie daarmee omgaan? Hoe kunnen wij die doelgroep bereiken? Ze doen hun best, staat ook ... Is ook een Haarlem Effect ook hier. Maar het is wel belangrijk onderwerp.

Wethouder Meijs: Zeker.

De voorzitter: Even microfoon uitzetten. De volgorde is gezegd door de wethouder. Dan met een nota. Maar de raad gaat eerst de kaders stellen en daarna komen thematafels.

Mevrouw Sterenberg: Ja, maar in de uitvoering ... Op pagina 8 van dit besluit staat: na vaststelling van dit besluit, dit is het collegebesluit, zullen organisaties en initiatieven worden uitgenodigd voor de thematafels en start het subsidieproces. In het voorjaar van 2019 zal de uitvraag worden voorgelegd aan de gemeenteraad.

Dus als ik die twee zo lees dan ga je eerst in gesprek en daarna wordt de uitvraag aan de raad voorgelegd. En dat is die decoratie, waar de heer Smit en ik het over hebben. Dan zijn per thema, hebben de organisaties al dat gesprek gehad hoe ze dat geld gaan invullen en daarna gaan wij de uitvraag bepalen. Terwijl ...

De voorzitter: Ik snap uw punt. De wethouder gaat daar zo wat over zeggen. Momentje, alstublieft.

Wethouder Meijs: Oké. Het gaat formeel in april pas van start. Dus wij starten met de thematafels en doen de uitvraag. En dan in april stellen we dat vast. Zo begrijp ik dat. Bij de uitvraag. We komen op dit onderdeel even schriftelijk terug, want als het zoveel verwarring geeft, dat vind ik vervelend.

De voorzitter: Ja, ik denk dat het ook wel belangrijk is om even de volgorde goed te bepalen. De heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, het geeft – en dat is om u te helpen – het geeft verwarring over de rol van de raad. Is die inderdaad kaderstellend of is die, zoals ik het even wat gekscherend zei, decoratief? Nou, daarin zit het probleem van de vraagstelling die ook mevrouw Sterenberg aan u geeft. En graag van u een reactie daarop.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, en ik snap de verwarring van de collega's wel, want bijvoorbeeld bij 2d weer in diezelfde nota ... Of in dat raadsstuk staat bij de laatste alinea: bij de kaderstelling voor de nieuwe subsidieperiode zal de gemeenteraad gevraagd worden budgetplafonds per thema vast te stellen. Maar dat blijkt dus op later moment toch weer ... Dus, ja. Inderdaad. Ja, graag.

De voorzitter: Goed, duidelijk. Ik wil dit punt graag gaan afsluiten. De wethouder komt daar schriftelijk op terug. Dan ... het is nu ... Nou, u krijgt een reactie. Het is nu 22:50 uur; we hebben nog één punt te behandelen. We hadden al klaar moeten zijn, maar wat mij betreft maken we het gewoon even af, dit punt. Ja, dat ligt helemaal aan u, hoe snel het gaat.

13. Transformatieprogramma sociaal domein (WTM)

De voorzitter: Dat is het laatste punt, transformatieprogramma sociaal domein. De transformatie sociaal domein is gestart in 2015. Er kunnen nu volgende stappen worden gezet onder andere op basis van het coalitieakkoord Duurzaam Doen. De focus verschuift naar implementatie en finetuning en het praktisch uitproberen van nieuwe werkwijzen en methoden: leren door doen! Het college vindt het belangrijk om de visie van de commissie Samenleving te horen op de actualisatie van de transformatieagenda. Wie mag ik het woord geven? Heel kort punt. Niemand wil het woord? Oh nou, de heer Trompetter. Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ja, ik houd het een beetje kort als het gaat over dit punt. Als het gaat om preventie ... Het is natuurlijk een mooi stuk. Die kanttekening moet er zijn. Maar als het gaat over preventie zie ik niks over preventie, bijvoorbeeld huisuitzettingen komt er niet in terug. Daar heeft de Actiepartij voor voorgesteld in de preventiewoningen; dat is niet teruggekomen. En ik vind ... Ik kwam ergens aanpak-LVB tegen, maar ik weet niet wat je dan moet doen. Wat dat betekent, aanpak-LVB.

De voorzitter: Dank u wel. Nog andere commissieleden? Nee? Dan gaan we naar de wethouder.

Wethouder Meijs: LVB, bedoelt u de Licht Verstandelijk Beperkten?

De heer Trompetter: Ja, daar ga ik vanuit. Maar aanpak, wat doe je dan?

Wethouder Meijs: Nee, ik vraag even over de afkorting. Dat iedereen begrijpt waar we het over hebben. En dat gaan wij met hun in overleg om dat vorm te geven. Dat wordt met hun afgestemd.

De heer Trompetter: Ja, maar vindt u het niet verwonderlijk? Aanpak-LVB?

Wethouder Meijs: De huisuitzetting, dat is staand beleid wat we via de schuldhulpverlening en via de woningcorporaties op dit moment geregeld hebben.

De heer Trompetter: Ja, maar de preventie, vroeg ik om. Komt er niet in terug, terwijl preventie er wel in staat. Maar het komt er niet in terug. Dat komt er niet in terug.

De voorzitter: Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ja, wij hebben drie reacties. Het eerste is dat we het een helder stuk vinden en er blij mee zijn. Wel twee kanttekeningen. Rondom de hele jeugdzorg, dat blijft natuurlijk toch een problematisch onderwerp. En we hebben gezien dat de aanbesteding door de samenwerking binnen de regio's moeizaam ging. En we hopen dat dat in de toekomst wel beter vormgegeven wordt. En verder zijn we benieuwd naar de verkenning naar het participatiebedrijf, hoe dat verder gaat uitwerken. Ik begreep van mijn collega dat we de uitkomsten eind dit jaar zouden krijgen. Nou, daar zijn we nu, denk ik, inmiddels. Dus we vragen ons af wanneer we het daar over gaan hebben. Dat waren onze punten.

De voorzitter: Dank u wel. Dat was uw tweede termijn. Toch nog punten? Ja, ik snap het. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Super, dank u wel, voorzitter. Ik heb nog een vraagje. Want er zit ook een stuk sturing en monitoring in. Ik heb ook wat punten over jeugdzorg, maar ik neem aan dat dat dan terugkomt in de nota Jeugd die wethouder Botter al voor januari heeft toegezegd. Dus daar zal ik dan op later moment ook vragen aan hem gaan stellen. Maar op het punt van sturing en monitoring is er ook het punt gemaakt over het beter laten aansluiten van de informatiebehoefte op de niveaus van raad, college en management. En dat er daarbij ook wordt samengewerkt met andere gemeentes. Kan de wethouder er iets meer toelichting over geven? Van hoe doen andere gemeenten dat dan en gaan wij dat dan op een andere manier ook ... Is dat een gekke vraag? Oké, nee.

De voorzitter: Dan gaan we eerst nog even naar de heer El Aichi van het CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. In de nota ... Tweede termijn? Eerste termijn. In de nota lees ik het volgende: verdere verbetering van de vindbaarheid en bereikbaarheid van sociaal wijkteam. Komt 'ie weer. Deze vraag heb ik eerder aan onze wethouder gesteld, een paar maanden geleden; ik heb helaas geen antwoord voor gekregen. Ik hoop dat ik hem vandaag wel krijg. Wat gaat het college doen om de vindbaarheid en de bereikbaarheid van het sociaal wijkteam te verbeteren? En ik moet ook daarbij zeggen: in de nota staat dat de resultaten van de schulddienstverlening gelukkig heel positief zijn. En dit moet ook gezegd worden. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Pagina 16, e-health. Wij vonden het stuk overigens wel er leuk uitzien en her en der ook prettig leesbaar. Maar ik denk 30 pagina's; had wellicht wat korter gekund. Ik

denk dat de ambitie bij e-health te ver gaat, als u schrijft: beoogd resultaat het verbinden van innovatieve ondernemers en zorgaanbieders en stimuleren van e-healthoplossingen door middel van het uitzetten van challenges. Prachtig taalgebruik. Er wordt gezocht naar e-healthtoepassingen die bijdragen aan het verlagen van de Wmo-kosten. Nou, dat is een hightechindustrie waar de wereld zich mee bezighoudt. En nou gaan wij denken dat wij als Haarlem daarin een vorm van meesturen hebben. Ik denk dat de ambitie iets te hoog is, mevrouw de wethouder. Maar dat geeft niet: aandacht voor e-health mag er wel zijn, maar onze eigen rol zie ik wat meer bescheiden. Onze Haarlemse rol. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Meijs, gaat uw gang.

Wethouder Meijs: Allereerst: dit is geen uitputtend stuk. Maar ik hoor ook al direct dat deze 30 bladzijden misschien teveel waren. Ik kan ... Dit is niet wat ... Hier staat niet alles wat wij doen. Er is nog meer wat wij doen. Maar dit is niet alles wat wij doen. En de vraag van D66, van: kunt u ons aangeven hoe wij dat in de regio doen? Ja, daar kunnen we ook een boekwerk over maken, denk ik. Wij zitten als wethouders in verschillende gremia, onder anderen binnen de MRA. We zitten als portefeuillehouders van sociaal domein bij elkaar in Zuid-Kennemerland en IJmond. We zitten als wethouders van Wonen bij elkaar, bovenregionaal. We zitten provinciaal aan tafel. Dus ja, we kijken verder dan alleen maar de grenzen van ons Haarlemse. En daarin zijn we ook elkaars partners. Dus wij nemen uiteraard de adviezen en de tips, en de do's en don'ts van anderen mee daarin. Er werd door GroenLinks gevraagd om hoe gaan we dat met participatie doen? Daar komen we in het eerste kwartaal op terug. Daar staat volgens mij ook in uw jaarprogramma iets over. Dus ja, daar komen wij op terug. En de sturing en de monitoring was ook nog een vraag. Dat was die van u.

De heer Haker: Zal ik daar iets over zeggen?

Wethouder Meijs: Doet u eens.

De heer Haker: De vraag was: hoe doen andere gemeenten dat? Nou, wij spiegelen ons bijvoorbeeld aan Zaanstad of aan Utrecht. Die zijn daar verder in dan de gemeente Haarlem. Daarmee zeg ik niet dat dat zaligmakend is, want iedereen doet het ook op zijn eigen manier. Maar daar leren wij ook van. En één van de dingen waar we naar kijken is: hoe kun je nou slimmer data aan elkaar koppelen? Dan heb ik het niet over privacy-dingen, maar gewoon gegevens die we allemaal hebben, slimmere koppelingen maken om patronen of trends te kunnen voorspellen. Daar gaat het bijvoorbeeld over.

Wethouder Meijs: Over de vindbaarheid. Wij hebben al eerder met elkaar gesproken over de vindbaarheid en over het sociaal wijkteam. Dat hebben we een aantal maanden geleden besproken. Het spijt mij; het is het einde van de avond, dus mijn geest is ook niet meer helemaal scherp. En daarmee hebben we gezamenlijk geconstateerd dat er gewoon te weinig mensen nog gebruik van maken. Dus daar moeten we wel aan werken met elkaar. Dat is ook een doorontwikkeling. We hebben toen ook afgesproken met elkaar om ze dichtbij te houden en daar ook nog met volle aandacht op in te zetten. Dat ben ik geheel met u eens. En volgens mij was dat ... Was een mening.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Het is inderdaad 23:00 uur. We zijn toch wel mooi op tijd nog, vind ik. Ja, dan kunnen we dit onderwerp afsluiten. Dit onderwerp gaan we afsluiten.

14. Rondvraag

De voorzitter: Dan gaan we naar de rondvraag, onder 14. Even kijken, hoor. Ik heb een rondvraag van de heer Oomkes voor de wethouder.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik heb de vragen schriftelijk ingediend, maar nog steeds geen antwoord gezien. Ik wil hem daarom ook eventjes in de vergadering inbrengen. Kort geleden, 22 november om precies te zijn, was er de actie 463 huisjes op een berg op de Grote Markt. Stemmen in de Stad bracht met hulp van 463 houten huisjes plastisch in beeld wat de omvang is van de vrijwillige dakloosheid in deze stad. Of gedwongen, zou je kunnen zeggen. Unaniem heeft de Haarlemse gemeenteraad in de vorige periode zich uitgesproken tegen gedwongen slapen op straat. Ook nu de winterperiode is ingegaan, blijkt dat de bestaande voorziening bij HVO Querido aan de Wilhelminastraat en die bij het Delfplein bijna elke nacht net aan toereikend is. Als gevolg daarvan krijgen bijna dagelijks daklozen om 22:00 uur 's avonds of iets later te horen of ze en waar ze de nacht in de nachtopvang kunnen doorbrengen. Dat is niet gewenst, is strijdig met de uitgangspunten van college en raad. HVO Querido, Stemmen in de Stad, de medewerkers van de Brede Centrale Toegang en OGGZ-regisseur Dakloosheid kunnen deze cijfers desgewenst bevestigen. Mijn vraag is concreet: wilt u daarom snel zorgen voor ruim meer gesubsidieerde bedden op beide locaties? Wilt u overwegen om gedurende de winterperiode, die nu dus is ingegaan, de mijns inziens onmenselijke reservelijsten af te schaffen? En wilt u de vereist € 5,75 per persoon per overnachting desnoods achteraf, met een beslag op de uitkering van deze mensen innen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ik heb een aantal weken geleden op de Grote Markt gestaan, in een van die huisjes ontvangen en toen volgens mij ook met u later nog even bij Stemmen in de Stad geweest en daar nog een aantal mensen gesproken, en een kopje soep gegeten. En ik snap uw zorg. En ik snap ook uw suggestie om de vereiste € 5,75 desnoods achteraf met beslag op de uitkering te innen. Ik vind dat een goede suggestie. Ik kan u niets toezeggen; ik neem hem mee. Is een heel diplomatiek antwoord, maar dat is voor dit. En voor de winternoodopvang zijn goede afspraken gemaakt met de BZT en de nachtopvang. Op 19 november jongstleden is in Haarlem de winternoodopvang al van start gegaan. En tijdens die winternoodopvang zijn er 16 extra bedden beschikbaar boven de regulier opvangcapaciteit. En sinds de start van de winternoodopvang is de nachtopvang nog niet volledig bezet geweest. Er is een enkele keer gewerkt met een reservelijst, maar tot nu toe is niemand op de opvang geweigerd door de capaciteitsproblemen. En we werken met een reservelijst ... Vroeg u dat ook nog?

De heer Oomkes: Nee, ik zei: die reservelijst die er is en die leidt tot een totaal aantal bedden nu in de winteropvang van 93, zorgt voor problemen bij het verwerken van de mensen die toelopen op die opvang. En dat betekent dat een aantal mensen, ondanks dat de capaciteit is verruimd, tot op een heel laat tijdstip in onzekerheid verblijft of ze kunnen slapen die nacht en waar. Ik heb de cijfers helemaal gecheckt, dus het klopt wat u zegt. Maar het probleem is nijpender dan wij geloven. Op het moment dat straks het een winteropvang komt, komen de mensen in de knel. Want dan heeft de gemeente het recht om mensen desnoods dwangmatig van straat te halen. Dus ik stel voor, voor die periode dat die winteropvang geldt, in ieder geval voor voldoende bedden te zorgen.

Wethouder Meijs: Ja, dat hebben we dus gedaan. Dat vertelde ik u net, dat wij 16 extra bedden beschikbaar hebben gesteld boven de reguliere opvangcapaciteit. Dat hebben we echt goed geregeld. Er is niemand hier in Haarlem die zonder zijn eigen wil, zal ik maar zeggen, buiten op straat slaapt. Er zijn natuurlijk mensen die dat

weigeren, die dat zelf niet willen. Maar wij laten niemand buiten slapen. En ik heb ook begrepen dat als de temperatuur erg daalt, dat we daar ook wel erg persistent op zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Het is een rondvraag. Heel kort.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ik wil de wethouder als tip meegeven de motie van Actiepartij van de kadernotabehandeling van dit jaar over het verschuiven van de eigen bijdrageregeling van de achterkant. Als u er toch naar gaat kijken.

De voorzitter: En als u toch aan het woord bent dan mag u ook ...

De heer Trompetter: Dank u wel. Dan mijn rondvraag: de informatie die ik heb ontvangen moet duidelijk zijn per 1 januari aanstaande hoe 100.000 euro, dat voor het doel samenwerking van sociale wijkteams met '...' en vrijwilligersorganisaties is bestemd, door het college besteed gaat worden. Mijn vraag is: klopt dit? Maar op een bijeenkomst van organisaties die in de middag plaatsvond, waren een aantal organisaties niet aanwezig omdat die mensen ook werken, werd gezegd dat die plannen voor 1 januari 2019 klaar zouden moeten zijn. Als dat allemaal zo is, waren de organisaties op de hoogte van het feit dat deze regeling er bestond? En zo nee, wat is er gedaan om die organisaties te bereiken? Krijgen die organisaties op deze manier een eerlijke kans, ook omdat het een overdag-bijeenkomst is en heel kort dag? Ze krijgen 2 december te horen dat er geld is, maar daar moeten ze dan binnen een maand iets voor regelen. En als dit niet zou kunnen, een andere vraag. Er is ook geld voor burgerinitiatieven; is trouwens wel het hele jaar open. Dus zeg maar om aanvragen op te doen. Dank u wel.

Wethouder Meijjs: Die laatste vraag begreep ik niet helemaal, maar ik begin eerst even met het antwoord op uw eerste vraag. Alle dertien organisaties zijn per mail uitgenodigd voor de bijeenkomst op 7 november. En er waren negen organisaties aanwezig. Met de organisaties die zich niet actief gemeld hebben voor die bijeenkomst en die werksessies heeft de gemeente alsnog contact gezocht. Dus de organisaties zijn voldoende naar onze mening op de hoogte gesteld en hebben een eerlijke kans in dit geheel. Mijn beeld is dat we met dit budget voldoende kunnen doen om aan de beleidsdoelstellingen te voldoen, maar die vraag kunnen we misschien ook op een andere keer wat uitgebreider over hebben, bijvoorbeeld aan de hand van de evaluatie die binnenkort uw kant op komt.

De voorzitter: Dank u wel. Dan heeft de heer El Aichi van het CDA nog een vraag.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. De site van het CAK is te lezen dat er vanaf 1 januari 2019 de eigen bijdrage voor hulp en ondersteuning vanuit de wet maatschappelijke ondersteuning gaat veranderen. Iedereen gaat dan van maximaal 17,50 euro per periode van 4 weken betalen. Het inkomen of het vermogen telt niet meer mee. Vraag: wat betekent dit voor de Wmo-afdeling van de gemeente Haarlem? Wanneer gaat u de Haarlemmers hiervan op de hoogte stellen? Dank u.

Wethouder Meijjs: Pardon. De invoering van de vaste inkomensonafhankelijke eigen bijdrage verandert wezenlijk niet veel aan de werkwijze voor de Wmo-afdeling. Dezelfde criteria blijven gelden bij het afwegen of er iemand wel of niet voor een voorziening in aanmerking komt. Wij blijven mensen uiteraard informeren over die eigen bijdrage. Dat klinkt eenvoudig, maar dat is het wel zo: er hoeft immers geen rekening te worden gehouden met inkomengrenzen, want er is straks gewoon één vast tarief vanaf 1 januari 2020. Dan gaat iedereen 17,50 euro per vier weken betalen.

De heer El Aichi: Dit zou consequenties hebben voor de aantallen aanvragen straks bij de Wmo-afdeling. Vandaar dat mijn vraag van ...

Wethouder Meijs: Nee, ik snap het. Mijn excuus. Het is 23:10 uur, dus. Voor iedereen, ben ik helemaal met u eens. Natuurlijk, wij maken ons ook zorgen om het effect daarvan en de aanzuigende werking daar op. Dus wij nemen dat zeker mee en wij komen daar uiteraard ook in de ... Zo snel als wij daar in ieder geval signalen over hebben, dat dat effect op de financiën gaat geven, komen we daar natuurlijk op terug. En wij zullen daar ook zeker u op informeren.

Mevrouw Sterenberg: Is dat ook meegenomen in de brief naar de raad, aangezien we die wachttijden zo lang zijn voor de Wmo en dit voor nog meer mensen kan zorgen? Is dat meegenomen in de consequenties en maatregelen? Dat lijkt me dan wel handig, denk ik.

De voorzitter: Heb ik nog een vraag voor. Mag nog, hoor. U bent de laatste. Oké, dank u wel. Nou, dit was de laatste commissievergadering van het jaar. Nou, voor degenen die dan niet meer zie: alvast een fijne kerstdagen en een goede jaarwisseling. De meesten zie ik nog wel in de raad over een paar weken. Dus fijne avond.